

Stjórnartíðindi

1887 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 4 og 42.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1887.

Regjeringstidende

for

Island

for

Maret 1887.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1887.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1887.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Island 1887.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
1	18. febr.	Opið brjef er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1887	2—3.
2	16. apríl.	Auglýsing um að auglýsingar frá stjórnarráði Islands 20. ágúst og 24. sept. 1884, 8. ágúst og 14. sept. 1885 og 22. maí 1886 skuli að nokkru leyti úr gildi felldar	4—5.
3	28. maí.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	6—7.
4	10. júní.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur ..	8—9.
5	15. júní.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs ...	10—11.
6	28. júní.	Hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðar kaupstað	12—15.
7	8. júní.	Konungsbrjef um setning alþingis	16—17.
8	8. júní.	Konungsbrjef um lenging alþingistímans ..	18—19.
9	6. júlí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur .	20—21.
10	15. júlí.	Auglýsing um að auglýsing frá stjórnarráði Islands 17. desember 1885 skuli að nokkru leyti úr gildi felld	22—23.
11	27. ágúst.	Auglýsing um kólerusótt á Malta og um bann gegn influtningi á ýmsum hlutum þaðan til Islands ..	24—25.
12	23. septbr.	Auglýsing um viðauka við auglýsing um póstmál á Íslandi 3. maí 1872	26—27.
13	4. nóvbr.	Fjárlög fyrir árin 1888 og 1889 ..	28—53.
14	4. nóvbr.	Fjáráukalög fyrir árin 1884 og 1885	54—57.
15	4. nóvbr.	Fjáráukalög fyrir árin 1886 og 1887	58—61.
16	4. nóvbr.	Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir 1884 og 1885 ...	62—65.
17	4. nóvbr.	Lög um linun í skatti af ábúð og afnotum jarða og af lausafje	66—67.
18	4. nóvbr.	Lög um veð	68—73.

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings-tidende for Island for Aaret 1887.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	18. Februar.	Albent Brev, hvorved Althinget sammenkalbes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1887	2—3.
2	16. April.	Bekjendtgjørelse om delvis Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelser af 20de August og 24de September 1884. 8de August og 14de September 1885 samt 22de Maj 1886 ..	4—5.
3	28. Mai.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	6—7.
4	10. Juni.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	8—9.
5	15. Juni.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	10—11.
6	28. Juni.	Harnerereglement for Isafjords Kjøbstad	12—15.
7	8. Juni.	Allerhøjeste Reskript om Althingets Nabning	16—17.
8	8. Juni.	Allerhøjeste Reskript om Althingets Forlængelse	18—19.
9	6. Juli.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	20—21.
10	15. Juli.	Bekjendtgjørelse om delvis Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 17de December 1885	22—23.
11	27. August.	Bekjendtgjørelse om Kolera paa Malta samt om Forbud mod Ind- førsel af forskellige Gjenstande dervfra til Island	24—25.
12	23. Septbr.	Bekjendtgjørelse indeholdende Tillæg til Bekjendtgjørelse af 3die Maj 1872 om Postvæsenet paa Island	26—27.
13	4. Novbr.	Finantslov for Aarene 1888 og 1889	28—53.
14	4. Novbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1884 og 1885	54—57.
15	4. Novbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1886 og 1887	58—61.
16	4. Novbr.	Lov om Godtgjælt af Landsregnskabet for Aarene 1884 og 1885 ..	62—65.
17	4. Novbr.	Lov om Nedsættelse af Skat paa Brugen og Benyttelsen af Jord- ejendom og paa Løsegodset	66—67.
18	4. Novbr.	Lov om Pant	68—73.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
19	4. nóvbr.	Lög um aðför	74—97.
20	4. nóvbr.	Lög um sveitarstýrk og fúlgu	98—101.
21	4. nóvbr.	Lög um að stjórninni veitist heimild til að selja nokkrar þjóðjarðir	102—105.
22	4. nóvbr.	Lög um að umsjón og fjárhald Flateyjarkirkju og Ingjaldshólskirkju skuli fengin hlutaðeigandi söfnuðum í hendur	106—107.
23	7. nóvbr.	Auglýsing um rjett kvenna til að njóta kennslu á prestaskólanum og um próf fyrir þær í guðfræði að loknu námi á skóla þessum	108—111.
24	10. nóvbr.	Lög um að nema úr gildi lög 16. desbr. 1885, er banna niðurskurð á hákarli í sjó milli Geirólfsgrúps í Strandasýslu og Skagatáar í Húnavatnssýslu á tímabilinu frá 1. nóv. til 14. apríl	112—113.
25	10. nóvbr.	Lög um vegi	114—123.
26	18. nóvbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	124—125.
27	2. desbr.	Lög um að skipta Barðastrandarsýslu í tvö sýslufjölög	126—129.
28	2. desbr.	Lög um verzlun lausakaupmanna	130—131.
29	2. desbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar á Vík í Vestur-Skaptafells-sýslu	132—133.
30	2. desbr.	Lög um stækkun verzlunarstaðarins á Eskifirði	134—135.
31	2. desbr.	Lög um breyting á landamerkjalögum 17. marz 1882	136—137.
32	2. desbr.	Lög er nema úr gildi konungsrúrskurð 22. apríl 1818	138—139.
33	16. desbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur..	140—141.
34	30. desbr.	Auglýsing um að menn hafi gulan lit á sóttvarnar-veifum	142—143.
35	30. desbr.	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Svíþjóðar um, að danskir og sænskir þegnar skuli í löndum hvors annars vera unganþegnir því að setja trygging fyrir málskostnaði og skadabótum, þá er þeir leita rjettar sins hjá dómstólum	144—147.
36	30. desbr.	Auglýsing um verzlunar- og siglinga-samning millum konungs-ríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Austurríkis-Ungarns	148—149.

Nr.	Datum.	Titel.	Sibetal.
19	4. Novbr.	Lov om Egefution	74—97.
20	4. Novbr.	Lov om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse	98—101.
21	4. Novbr.	Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde nogle Landskassen tilhørende Jorder.....	102—105.
22	4. Novbr.	Lov om Overdragelse af Tilsynet med og Bergemaal for Flats Kirke og Ingjalbshol Kirke til vedkommende Sognemenigheder .	106—107.
23	7. Novbr.	Bekjendtgjørelse om Kvinders Deltagelse i Undervisningen ved Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island samt om en Afslutningsprøve i Religion for kvindelige Studerende samme- steds	108—111.
24	10. Novbr.	Lov om Ophævelse af Lov af 16de December 1885 om Forbud imod Udkastning af Høvtale i Søen mellem Geirólfsgrunpur i Stranda Syssel og Skagata i Hunavatn Syssel i Lidsrummet fra 1ste November til 14de April	112—113.
25	10. Novbr.	Lov om Bejvæsenet.....	114—123.
26	18. Novbr.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Graværelse til Thronfølgeren	124—125.
27	2. Decbr.	Lov om Deling af Bardastrands Syssel i to Sysselkommuner	126—129.
28	2. Decbr.	Lov om Spekulanthandel	130—131.
29	2. Decbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Vik i Vester-Skaptafells Syssel	132—133.
30	2. Decbr.	Lov om Udvidelse af Handelsstedet paa Skjæfford	134—135.
31	2. Decbr.	Lov om Forandring i Lov om Markesfjel af 17de Marts 1882 ..	136—137.
32	2. Decbr.	Lov om Ophævelse af kongelig Resolution af 22de April 1818...	138—139.
33	16. Decbr.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	140—141.
34	30. Decbr.	Bekjendtgjørelse angaaende Benyttelsen af gult Flag som Karantænesflag	142—143.
35	30. Decbr.	Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og Sverige affluttet Deklaration angaaende danske og svenske Undersaatters gjensidige Fritagelse for i Tilfælde af Rettergang at stille Sifferhed for Procesomkostninger og Stadeserstatning	144—147.
36	30. Decbr.	Bekjendtgjørelse om en mellem Kongeriget Danmark og det østerrig-ungarske Monarki affluttet Handels- og Skibsfarts-Konvention..	148—149.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regjeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
18.
febr.

Opið brjef

er

stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1887.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmari, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 5. gr., allramildilegast höfum ákveðið að láta alþingi á Voru landi Íslandi koma saman til reglulegs fundar föstudaginn 1. júlí þ. á.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur kaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eptir að guðsþjónustugjörð hefur farið fram í dómkirkjunni.

Gefið á Amalíuborg, 18. febrúar 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nabent Brev,

Nr. 1.
18de
Febr.

hvorved

Althinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1887.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Sjøre vitterligt: At Vi allernaadigst have besluttet i Genhold til Forfatningslov for Islands færlige Anliggender af 5te Januar 1874 § 5 at lade Althinget paa Vort Land Island træde sammen til en ordentlig Samling Fredagen den 1ste Juli d. A.

I det Vi herved kundgjøre dette for Vore kjære og tro Underfaatter paa Island, befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Althing, at de den nævnte Dag indfinde sig i Rjohstaden Reykjavik, hvor da Althingets Aabning vil finde Steb efter forud afholdt Substjeneste i Domkirken.

Givet paa Amalienborg, den 18de Februar 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 2.
16.
apríl.

Auglýsing

um

að auglýsingar frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst og 24. sept. 1884, 8. ágúst og 14. sept. 1885 og 22. maí 1886 skuli að nokkru leyti úr gildi felldar.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsingum frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst og 24. sept. 1884, 8. ágúst og 14. sept. 1885 og 22. maí 1886 um, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá frönskum höfnum við miðjarðarhafið og milli Nantes og Cherbourg og frá höfnum á Spáni og Gibraltar. Ennfremur fellur úr gildi bannið samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. í nefndum auglýsingum gegn því að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:
allar hafnir í Austurríki og Ungarn,
allar Egiptalands hafnir,
allar ítalskar hafnir,
Túnis og
Japan.

Fyrir alla þessa staði, undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 16. apríl 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 2.
16de
April.

delvis Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelser af 20de August og 24de September 1884, 8de August og 14de September 1885 samt 22de Maj 1886.

Herved ophæves Bestemmelserne i Bekjendtgjørelser fra Ministeriet for Island af 20de August og 24de September 1884, 8de August og 14de September 1885 samt 22de Maj 1886 om Sagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra franske Middelhavshavne, spanske Havne, Havne paa Gibraltar og franske Havne mellem Nantes og Cherbourg, saavel som ogsaa de i bemeldte Bekjendtgjørelser indeholdte Forbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 mod al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengflæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Guder.

Bestemmelserne i Lov 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

samtlige østerrigsk-ungarske Havne,
samtlige ægyptiske Havne,
samtlige italienske Havne,
Tunis og
Japan.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 16de April 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 3.
28.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 28. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á gufuskipi Voru Dannebrog 28. maí 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 3.
28de
Maj.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Underfaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 28de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet ombord i Vort Dampskib Dannebrog, den 28de Maj 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 4.
10.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, som Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 28. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

*Gefið á gufuskipi Voru Dannebrog á skipalegunni við Kaupmannahöfn
10. dag júní. 1887.*

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 4.
10de
Juni.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre
Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens
Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgjørelse af 28de f. M. i Genhold til § 1 i
Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede
Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet ombord i Vort Dampskib „Dannebrog“ paa Kjøbenhavns Rhed den 10de Juni 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 5.
15.
júni.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjärvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjärvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 15. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amaliuhöll, 15. júní 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 5.
15de
Juni.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi
i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af
Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fra-
værelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede
Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den
15de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 15de Juni 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 6.
28.
júni.

Hafnarreglugjörð

fyrir

Ísafjarðar kaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefur 28. júní 1887 gefið út svofellda hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðar kaupstað.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatals, hvort sem þau eru vörum fermd, með seglfestu eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í hvert sinn, er þau leggjast á höfninni eptir að þau hafa komið frá Danmörk eða útlöndum, eða, ef um skip ræðir, er fara aðeins millum hafna á Íslandi, þá, er þau í fyrsta sinni á árinu varpa akkerum á höfninni; og rennur gjald þetta einsog önnur þau gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, í hafnarsjóð Ísafjarðar. Er skip fermir eða affermir á höfninni, skal enn fremur gjalda 10 aura af hverri smálest.

Af skipum, er hafna sig optar en einu sinni á árinu á Ísafjarðarhöfn, greiðast gjöld þessi eigi að fullu nema hið fyrsta skiptið, en aðeins með $\frac{3}{4}$ hin önnur skiptin.

Framangreind gjöld skal þá greiða, er skipið legst fyrir innan línu, sem hugsast dregin frá hinum svonefndu Innri-Básun á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líks.

II. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, er þegar eru talin, skal ennfremur greiða:

1. 2 aura um daginn af hverri smálest í skipi, er lagt hefur verið upp á Ísafjarðar fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, og
2. 2 aura af hverri smálest skips, er tekur eða kastar út seglfestu í landi kaupstaðarins.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. öll herskip og skemmtiskip, hværrar þjóðar sem eru,
2. öll skip danskra þegna, sem að fiskiveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgjörð snertir, og
3. skip, er leita hafnar vegna sjóskemmda, enda þótt farmur þeirra hafi úr þeim verið fluttur, ef þau aptur flytja burt farminn allan og eigi annað.

Nr. 6. Hafnarreglugjörð 28. júní fyrir Ísafjarðar kaupstað.

Havnereglement

Nr. 6.
28de
Juni.

for

Isaffjords Kjøbstad.

Ministeriet for Island har under 28de Juni 1887 anordnet følgende Havnereglement for Isaffjord Kjøbstad.

I. Havnepenge.

Af alle Fartøjer (med de nedenfor anførte Undtagelser), som ere ansatte til Drægtighed, hvad enten de ere bestude med Gods, ballastede eller tomme, betales i Havneafgift af den fulde Drægtighed, hver Gang de ankre op paa Havnen efter at være ankomne fra Danmark eller Udlandet, eller for de Skibes Bedkommende, der kun sejle mellem islandste Havne, første Gang de i Aaret ankre op paa Havnen, 5 Dre for hver Ton, der ligesom de øvrige i dette Reglement ommeldte Afgifter tilfalde Isaffjord Havneafgifte. Naar Fartøjet enten lader eller løsjer paa Havnen, betales der endvidere for hver Ton 10 Dre.

Naar et Skib flere Gange i samme Aar ankrer op paa Isaffjord Havn, erlægges disse Afgifter kun den første Gang i dette Aar med deres fulde Beløb, hvorimod der for de øvrige Gange kun erlægges $\frac{3}{4}$ af Afgifternes Beløb.

De ovenanførte Afgifter erlægges, naar Skibet ankrer indenfor en Linie, der tænkes dragen fra de saakaldte Innri-Basar paa Kirkjubólshlíð til saakaldet Urústeinn paa Gyrarhlíð. Afgiften erlægges ogsaa af Fartøjer, som søge Havn paa Grund af Isdrift, Storm eller deslige.

II. Tillægsgift.

Foruden de anførte Afgifter betales endvidere:

- 1) naar et Skib oplægges paa Isaffjord Strand for at renses eller repareres, 2 Dre daglig for hver Ton, og
- 2) naar et Skib paa Kjøbstadens Grund indtager eller udløsjer Ballast, 2 Dre for hver Ton.

III. Fritagelse for Havneafgift

Fritagne for Havneafgift ere:

- 1) alle Drlogsstibe og Lystfartøjer, til hvilken Nation de end høre,
- 2) alle danske Undersaatter tilhørende Fartøjer, som gaa paa Fiskeri under Islands Ryster, for saa vidt de hverken løse eller lade andet, end hvad der vedrører deres Fangst og Udrustning, samt
- 3) Fartøjer, der søge Havn formedelt Søfæde, selv om deres Ladning maatte have været oplosket, hvis de igjen udføre hele den indbragte Ladning og ikke andet.

Nr. 6.
28.
júni.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má eigi taka í landi bazarins annarstaðar en þar, er lögreglustjóri leyfir. Eigi má kasta út seglfestu á höfninni nje flytja á land bæjarins, nema lögreglustjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. oktr. þ. á., og skal endurskoða hana fyrir 1. júlí 1892.

Í stjórnarráði Íslands, 28. júní 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

IV. Ballast.

Nr. 6.
28de
Juni.

Ballast maa ikke tages paa Byens Grund undtagen paa de Steder, som Politimesteren dertil anviser.

Ballast maa ikke udkastes paa Havnen og heller ikke oplægges paa Byens Grund uden Politimesterens Samtykke.

Nærværende Reglement træder i Kraft den 1ste Oktober d. A., og bliver at undergive en Revision inden 1ste Juli 1892.

Ministeriet for Island, den 28de Juni 1887.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 7.
8.
júní.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum allramildilegast þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi vald til að setja hið reglulega alþingi, sem kemur saman föstudaginn 1. dag júlí-mánaðar næstkomanda.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amalþuborg, 8. júní 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

I nafni konungs

Frederik,

ríkisarfi.

J. Nellemann.

Til Vors elskulega
herra Magnúss Stephensens, riddara
af dannebrogssorðunni og dannebrogsmanns,
Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøieste Reskript

om

Althingets Nabning.

Nr. 7.
8de
Juni.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenborg,

Vor hynderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landskhøvding over Vort Land Island
bemyndiget til at aabne Althingets forestaaende ordentlige Samling Fredagen den 1ste
Juli næstkommende.

Herved fter Vor Billie.

Befalende Dig Gud.

Givet paa Amalienborg, den 8de Juni 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

J. Nellemann.

Os Elskelig

Hr. Magnus Stephensen, Ridder af Dannebrog
og Dannebrogsmænd, Vor Landskhøvding over
Island.

Nr. 8.
8.
júni.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli;

Vjer veitum allramildilegast þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi vald til að samþykkja, að alþingi það, sem nú kemur saman, megi, ef til þess kynni að vera ástæða, eiga setu 14 daga framyfir þann venjulega 6 vikna tíma, sem ákveðinn er í stjórnskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 5. gr.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amalúborg, 8. júní 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Í nafni konungs

Frederik,

ríkisarfi.

J. Nellemann.

Til Vors elskulega
herra Magnúss Stephensens, riddara
af dannebrogssorðunni og dannebrogsmanns,
Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøieste Reskript

om

Althingets Forlængelse.Nr. 8.
8de
Juni.

Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lanenborg
og Oldenborg.

Vor hynderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landskhøvding over Vort Land Island
bemyndiget til at meddele Samtykke til, at det forestaaende Althing, saafremt dertil maatte
være Anledning, maa forblive sammen 14 Dage udover den i Forfatningslov for Islands
færlige Anliggender af 5te Januar 1874 § 5 bestemte ordentlige Samlingstid af 6 Uger.

Hermed fter Vor Billie.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 8de Juni 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

J. Nellesmann.

Os Elskelig

Hr. Magnus Stephensen Ridder af Dannebrog
og Dannebrogsmænd, Vor Landskhøvding over
Island.

Nr. 9.
6.
júli.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, som Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 15. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprínzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefð á gufuskipi Voru Dannebrog við Bellevue 6. dag júlím. 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 9.
6te
Juli.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Forølse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgjørelse af 28de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet ombord i Vort Dampskib „Dannebrog“ ved Bellevue den 6te Juli 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 10.
15.
júlí.

Auglýsing

um

að auglýsing frá stjórnarráði Íslands 17. desember 1885 skuli að nokkru leyti
úr gildi felld.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsing frá stjórnarráði Íslands 17. desbr. 1885 um, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Japan. Ennfremur fellur úr gildi bannið samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. í nefndri auglýsing gegn því að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængur fatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:
allar hafnir í Austurríki og Ungarn,
allar Egiptalands hafnir,
allar ítalskar hafnir og
Túnis.

Fyrir alla þessa staði, undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 15. júlí 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

 Nr. 10.
15de
Juli.

delvis Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 17de
December 1885.

Herved ophæves Bestemmelserne i Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island af 17de December 1885 om Sagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Japan, saavel som ogsaa de i bemeldte Bekjendtgjørelse indeholdte Forbud i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 mod al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Vinhed, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejses gods, Klude, brugt Bat, Kradsulb, Papiraffald, Haar og Huder.

Bestemmelserne i Lov 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

samtlige østerrigsk-ungarske Havne,
samtlige ægyptiske Havne,
samtlige italienske Havne og
Tunis.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Skilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 15de Juli 1887.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 11.
27.
ágúst.

Auglýsing

um

kólerusótt á Malta og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan
til Íslands.

Það er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Malta. Ennfremur er bannað samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, fót og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:
allar hafnir í Austurríki og Ungarn,
allar Egiptalands hafnir,
allar ítalskar hafnir
Túnis og
Malta.

Fyrir alla þessa staði, undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 27. ágúst 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Kolera paa Malta samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige
Gjenstande derfra til Island.

Nr. 11.
27de
August.

Det bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra Malta, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Pinned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejslegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaaffald, Haar og Huder forbydes.

Bestemmelserne i Lov 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

samlige østerrigsk-ungarske Havne,
samlige ægyptiske Havne,
samlige italienske Havne,
Tunis og
Malta.

Overfor samlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 27de August 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 12.
23.
septbr.

Auglýsing

um

viðauka við auglýsing um póstmál á Íslandi 3. maí 1872.

Með stjórnarvöldum þeim, er ræðir um í auglýsing um póstmál á Íslandi 3. maí 1872 14., 15. og 16. gr., skulu, auk þeirra stjórnarvalda, er getur um í 14. gr. 1. lið auglýsingarinnar, ennfremur taldar skattanefndir þær og yfirs kattanefndir, er skipaðar eru með lögum um tekjuskatt 14. desbr. 1877.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Í stjórnarráði Íslands, 23. september 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

Nr. 12.
23de
Septbr.

indeholdende

Tillæg til Bekjendtgjørelse af 3die Maj 1872 om Postvæsenet paa Island.

Til de i Bekjendtgjørelse af 3die Maj 1872 om Postvæsenet for Island §§ 14, 15 og 16 omhandlede Statsmyndigheder blive foruden de i bemeldte Bekjendtgjørelses § 14. 1 nævnte endvidere at henregne de ved Lov om Indkomstskat af 14de Decbr. 1877 anordnede Skattekommissioner og Overstattekommissioner.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Ministeriet for Island, den 23de Septbr. 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 13.

4.
nóvbr.

Fjárlög

fyrir

árin 1888 og 1889.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kaflí.

Tekjur.

1. gr.

Á árunum 1888 og 1889 telst svo til, að tekjur Íslands verði 810,600 kr., og er það afrakstur af tekjugreinum þeim, sem getið er um í 2.—6. gr.

2. gr.

Af eptirfylgjandi sköttum og gjöldum eru tekjurnar talðar 510,400 kr.

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða, og á lausafje:			
a) á ábúð og afnotum jarða.....	20,000.	20,000.	40,000.
b) á lausafje	25,000.	25,000.	50,000.
2. húsaskattur	3,200.	3,200.	6,400.
3. tekjuskattur..	10,000.	10,000.	20,000.
4. aukatekjur	22,000.	22,000.	44,000.
5. erfðafjárskattur.....	3,000.	3,000.	6,000.
6. gjöld af fasteignasölum	1,000.	1,000.	2,000.
7. vitagjald	5,000.	5,000.	10,000.
8. gjöld fyrir leyfisbrjef.....	2,000.	2,000.	4,000.
9. útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að frá dregnum 2 % í innheimtulaun.....	35,000.	35,000.	70,000.
10. aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frá dregnum 2 % í innheimtulaun	90,000.	90,000.	180,000.
11. aðflutningsgjald af tóbaki, að frá dregnum 2 % í innheimtulaun	18,000.	18,000.	36,000.
12. tekjur af póstferðunum	18,000.	18,000.	36,000.
13. óvissar tekjur	3,000.	3,000.	6,000.
samtals...	255,200.	255,200.	510,400.

Finantslov

for

Aarene 1888 og 1889.

Nr. 13.
4de
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vittterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

3 Aarene 1888 og 1889 beregnes som Indtægt for Island 810,600 Kr., hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægtskilder.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 510,400 Kr., nemlig:

	1888.	1889.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brugen og Benyttelsen af Fordejen=			
dom og paa Løsegods:			
a. paa Brugen og Benyttelsen af Fordejendom.	20,000.	20,000.	40,000.
b. paa Løsegods	25,000.	25,000.	50,000.
2. Bygningsafgift	3,200.	3,200.	6,400.
3. Indkomstskat	10,000.	10,000.	20,000.
4. Sportler	22,000.	22,000.	44,000.
5. Afgift af Arv	3,000.	3,000.	6,000.
6. Afgift af overdragne Ejendomme.....	1,000.	1,000.	2,000.
7. Fyrsgift	5,000.	5,000.	10,000.
8. Gebyrer for Bevillinger	2,000.	2,000.	4,000.
9. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	35,000.	35,000.	70,000.
10. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.....	90,000.	90,000.	180,000.
11. Indførselsafgift af Tobak med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.....	18,000.	18,000.	36,000.
12. Indtægter af Postvæsenet	18,000.	18,000.	36,000.
13. Tilfældige Indtægter	3,000.	3,000.	6,000.
3 Alt...	255,200.	255,200.	510,400.

Tekjur af fasteignum landssjóðs og fl. eru taldar 61,000 kr.:

4. gr.

Af láni til Staðarbyggðarmýrar greiðist að eins 4% á ári í leigu af hinni upphaflegu upphæð.

Ýmislegar innborganir og endurgjöld verða talin 9,200 kr.:

Nr. 13. Fjárlög 4. nóvbr. fyrir árin 1888 og 89.

§ 3.

Nr. 13.

Indtægter af det Landskassens tilhørende Jordegods m. m. anslaaes til 61,000 Kr., nemlig: ^{4de} Novbr.

	1888.	1889.	Tilfammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i Alt 40,000 Kr. med Fradrag af Administrationsløser, Løserer til Præster m. m. 10,000 —	30,000.	30,000.	60,000
2. Indtægter af Kirker.....	500.	500.	1,000.
Σ Alt...	30,500.	30,500.	61,000.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservefonden anslaaes til 63,000 Kr., nemlig:

	1888.	1889.	Tilfammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Renter af Reservefondens Kapitaler.....	31,500.	31,500.	63,000.
Afdrag paa Laan: i Aaret 1888 22,849 Kr. 61 Ø. i — 1889 22,043 — 88 —			
44,893 Kr. 49 Ø.			
Σ Alt...	31,500.	31,500.	63,000.

Af Laanet til Stadarbyggermønstret betales kun 4 pCt. aarlig i Renter af det oprindelige Beløb.

§ 5.

Forskjellige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr., nemlig:

	1888.	1889.	Tilfammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstekald i Genhold til Lov 27de Februar 1880.....	2,000.	2,000.	4,000.
2. Tilbagebetaling af Gageforstuds til Embedsmænd	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forstudsvis udredebe Summer	2,000.	2,000.	4,000.
Σ Alt...	4,600.	4,600.	9,200.

Nr. 13. Finanslov af 4de Novbr. for Aarene 1888 og 1889.

Nr. 13.
4.
nóvbr.

6. gr.

Tillag úr ríkissjóðnum verður talið 167,000 kr.:

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
Fast tillag	60,000.	60,000.	120,000.
Aukatillag	24,500.	22,500.	47,000.
samtals...	84,500.	82,500.	167,000.

2. kafli.

Útgjöld.

7. gr.

Á árunum 1888 og 1889 veitast til útgjalda 850,302 kr. 84 a. samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem nákvæmar er skýrt frá í 8.—17. gr.

8. gr.

Gjöld til hinnar æðstu stjórnar innanlands og fulltrúa stjórnarinnar á alþingi eru talin fyrir árið 1888: 12,400 kr., og árið 1889: 14,400 kr., samtals: 26,800 kr.

9. gr.

Til kostnaðar við alþingi veitast 32,000 kr. Til kostnaðar við yfirskoðun lands-reikninganna 1,600 kr. Til kostnaðar við málshöfðun út af vanskilum C. Fensmarks á landsjóðstekjum úr Ísafjardarsýslu og kaupstað, allt að 5,000 kr.; alls 38,600 kr.

10. gr.

Til útgjalda við umboðsstjórnina, gjaldheimtur og reikningsmál, svo og við dóm-gæzluna og lögreglustjórnina o. fl. veitast 334,218 kr. 84 a.

A.	1888.	1889.	alls.
Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál:	kr. a.	kr. a.	kr. a.
1. Laun embættismanna	19,016. 66	19,100.	38,116. 66
2. endurgjald fyrir skrifstofukostnað o. fl. ..	3,800.	3,800.	7,600.
3. a. borgun fyrir hina umboðslegu endurskoðun	2,500 kr.		
b. viðbót fyrir hinn núverandi endurskoðanda	500 —		
	3,000.	3,000.	6,000.
	25,816. 66	25,900.	51,716. 66
flyt...			51,716. 66

§ 6.

Tilskud fra Statskassen opføres med 167,000 Kr., nemlig:

Nr. 13.
4de
Novbr.

	1888.	1889.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Ordentligt Tilskud	60,000.	60,000.	120,000.
Overordentligt Tilskud	24,500.	22,500.	47,000.
3 Alt...	84,500.	82,500.	167,000.

Andet Afsnit.

Udgift.

§ 7.

3 Aarene 1888 og 1889 bevilges til Udgift 850,302 Kr. 84 Ø. i Følge de i §§ 8—17 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Udgifter til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regjeringens Repræsentation paa Althinget opføres for Aaret 1888 med 12,400 Kr. og for Aaret 1889 med 14,400 Kr., i Alt 26,800 Kr.

§ 9.

Til Althinget bevilges 32,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 1,600 Kr. Til Udgifter ved Sagsanlæg i Anledning af E. Jønsmarks Raskemangel med Hensyn til Landskassens Intrader af Sjafford Syssel og Rjebstad, indtil 5,000 Kr., i Alt 38,600 Kr.

§ 10.

Udgifter til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges med 334,218 Kr. 84 Ø.

A.	1888.	1889.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Administrationen samt Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet:			
1. Lønninger	19,016. 66	19,100.	38,116. 66
2. Kontorholdsgodtgjørelse m. m.	3,800.	3,800.	7,600.
3. a. Honorar for den administrative Revision	2,500 Kr.		
b. Personligt Tillæg til den nuværende Revisor	500 —		
	3,000.	3,000.	6,000.
	25,816. 66	25,900.	51,716. 66
Overføres...			51,716. 66

Nr. 13.
4.
nóvbr.

		1888.	1889.	alls.
		kr. a.	kr. a.	kr. a.
fluttar....				51,716. 66
B.				
Dómgæzla og lögreglustjórn:				
1. laun:				
a. til dómara og sýslumanna	70,525. 09	70,525. 09		
b. til hreppstjóra.....	6,000.	6,000.		
2. ritfje handa bæjarfógetanum í Reykjavík....	1,400.	1,400.		
3. til hegningarhússins og fangelsanna:				
a. laun umsjónarmannsins. 800 kr.				
viðbót fyrir hinn núver-				
andi umsjónarmann.... 200 —				
	100 kr.			
Þóknun handa dómkirkjuprestinum	100 —			
— — lækni.....	60 —			
b. viðurværi handa fongum, 42 a.				
á dag	1225 —			
3 skammtar af miðdagsmat handa				
fangaverði á 21 e..	230 —			
þvottur	30 —			
til eldiviðar og ljósa.....	520 —			
útgjöld við bygginguna sjálfa og				
áhöld	400 —			
til þess að útvega verkefni	500 —			
ýmisleg útgjöld	150 —			
	4215 kr.			
arður af verkum talinn.....	615 —			
	3600 kr.			
c. kostnaður við viðhald fangelsanna	100 —			
	3,700.	3,700.		
4. önnur útgjöld:				
a. þóknun handa tveimur settum mála-				
flutningsmönnum við yfirjettinn	1600 kr.			
b. laun sendiboðans við yfirjettinn.	50 —			
c. til eldiviðar í yfirjettarstofunum	40 —			
d. til viðhalds á yfirjettarstofunum				
o. fl.	60 —			
e. kostnaður við sakamál og lög-				
reglumál	1000 —			
f. kostnaður við gjafsóknarmál	300 —			
	3,050.	3,050.		
	84,675. 09	84,675. 09		
				169,350. 18
flyt....				221,066. 84

		1888.		1889.		Tilfammen.		Nr. 13.
		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	4de Novbr.
Overført...						51,716. 66		
B.								
Justits- og Politivæsenet:								
1. Lønninger:								
a. til Dommere og Sysselmænd		70,525.	09	70,525.	09			
b. til Repstyrere		6,000.		6,000.				
2. Kontorholdsgodtgjørelse til Byfogden i Kertjæ-								
vif		1,400.		1,400.				
3. Til Strafanstalten og Fængslerne:								
a. Ophynsmandens								
Lønning..... 800 Kr.								
Tillæg til den nu-								
værende Ophyns-								
mand..... 200 —								
		1,000 Kr.						
Honorar til Domkirkepræsten.		100 —						
Honorar til Lægen		60 —						
b. Forplejning af Fanger à 42								
Dre daglig		1,225 —						
3 Portioner Middagskost til								
Ophynsmanden à 21 Dre...		230 —						
Badst		30 —						
Ilddebrændsel og Belysning ..		520 —						
Bygnings- og Inventariend-								
gifter.....		400 —						
Anskaffelse af Raamateriale..		500 —						
Forstjellige Udgifter		150 —						
		4,215 Kr.						
Indtægterne af Fangerne's Ar-								
bejdsvirksomhed anslaaes til ..		615 —						
		3,600 Kr.						
c. Til Fængslerne's Bedligholdelse		100 —						
4 Andre Udgifter:		3,700.		3,700.				
a. Honorar til 2 konstituerede								
Sagførere ved Landsoverretten		1,600 Kr.						
b. Løn til Overrettens Bud ...		50 —						
c. Til Ilddebrændsel til Over-								
rettens Lokaler		40 —						
d. Til Bedligholdelse af disse								
Lokaler m. m.		60 —						
e. Omkostningerne ved kriminelle								
Sagers og Politisagers Ud-								
førelse		1,000 —						
f. Omkostninger ved beneficerede								
Sagers Udførelse.....		300 —						
		3,050.		3,050.				
		84,675. 09		84,675. 09		169,350. 18		
Overføres...						221,066. 84		

Nr. 13.
4.
nóvbr.

	1888.		1889.		alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
fluttar...					221,066.	84
C.						
Ýmisleg útgjöld:						
1. til þess að gefa út stjórnartíðindi og lands-						
hagsskýrslur:						
a. þóknun fyrir útgáfu tíðindanna m. fl.	300	kr.				
b. til pappírs og prentunar deildar-						
innar B. 22 arkir og deildarinnar						
C. 15 arkir.....	1591	—				
c. til kostnaðar við sending með						
póstum	150	—				
d. þóknun fyrir að semja landshags-						
skýrslur með prófarkalestri 40 kr.						
fyrir örkina....	600	—				
	2641	kr.				
Borgun fyrir seld eintök, á 1 kr.						
hvert, er dregst frá	150	—				
	2,491.		2,491.			
2. endurgjald handa embættismönnum fyrir burð-						
areyri undir embættisbrjef.....	1,200.		1,200.			
3. brunabóttagjald fyrir ýmsar opinberar byggingar	1,600.		1,600.			
4. styrkur til eflingar búnaði:						
a. til búnaðarskólans í Ólafsdal....	2500	kr.				
b. — — — á Hólum	3500	—				
c. — búnaðarfjelaga og Eyðaskóla .	6000	—				
Landshöfðingi úthlutar fje þessu						
eptir tillögum sýslunefnda og amts-						
ráða.						
d. til sýslufjelaga	6000	—				
Landshöfðingi úthlutar fje þessu						
að hálfu eptir fólksfjölda og að						
hálfu eptir samanlagðri tölu jarð-						
arhundraða og lausafjárhundraða.						
	18,000.		18,000.			
5. a. Til að útvega vegfróðan mann til að ferðast						
um landið og ákveða, hvar helztu vegi						
1888 1889						
skuli leggja	3000	kr. 3000	kr.			
b. Til að bæta vegi á aðal-						
póstleiðum	15000	— 15000	—			
c. Til annara vega.....	2000	— 2000	—			
	20,000.		20,000.			
6. til gufuskipaferða.....	9,000.		9,000.			
flyt...	52,291.		52,291.		221,066.	84

	1888.		1889.		Tilfammen.		Nr. 13.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
Overført...					221,066.	84	4de Novbr.
C.							
Forfjellige Udgifter:							
1. Til Udgivelse af Regjeringsstidenden og statistiske Meddelelser:							
a. Honorar for Udgivelsen m. v.	300	Kr.					
b. Til Trykning og Papir til Af- deling B. 22 Ark og til Af- deling C. 15 Ark.....	1,591	—					
c. Til Portoudgifter.....	150	—					
d. Honorar for Udarbejdelsen af af statistiske Meddelelser med Korrekturlæsning à 40 Kr. pr. Ark.....	600	—					
	2,641	Kr.					
Herfra gaar Abonnementsind- tagt, Exemplaret à 1 Kr. ...	150	—					
	2,491.		2,491.				
2. Godtgjærelse til Embedsmænd for Ophør af Portofrihed	1,200.		1,200.				
3. Brandforsikringskontingent for nogle offent- lige Bygninger.....	1,600.		1,600.				
4. Til Understøttelser i økonomiske Sæmmed:							
a. Til Vandbrugsfælen i Olaf- dalur	2,500	Kr.					
b. Til Vandbrugsfælen paa Holar	3,500	—					
c. Til Vandbrugsfælsfaber og Skolen paa Gndar	6,000	—					
Vandshovdingen fordeler Be- løbet efter Indstilling fra Sys- selforstandersfaber og Amtsræd.							
d. Til Sysselfæmmuner	6,000	—					
Vandshovdingen fordeler Be- løbet, halvt efter Folketal og halvt efter Jordhundrederne og Væfegodshundrederne sam- menlagte Sum.							
	18,000.		18,000.				
5. a. Til at engagere en vejfyndig Mand til at beræfse Landet og bestemme, hvor de vig- tigste Veje fælle 1888. 1889. lægges.....	3,000	Kr. 3,000	Kr.				
b. Til Forbedring af Veje paa Hoved- Postruterne	15,000	—	15,000	—			
c. Til andre Veje..	2,000	—	2,000	—			
	20,000.		20,000.				
6. Til Dampffælsfart.....	9,000.		9,000.				
Overføres...	52,291.		52,291.		221,066.	84	

Nr. 13.

4.
nóvbr.

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	52,291.	52,291.	221,066. 84
7. til vitans á Reykjanesi:			
a. til launa vitamannsins	1200 kr.		
b. til eptirlits með vitanum.....	60 —		
c. til að kaupa olíu.....	1200 —		
d. — — lampakveiki o. fl....	150 —		
e. — — steinkol	120 —		
f. til viðurhalds á húsum og áhöldum	200 —		
g. eptirgjald eptir lóðina.....	30 —		
	2,960.	2,960.	
h. til að kaupa geymsluhús í Höfnunum.....	150.	•	
8. til vörðuvita.....	500.	500.	
9. til ferðakostnaðar samkvæmt lögum 2. nóvbr. 1877, 3. gr.	600.	600.	
10. til aðgerðar á Vestmanneyjakirkju.....	300.	•	
	56,801.	56,351.	113,152.
samtals...			334,218. 84

11. gr.

Til útgjalda við læknaSKIPUNINA veitast 94,844 kr.:

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Laun	39,598.	39,598.	79,196.
par af 600 kr. hvort árið til Schierbecks landlæknis, þó með því skilyrði, að hann falli frá kröfum til endurgjalds fyrir kennslu yfirsetukvenna þeirra, er hann kennir framvegis, meðan hann heldur þessari 600 kr. árlegu uppbót, og fyrir undanfarinn tíma þau fjárhagsár, er hann notið hefur hærri launa en 4000 kr.			
2. Styrkur til 5 aukalækna:			
a. til lækni í Dalasýslu og Bæjarhreppi í Strandasýslu;			
b. til lækni á Seyðisfirði ásamt með Mjóafirði, Loðmundarfirði og Borgarfirði;			
c. til lækni á Skipaskaga á Akranesi með 4 syðstu hreppum Borgarfjarðarsýslu;			
d. til lækni í Dyrhólahreppi og Eystri- og Vestri-Eyjafjallahreppum;			
samtals...	39,598.	39,598.	79,196.

Nr. 13. Fjárlög 4. nóvbr. fyrir árin 1888 og 1889.

		1888.	1889.	Tilfammen.	Nr. 13. 4de Novbr.
		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	
Overført...		52,291.	52,291.	221,066.	84
7. Til Fyret paa Reykjanæs:					
a. Lønning til Fyrmesteren	1,200 Kr.				
b. Til Inspektion af Fyret	60 —				
c. Anskaffelse af Olie	1,200 —				
d. Lampevæger m. m.	150 —				
e. Stenful	120 —				
f. Til Vedligeholdelse af Byg-					
ning og Inventarium	200 —				
g. Afgift af Grunden	30 —				
		2,960.	2,960.		
h. Til Kjøb af et Pakhus i Havnene		150.			
8. Til Varder		500.	500.		
9. Til Befordringsudgifter i Genhold til Lov					
2den November 1877 § 3		600.	600.		
10. Til Reparation af Vestmanns Kirke		300.	"		
		56,801.	56,351.		
				113,152.	
3 Alt...				334,218.	84

§ 11.

Udgifter til Lægevesenet bevilges med 94,844 Kr., nemlig:

		1888.	1889.	Tilfammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger		39,598.	39,598.	79,196.
deraf 600 Kr. hvert af Aarene til Landsfysikus Schierbeck, dog paa Betingelse af, at han frafalder Krav paa Betaling for Undervisning af de Jordemødre, som han fremtidig maatte undervise saalænge han beholder dette Tillæg paa 600 Kr. aarlig, og forsaavidt angaar den forløbne Tid for de Finantsaar, i hvilke han har nydt en højere Lønning end 4,000 Kr.				
2. Understøttelser til 5 Extralæger:				
a. til en Læge i Dala Sjøsfel og i Bøjar Rep i Stranda Sjøsfel;				
b. til en Læge i Seydisfjord med Mjoafford, Lodmundarfjord og Borgarfjord;				
c. til en Læge i Skipastagi paa Akranes med de 4 sydligste Repper af Borgarfjords Sjøsfel;				
d. til en Læge i Dyrhola Rep og Gystri og Vestri Gnjafjalla Rep;				
Overføres...		39,598.	39,598.	79,196.

Nr. 13.

4.
nóvbr.

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	39,598.	39,598.	79,196.
e. til lækni í Dýrafirði ásamt Önundarfirði, Súgandafirði og Arnarfirði, — til hvers þeirra 1000 kr. hvort árið	5,000.	5,000.	10,000.
3. Önnur útgjöld:			
a. styrkur til sjúkrahússins í Reykjavík 1200 kr.			
b. — — á Akureyri 400 —			
c. til einnar yfirsetukonu í Reykjavík fyrir hana sjálfa..... 24 —			
d. til náms yfirsetukvenna 1000 —			
e. til verkfæra handa yfirsetukonum 200 —			
	2,824.	2,824.	5,648.
samtals...	47,422.	47,422.	94,844.

12. gr.

Útgjöldin við póststjórnina er ætlað á að verði 63,000 kr.:

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Laun:			
a. handa póstmeistararum..... 2400 kr.			
b. — póstaðgreiðslumönnum 4000 —			
c. — brjefhirðingarmönnum 1750 —			
	8,150.	8,150.	16,300.
2. Póstflutningur	21,000.	21,000.	42,000.
3. Önnur útgjöld:			
a. endurgjald fyrir skrifstofukostnað póstmeistarans	1000 —		
b. til sama fyrir ábyrgð á mistalningi 1 ‰ um	200 —		
c. fæðispeningar og ferðakostnaður sama	200 —		
d. fyrir prentun á ýmsu	200 —		
e. til áhalda	500 —		
f. 1 brjefberi í Reykjavík	50 —		
g. óviss útgjöld..... 200 —			
	2,350.	2,350.	4,700.
samtals...	31,500.	31,500.	63,000.

Nr. 13. Fjárlög 4. nóvbr. fyrir árin 1888 og 1889.

	1888.	1889.	Tilfsammen.	Nr. 13. 4de Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Oversført...	39,598.	39,598.	79,196.	
e. til en Læge i Dyrassfjord med Snundarfjord, Sugandassfjord og Arnarfjord — 1,000 Kr. til hver, hvert af Aarene.....	5,000.	5,000.	10,000.	
3. Andre Udgifter:				
a. Tilskud til Sygehuset i Kopenhavn 1,200 Kr.				
b. — — i Akureyri 400 —				
c. Personligt Tillæg til 1 Jordemoder i Kopenhavn 24 —				
d. Til Jordemødres Oplæring 1,000 —				
e. Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødrene 200 —				
	2,824.	2,824.	5,648.	
3 Alt...	47,422.	47,422.	94,844.	

§ 12.

Udgifter til Postvæsenet anslaaes til 63,000 Kr.

	1888.	1889.	Tilfsammen.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1. Lønninger:			
a. Til Postmesteren..... 2,400 Kr.			
b. Til Postexpeditører 4,000 —			
c. Til Brevsamlere 1,750 —			
	8,150.	8,150.	16,300.
2. Posternes Befordring.....	21,000.	21,000.	42,000.
3. Andre Udgifter:			
a. Kontorholdsgodtgjørelse til Postmesteren..... 1,000 —			
b. vederlag til Samme for Ansvar for med Hensyn til Fejlstilling, 1 pro mille ca. 200 —			
c. Dagpenge og Befordringsudgifter til Samme 200 —			
d. Trykfager 200 —			
e. Til Rekvifiter 500 —			
f. Et Postbud i Kopenhavn 50 —			
g. Tilfældige Udgifter 200 —			
	2,350.	2,350.	4,700.
3 Alt...	31,500.	31,500.	63,000.

Nr. 13.
4.
nóvbr.

13. gr.

Til kirkju- og kennslumála veitast 218,460 kr.:

	1888. kr.	1889. kr.	alls. kr.
A.			
Í þarfir andlegu stjettarinnar:			
a. laun	8,432.	8,432.	
b. önnur útgjöld:			
1. til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.	9,000.	10,000.	
2. til bráðabirgðar-uppbótar fátækum brauðum þaraf til hins núverandi prests í Grímsey 400 kr. hvort árið.	3,700.	3,200.	
3. til nokkurra brauða í fyrverandi Hólastipti	600.	600.	
4. bráðabirgðaruppbót á Gufudals-prestakalli í Barðastrandarprófastsdæmi (greiðist því að eins, að sjerstakur prestur komi til brauðsins)	200.	200.	
5. viðbót við eptirlaun þau, er fátækir upp- gjafaprestar og prestsekkjur fá samkvæmt lögum	3,000.	3,000.	
6. endurgjald handa biskupi fyrir skrifstofu- kostnað	1,000.	1,000.	
	25,932.	26,432.	52,364.
B.			
Kennslumálefni:			
I. Til prestaskólans:			
a. laun	9,000.	9,000.	
b. önnur útgjöld:			
1888. 1889.			
1. húsaleigustyrkur handa 20 læri- sveinum, 80 kr. handa hverjum .	1,600 kr.	1,600 kr.	
2. 3 ölmuur.....	600 —	600 —	
3. til tímakennslu.	100 —	100 —	
4. til bókakaupa..	200 —	200 —	
5. til eldiviðar og ljósa.....	100 —	100 —	
6. til umsjónar...	100 —	100 —	
7. ýmisleg útgjöld	200 —	200 —	
	2,900.	2,900.	
	11,900.	11,900.	
			23,800.
flyt....			76,164.

§ 13.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 218,460 Kr.

Nr. 13.
4de
Novbr.

		1888.	1889.	Tilsammen.
		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Til Gejstligheden:				
A.				
a. Lønninger		8,432.	8,432.	
b. Andre Udgifter:				
1. Tilstud til Præstekald i Henshold til Lov 27de Februar 1880 § 1		9,000.	10,000.	
2. Til midlertidig Forbedring af de ringeste Præstekald		3,700.	3,200.	
heraf til den nuværende Præst paa Grimsey 400 Kr. hvert af Aarene.				
3. Til adskillige Præstekald i forrige Høla Stift		600.	600.	
4. Midlertidigt Tilstud til Gufudalur Præstekald i Vardastrands Provsti (udbetales kun under Betingelse af, at der kommer en særskilt Præst til Raldet)		200.	200.	
5. Tilstud til fattige Emeritpræsters og Præsteenfers løvbestedte Pension		3,000.	3,000.	
6. Kontorholdsgodtgørelse til Biskoppen ...		1,000.	1,000.	
		25,932.	26,432.	52,364.
B.				
Til Undervisningsvæsenet:				
I. Pastoralseminariet:				
a. Lønninger		9,000.	9,000.	
b. Andre Udgifter:				
	1888.	1889.		
1. Huslejeunderstøttelse til 20 Seminarister à 80 Kr. ...	1,600 Kr.	1,600 Kr.		
2. 3 Stipendier ...	600 —	600 —		
3. Til Timeundervisning	100 —	100 —		
4. Til Indkjøb af Bøger	200 —	200 —		
5. Til Brændsel og Belysning	100 —	100 —		
6. Til Inspektion ..	100 —	100 —		
7. Forskjellige Udgifter	200 —	200 —		
		2,900.	2,900.	
		11,900.	11,900.	23,800.
Overføres...				76,164.

Nr. 13.

4.
nóvbr.

				1888.	1889.	alls.
				kr.	kr.	kr.
fluttar...						76,164.
II. Til lækna skólans:						
a.	laun			3,600.	3,600.	
	þar af 400 kr. hvort árið launaviðbót til Tómasar Hallgrímssonar 1. kennara.					
b.	önnur útgjöld:	1888.	1889.			
1.	2 ölmutur, 200 kr. hvor.....	400 kr.	400 kr.			
2.	eldiviður, ljós og ræsting	120 —	120 —			
3.	til bóka kaupa og verkfæra	300 —	300 —			
4.	ferðastyrkur handa læknaefnum ...	300 —	300 —			
5.	húsaleiga handa 6 lærisveinum..	480 —	480 —			
6.	þóknun fyrir tíma-kennslu í efna-fræði	100 —	100 —			
7.	til umbúða og annars kostnaðar við ókeypis »klinik«, allt að...	100 —	100 —			
8.	ýmisleg útgjöld.	100 —	100 —			
				1,900.	1,900.	
				5,500.	5,500.	
III. Til hins lærða skóla:						11,000.
a.	laun			18,200.	18,200.	
b.	aðstoðarfje:					
	handa Páli Melsted sem kennara í sögu	1,800 kr.				
	handa söngkennaranum	600 —				
	— fimleikakennaranum ...	700 —				
	— dyra verði	1,000 —				
	til yfirumsjónar með skólahúsinu og áhöldum skólans	300 —				
				4,400.	4,400.	
c.	önnur útgjöld:	1888.	1889.			
1.	til bókasafns skólans	600 kr.	600 kr.			
2.	til eldiviðar og ljósa	1,000 —	1,000 —			
3.	til skólahússins utan og innan .	1,000 —	1,000 —			
flyt... 2,600 kr. 2,600 kr.				22,600.	22,600.	87,164.

Nr. 13. Fjárlög 4. nóvbr. fyrir árin 1888 og 1889.

				1888.	1889.	Tilsammen.	Nr. 13.
				Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	4de Novbr.
Overført...						76,164.	
II. Lægestolen:							
a.	Lønninger.....			3,600.	3,600.		
	Deraf 400 Kr. hvert af Nærene som Lønningstillæg til 1ste Lærer Tomas Hallgrímsson.						
b.	Andre Udgifter:	1888.	1889.				
1.	2 Stipendier à 200 Kr.	400 Kr.	400 Kr.				
2.	Til Brændsel, Belysning og Rengjøring.....	120 —	120 —				
3.	Til Indkjøb af Bøger og Instru- menter.....	300 —	300 —				
4.	Rejseunderstøttelse til Lægekandidater	300 —	300 —				
5.	Huslejeunderstøttelse til 6 Studerende	480 —	480 —				
6.	Honorar for Timeundervisning i Kemi	100 —	100 —				
7.	Til Forbindinger og andre Udgifter ved en gratis Klinik indtil	100 —	100 —				
8.	Forfællelige Udgifter	100 —	100 —				
				1,900.	1,900.		
				5,500.	5,500.		
III. Den lærde Skole:						11,000.	
a.	Lønninger.....			18,200.	18,200.		
b.	Til Medhjælp:						
	Til Páll Mølsted som Lærer i Historie	1,800 Kr.					
	- Syngelæreren.....	600 —					
	- Gymnastiklæreren.....	700 —					
	- Portneren.....	1,000 —					
	- Overophyn med Skolebygningen og Skolens Inventarium	300 —					
				4,400.	4,400.		
c.	Andre Udgifter:	1888.	1889.				
1.	Til Skolens Bogsamling	600 Kr.	600 Kr.				
2.	Til Brændsel og Belysning	1,000 —	1,000 —				
3.	Til Bygningss- og Inventariendgifter	1,000 —	1,000 —				
	Overføres...	2,600 Kr.	2,600 Kr.	22,600.	22,600.	87,164	

Nr. 13. Finanslov af 4de Novbr for Nærene 1888 og 1889.

Nr. 13.

4.
nóvbr.

		1888.	1889.	alls.
		kr.	kr.	kr. a.
	1888. 1889.			
	fluttar... 2,600 kr. 2,600 kr.	22,600.	22,600.	87,164.
4.	til járnþaks á vesturhlið skóla- hússins, allt að. 1,000 —			
5.	til tímakennslu. 1,100 — 1,100 —			
6.	ölmusur..... 7,500 — 7,000 —			
7.	þóknun handa lækni..... 100 — 100 —			
8.	ýmisleg útgjöld 1,000 — 1,000 —			
9.	fyrir prestsverk. 48 — 48 —			
10.	til vísindalegra áhalda 400 — 400 —			
11.	til að gefa út vísindalega rit- gjörð, er fylgi skólaskýrslunni. 300 — 300 —			
		14,048.	12,548.	
IV. Til gagnfræðaskólans á Mððruvöllum:		36,648.	35,148.	71,796.
a.	laun	6,600.	6,600.	
b.	önnur útgjöld:			
1	til bóka- og áhaldakaupa við kennsluna..... 400 kr.			
2.	til eldiviðar og ljósa 500 —			
3.	til skólahússins utan og innan 200 —			
4.	ýmisleg útgjöld..... 400 —			
		1,500.	1,500.	
V. Til annarar kennslu:		8,100.	8,100.	16,200.
a.	til kvennaskóla:			
1.	Til kvennaskólans í Reykjavík 1,500 kr. þar af ölmusur til sveita- stúlkna 300 kr.			
2.	Til kvennaskólans á Ytri-Ey 700 —			
3.	— — á Laugalandi 700 —			
4.	Til kvennaskólanna á Ytri-Ey og Laugalandi 1,400 —			
Öll upphæðin (1,400 kr.) skiptist milli skólanna eptir nemenda fjölda. þar af 500 kr. til námsmeyja.				
		4,300.	4,300.	
flyt...		4,300.	4,300.	175,160.

Nr. 13. Fjárlög 4. nóvbr. fyrir árin 1888 og 1889.

			1888.	1889.	Tilfammen.	Nr. 13. 4de Novbr.
			Rr. Ø.	Rr. Ø.	Rr. Ø.	
	1888.	1889.				
Overført...	2,600 Rr.	2,600 Rr.	22,600.	22,600.	87,164.	
4. Til et Ferntag paa Skolebygningens Vestfide indtil...	1,000 —					
5. Til Timeunder- visning	1,100 —	1,100 —				
6. Stipendier	7,500 —	7,000 —				
7. Løgehonorar	100 —	100 —				
8. Forskjellige Ud- gifter	1,000 —	1,000 —				
9. Til Ministerialia.	48 —	48 —				
10. Til videnskabelige Apparater	400 —	400 —				
11. Til Udgivelse af en videnskabelig Af- handling, der ved- hæftes Skoleester- retningerne	300 —	300 —				
			14,048.	12,548.		
			36,648.	35,148.		
IV. Realskolen paa Nødruvskir:					71,796.	
a. Lønninger			6,600.	6,600.		
b. Andre Udgifter:						
1. Til Indkjøb af Bøger og Undervisningsapparater	400 Rr.					
2. Til Brændsel og Belysning.	500 —					
3. Til Bygnings- og Inventar- udgifter	200 —					
4. Til Forskjellige Udgifter	400 —					
			1,500.	1,500.		
			8,100.	8,100.		
V. Til anden Undervisning:					16,200.	
a. Til Kvindeskoler:						
1. Til Kvindeskolen i Røntjavik. deraf Stipendier til Piger fra Landet 300 Rr.	1,500 Rr.					
2. Til Kvindeskolen paa Østien.	700 —					
3. — — paa Laugaland	700 —					
4. Til Kvindeskolerne paa Østien og Laugaland	1,400 —					
Hele Beløbet (1,400 Rr.) fordeles mellem Skolerne i Forhold til Elevernes Antal. Heraf 500 Rr. til Elever.						
			4,300.	4,300.		
Overføres...			4,300.	4,300.	175,160.	

Nr. 13.
4.
nóvbr.

	1888.	1889.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar ...	4,300.	4,300.	175,160.
b. 1. Til barnaskóla í sjóþorpum og verzlunar- stöðum öðrum en kaupstöðum	2,500.	2,500.	
Styrkur þessi skiptist milli barnaskólanna eptir nemenda fjölda og veitist með því skilyrði, að þeir njóti einnig annarar tillögu, er eigi sje minni en helmingur á móts við styrkinn úr landsjóði.			
2. Til sveitakennara, allt að 50 kr. til hvers Styrkur þessi veitist eptir tillögum sýslunefnda.	1,500.	1,500.	
c. Til alþýðuskóla:			
1. Til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flensborg	2,500 kr.		
2. Til skólans í Hljeskógum ..	500 —		
	3,000.	3,000.	
d. Til kennara í organslætti og sönglist og til organleikara við dómkirkjuna í Reykja- vík	1,000.	1,000.	
e. Til kennslu í stýrimannafræði:			
1. Til kennara og húsnæðis í Reykjavík	800 kr.		
2. Til kennslu annarstaðar	1,000 —		
	1,800.	1,800.	
	14,100.	14,100.	28,200.
C.			
1. Til landsbókasafnsins og fyrir umsjón með alþingishúsinu millum þinga:			
	1888.	1889.	
a. laun bókavarðar	1,000 kr.	1,000 kr.	
b. til að aðstoða bókavörð við útlán og niðurröðun bóka og við samningu á skrá yfir handrit og bækur	700 —	700 —	
c. fyrir að hafa umsjón með alþingishúsinu og áhöldum í því milli þinga	100 —	100 —	
flyt... 1,800 kr.	1,800 kr.		
			203,360.

Nr. 13. Fjárlög 4. nóvbr. fyrir árin 1888 og 1889.

	1888.		1889.		Tilsammen.		Nr. 13. 4de Novbr.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
Overført...	4,300.		4,300.		175,160.		
b. 1. Til Børneskoler i Fiskerlejer og Handels- steder andre end Kjøbstæderne	2,500.		2,500.				
Beløbet fordeles mellem Børneskolerne i Forhold til Elevantallet og tilstaaes under Betingelse af, at Skolerne tillige oppe- bære et andet Tilskud, der idetmindste maa beløbe sig til Halvdelen af Tilskudet fra Landskassen.							
2. Til Lærere paa Landet, indtil 50 Kr. til hver	1,500.		1,500.				
Disse Understøttelser tildeles efter Synsels- forstanderskabernes Indstilling.							
c. Til Almueskoler:							
1. Til Real- og Almueskolen i Flensborg.....	2,500	Kr.					
2. Til Skolen i Hjøstfogar....	500	—					
			3,000.		3,000.		
d. Til Undervisning i Orgelspil og Sang samt til Orgelspillets Beførgelse i Kjøbenhavn Domkirke.....			1,000.		1,000.		
e. Til Undervisning i Navigation:							
1. Til Undervisning og Løstale i Kjøbenhavn.....	800	Kr.					
2. Til Undervisning andetsteds.	1,000	—					
			1,800.		1,800.		
			14,100.		14,100.		
C.					28,200.		
1. Til Landsbibliotheket og for Tilsyn med Althings- bygningen mellem Thingets Sammenkomster:							
a. Til Lønning af en 1888. 1889. Bibliothekar	1,000	Kr.	1,000	Kr.			
b. Til Medhjælp for Bi- bliothekaren ved Udlaan og Ordning af Bøger og ved Affattelsen af et Katalog over Haand- skrifter og Bøger....	700	—	700	—			
c. For at føre Tilsyn med Althingsbygning- en og Althingets Inventarium mellem Thingets Sammen- komster.....	100	—	100	—			
Overføres...	1,800	Kr.	1,800	Kr.			
					203,360.		

14. gr.

15. gr.

16. gr.

flyt... 2,000 kr.

				1888.		1889.		Tilsammen.		Nr. 13. 4de Novbr.
				Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
	Overført...	1888.	1889.	1,800	Kr.	1,800	Kr.	203,360.		
d.	Til Indkjøb af Bøger og Haandskrifter, samt til Indbinding af Bøger	1,200	—	1,200	—					
e.	Til Brændsel og In- ventarium m. m. ...	400	—	400	—					
f.	Til Præmie for Sam- lingens Forsikring mod Brandfare	250	—	250	—					
				3,650.		3,650.				
2.	Til Amtsbibliotekerne i Akureyri og Stykkisholm			400.		400.				
3.	Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavik			1,000.		1,000.				
4.	Til Oldsagsamlingen:									
a.	til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium		1,000	Kr.						
b.	til Inspektion		200	—						
c.	til Undersøgelse af Oldtids- levninger		1,000	—						
				2,200.		2,200.				
5.	Til Selskabet for Oldtidslevninger ...			300.		300.				
				7,550.		7,550.		15,100.		
	3 Alt...							218,460.		

§ 14.

Til Udredelse af Gageforstud til Embedsmænd og lønbestemte Forstud bevilges 5,200 Kr.

§ 15.

Til Pensioner og Understøttelser m. m. bevilges 60,000 Kr.; deraf til Enkefru Anna Johnsen 150 Kr., til Enkefru Gudrun Gudjohnsen 300 Kr., til Enkefru Valgerdur Olafsdatter fra Hof 200 Kr., til Enkefru G. Brynjulfsen 150 Kr., til Pastor Arni Bodvarsson 100 Kr., til Pastor Thordur Thorgrimsen 50 Kr., til Pastor J. Thorarensen 50 Kr., til Præstenke Ragnheidur Sönsdatter som Tillæg til hendes Enkepension af Bestmanns Præstekald 105 Kr. 40 Ø., til forhenværende Bibliothekar Jon Arnason 800 Kr. — for Alles Vedkommende aarlig.

§ 16.

Til Understøttelser i literære og praktiske Djemed bevilges 6,180 Kr.

1. Understøttelse til Adjunkt Th. Thoroddsen til Udgifter ved geologiske Under-
søgelser og til Indsamling af Materiale til Islands Geologi, efter Regning
indtil 1,000 Kr. hvert af Aarene 2,000 Kr.

Overføres ... 2,000 Kr.

Nr. 13.

4.
nóvbr.

fluttar... 2,000 kr.

2. Styrkur til kennara Benidikts Gröndals til að halda áfram myndasafni yfir íslenzk dýr og til að semja þjóðmenningarsögu Norðurlanda 600 kr. á ári, og til efna og áhalda til að varðveita náttúrugripi 200 kr. hvort árið....	1,600 —
3. Styrkur til búfræðings Hermanns Jónassonar til að gefa út búnaðarrit, 12 arkir að stærð, 20 kr. fyrir orkina, 240 kr. á ári.....	480 —
4. Til að gefa út dómasafn, allt að 15 kr. fyrir orkina	300 —
5. Til að vinna að texta-útgáfu á íslenzku fornbrjefasafni, 25 kr. fyrir orkina, allt að 600 kr. hvort árið	1,200 —
6. Til þess að semja skrá yfir skjalasafn stiptamtsins	600 —
	6,180 kr.

17. gr.

Til óvissra útgjalda veitast 3,000 kr.

Eigi má af þessum gjaldlið greiða ferðakostnað embættismanna eða embættismanna-efna frá útlöndum til að taka við embættum hjer á landi.

18. gr.

Það sem á vantar, að tekjurnar hrökkvi fyrir útgjöldunum, og sem fyrst um sinn er áætlað að verði 39,702 kr. 84 a., skal greiða úr viðlagasjóði.

19. gr.

Ef frumvarp til laga

um linun í skatti af ábúð og afnotum jarða og af lausafje;

um brúargjörð á Ölfusá;

um að umsjón og fjárhald Flateyjarkirkju og Ingjaldshólskirkju skuli fengin hlutaðeigandi söfnuðum í hendur

ná gildi á fjárhagstímabilinu, breytast upphæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt frumvörpum þessum.

20. gr.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, samkvæmt 25. gr. stjórnarskrárinnar, gilda að eins fyrir fjárhagstímabilið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

	Overført...	2,000 Kr.	Nr. 13. 4de Novbr.
2.	Understøttelse til Adjunkt B. Grøndal til Fortsættelse af et Billedværk over islandske Dyr og til at forfatte en nordisk Kulturhistorie 600 Kr. om Aaret og til Materiale og Redskaber til Opbevaring af Naturgjenstande 200 Kr. aarlig	1,600	—
3.	Understøttelse til Agronom Hermann Jonsen til at udgive et landøkonomisk Tidsskrift paa 12 Ark, 20 Kr. pr. Ark, 240 Kr. aarlig	480	—
4.	Til Udgivelse af en Domsamling, indtil 15 Kr. pr. Ark	300	—
5.	Til Arbejde ved en Textudgave af Diplomatarium Islandicum, 25 Kr. pr. Ark, indtil 600 Kr. for hvert af Aarene	1,200	—
6.	Til Affattelse af en Fortegnelse over Stiftamtets Arkiv	600	—
		6,180 Kr.	

§ 17.

Til uforudsete Udgifter bevilges 3,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet til at overtage Embeder i Landet.

§ 18.

Understudet, der foreløbig anslaaes til 39,702 Kr. 84 Ø., afholdes af Reservecapitalen.

§ 19.

Saafermt Forslag til Lov

- om Redfættelse af Skat paa Brugen og Benyttelsen af Jordejendom og paa Løsegods;
- om Broanlæg over Ølfusaa;
- om at Tilflynet med og Bærgemaal for Staten Kirke og Ingjaldshol Kirke skal overdrages til vedkommende Menigheder

maatte blive ophøjede til Love i Finansperioden, forandres de paa Indtægts- og Udgiftssiden opførte Beløb i Overensstemmelse hermed.

§ 20.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fastsatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre gyldige Bestemmelser, i Henhold til Forsatningslovens § 25, gjælde kun for Finansperioden.

Svovestoffet alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 14.
4.
nóvbr.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1884 og 1885.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Sem viðbót við útgjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir 1884 og 1885, veitast 7,601 kr. 80 a. til útgjalda þeirra, sem nefnd eru í eptirfarandi 2.—6. gr.

2. grein.

Sem viðbót við upphæðina í 10. gr. C. 10., til að gefa út „Lovsamling for Island“ veitast 700 kr.

3. grein.

Sem viðbót við upphæðirnar í 12. gr. til útgjalda við póststjórnina veitast:
undir 2. lið, til póstflutninga

1884.....	986 kr. 61 e.
1885.....	2,245 — 60 —
undir 3. lið, til annara útgjalda	
1884.....	976 — 72 —
1885.....	748 — 76 —

4,957 kr. 69 a.

4. grein.

Sem viðbót við upphæðirnar í 13. gr. til kirkju- og kennslumála veitast:
undir lið B. I. b. 7. ýmisleg útgjöld við prestaskólann 1885 46 kr. 62 a.

undir lið B. III. c. 4. til tímakennslu við hinn lærða skóla árið 1885 67 kr. 95 a.

Nr. 14. Fjáraukalög 4. nóvbr. fyrir árin 1884 og 1885.

L o v

om

Nr. 14.
4de
Novbr.**Tillægsbevilling for Aarene 1884 og 1885.**

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Bænders og Gøtters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de i Finantsloven for Aarene 1884 og 1885 opførte Udgifter bevilges en Sum af 7,601 Kr. 80 D. til de i efterfølgende §§ 2—6 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til det paa Finantslovens § 10 C 10 til Udgivelse af Lovsamling for Føland opførte Beløb bevilges 700 Kr.

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finantslovens § 12 til Udgifter til Postvæsenet opførte Beløb bevilges:

Til Post 2. Posternes Befordring:

i 1884	986 Kr. 61 D.
i 1885	2,245 — 60 —

Til Post 3. Andre Udgifter:

i 1884	976 — 72 —
i 1885	748 — 76 —

4,957 Kr. 69 D.

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finantslovens § 13 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til B. I. b. 7. Forskjellige Udgifter ved Pastorsseminariet i 1885 46 Kr. 62 D.

Til B. III. c. 4. Timeundervisning ved den lærde Skole i 1885 67 Kr. 95 D.

Nr. 14. Lov af 4de Novbr. om Tillægsbevilling for Aarene 1884 og 1885.

Nr. 14.
4.
nóvbr.

5. grein.

Sem viðbót við upphæðirnar í 16. gr. til vísindalegra og verklegra fyrirtækja
veitast:
undir lið 5. til eflingar laxveiði og laxræktar 1,292 kr. 95 a.

6. grein.

Sem viðbót við upphæðina í 17. gr. til óvissra útgjalda veitast 536 kr. 59 a.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 5.

Nr. 14.

4de
Novbr.

Som Tillæg til det paa Finantslovens § 16 til Understøttelser literære og praktiske
 Djemed opførte Beløb bevilges:

Til 5. Understøttelse til Befordring af Lærefiskeri og Lægeopdrætning 1,292
 Kr. 95 D.

§ 6.

Som Tillæg til det paa Finantslovens § 17 til uforudsete Udgifter opførte Beløb
 bevilges 536 Kr. 59 D.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 15.
4.
nóvbr.

Fjárankalög

fyrir

árin 1886 og 1887.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. grein.

Sem viðbót við gjöldin í fjárlögunum fyrir 1886 og 1887 veitast 12,343 kr. 69 a.
til gjalda þeirra, er nefnd eru í eftirfylgjandi 2.—4. gr.

2. grein.

Sem viðbót við útgjöld við læknaþjónunina í 11. gr. veitist:
uppbót á launum

a.	hjeraðslæknis í 4. lækniþjónu Hjarðar Jónssonar, fyrir tímabilið frá 1. nóvbr. 1876 til 31. desbr. 1887	kr. 4,397. 66
b.	hjeraðslæknis í 20. lækniþjónu Þorsteins Jónssonar, fyrir sama tímabil.....	— 4,397. 66
c.	hjeraðslæknis í 6. lækniþjónu Þorvaldar Jónssonar, fyrir tímabilið frá 1. marz 1877 til 31. desbr. 1887	— 2,426. 67
		kr. 11,221. 99

3. grein.

Sem viðbót við eptirlaun og styrktarfe í 15. gr. veitast:

Nr. 15. Fjárankalög 4. nóvbr. fyrir árin 1886 og 1887.

Lov

Nr. 15.
4de
Novbr.

om

Tillægsbevilling for Aarene 1886 og 1887.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de i Finantsloven for 1886 og 1887 opførte Udgifter bevilges en Sum af 12,343 Kr. 69 Ø. til de i efterfølgende §§ 2—4 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de i Finantslovens § 11 opførte Udgifter til Lægevæsenet bevilges:
Lønningstillæg:

a.	til Distriktslæge i 4de Lægedistrikt Hjörtur Jónsson for Tidsrummet fra 1ste November 1876 til 31te December 1887.....	Kr.	4,397,66
b.	til Distriktslæge i 20de Lægedistrikt Thorsteinn Jónsson for samme Tidsrum.....	—	4,397,66
c.	til Distriktslæge i 6te Lægedistrikt Thorvaldur Jónsson for Tidsrummet fra 1ste Marts 1877 til 31te December 1887	—	2,426,67

Kr. 11,221,99

§ 3.

Som Tillæg til de i Finantslovens § 15 opførte Udgifter til Pensioner og Understøttelser bevilges:

Nr. 15. Lov af 4de Novbr. om Tillægsbevilling for Aarene 1886 og 1887.

Nr 15.
 4. nívbr. 1. Handa prestsekkju Ragnheiði Jónsdóttur sem viðbót við tekjur hennar af Vestmanneyja-brauði náðarárið eptir lát manns hennar og sem viðbót við eptirlaun hennar frá fardögum 1886 til 31. desbr. 1887 375 kr. 95 a.

2. Ellistyrkur til fyrrum bókavarðar Jóns Árnasonar fyrir ársfjórðunginn frá . oktbr. til 31. desbr. 1887 200 kr.

4. gr.

Til endurbyggingar Bjarnanesskirkju 1886 veitast 545 kr. 75 a.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

1. Til Enkefru Ragnheidur Sönsdatter som Tillæg til hendes Indtagter af Bestmanns Nr. 15. Præstefald i Naadensaaret efter hendes Mands Død og til hendes Enkepension efter samme ^{4de} Novbr. for Tiden fra Fardag 1886 til 31te December 1887 375 Kr. 95 D.

2. Alderdoms-Understøttelse til forhenværende Bibliothekar Jon Arnason for Oktober Kvartal 1887, 200 Kr.

§ 4.

Til Bjarnanes Kirkes Gjenopførelse i 1886 bevilges 545 Kr. 75 Dre.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 16.

4.
nóvbr.

L ö g

um

samþykkt á landsreikningnum fyrir 1884 og 1885.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

	Fjárveiting		Reikningur	
	kr.	a.	kr.	a.
I. Tekjur:				
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða og á lausafje	75,000.	»	78,652.	91
2. Húsaskattur	4,800.	»	8,049.	97
3. Tekjuskattur	26,000.	»	34,482.	37
4. Aukatekjur	38,000.	»	44,712.	38
5. Erfðafjárskattur	5,000.	»	8,256.	33
6. Gjöld af fasteignasölu	1,300.	»	2,471.	87
7. Vitagjald	10,000.	»	9,298.	98
8. Metorðaskattur	32.	»	16.	•
9. Gjöld fyrir leyfisbrjef	2,800.	»	4,806.	75
10. Útflutningsgjald af fiski og lýsi að frá dregnum 2 % í innheimtulaun	72,000.	»	57,456.	85
11. Aðflutningsgjald af áfengum drykkjum að frá dregnum 2 % í innheimtulaun	250,000.	»	300,596.	05
12. Aðflutningsgjald af tóbaki að frá dregnum 2 % í innheimtulaun	36,000.	»	34,440.	48
13. Tekjur af pósthæðum	27,000.	»	35,883.	60
14. Óvissar tekjur	2,000.	»	19,409.	09
15. Tekjur af fasteignum landssjóðs að frá dregnum umboðs-kostnaði, prestmötu, m. m.	60,000.	»	64,998.	81
16. Leigugjöld af brennisteinsnámunum í Þingeyjarsýslu	3,600.	»	2,700.	•
17. Tekjur af kirkjum	1,000.	»	853.	75
18. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðs	60,000.	»	64,819.	34
Borgað upp í lán, veiting: 22,022 kr. 45 a., reikningur: 63,116 kr. 58 a.				
19. Innborganir frá brauðum samkv. lögum 27. febr. 1880 ...	7,500.	»	7,770.	97
20. Endurborganir skyndilána til embættismanna	6,000.	»	3,945.	83
21. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum	4,000.	»	7,701.	84
22. Tillag úr ríkissjóði	183,000.	»	183,000.	•
23. Spítalagjald	»	»	1,003.	62
alls...	875,032.	»	975,327.	79

Nr. 16. Lög 4. nóvbr. um samþykkt á landsreikningnum fyrir 1884 og 1885.

Lov

om

Nr. 16.
4de
Novbr.

Godkjendelse af Landsregnskabet for Aarene 1884 og 1885.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

	Bevilling.		Regnskab.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
I. Indtægt.				
1. Stat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	75,000.	"	78,652.	91
2. Bygningsafgift	4,800.	"	8,049.	97
3. Indkomstskat	26,000.	"	34,482.	37
4. Sportler	38,000.	"	44,712.	38
5. Afgift af Arv	5,000.	"	8,256.	33
6. Afgift af overdragne Ejendomme	1,300.	"	2,471.	87
7. Fyrsgift	10,000.	"	9,298.	98
8. Rangskat	32.	"	16.	"
9. Gebyrer for Bevillinger	2,800.	"	4,806.	75
10. Udsørfelsesafgift af Fisk og Tran m. m. med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	72,000.	"	57,456.	85
11. Indsørfelsesafgift af Spirituosa med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	250,000.	"	300,596.	05
12. Indsørfelsesafgift af Tobak med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	36,000.	"	34,440.	48
13. Indtægter af Postvæsenet	27,000.	"	35,883.	60
14. Tilfældige Indtægter	2,000.	"	19,409.	09
15. Afgifter af Landskassens Jordegods, med Fradrag af Administrationsjaler, Salærer til Præster m. m.	60,000.	"	64,998.	81
16. Forpagtningsafgift af Svovllejerne i Lhingsø Syssel	3,600.	"	2,700.	"
17. Indtægter af Kirker	1,000.	"	853.	75
18. Renter af Reservecfondens Kapitaler	60,000.	"	64,819.	34
Afdrag paa Laan: Bevilling 22,022 Kr. 45 Ø., Regnskab 63,116 Kr. 58 Ø.				
19. Indbetalinger fra Præstekald i Genhold til Lov 27de Februar 1880	7,500.	"	7,770.	97
20. Tilbagebetaling af Gageforbud til Embedsmænd	6,000.	"	3,945.	83
21. Tilbagebetaling af forbudtvis udredeede Summer	4,000.	"	7,701.	84
22. Tilskud fra Statskassen	183,000.	"	183,000.	"
23. Hospitalsafgift	"	"	1,003.	62
Salt...	875,032.	"	975,327.	79

Nr. 16.

4.
nóvbr.

II. Gjöld:

	Fjárveiting		Reikningur	
	kr.	a.	kr.	a.
1. Til hinnar æðstu stjórnar innanlands og fulltrúa stjórnarinnar á alþingi	26,800.	„	26,800.	„
2. Til alþingis 1885 og kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna	33,600.	„	35,376.	60
3. Til útgjalda við umboðsstjórnina, gjaldheimtur og reikningsmál, svo og við dómgæzlu og lögreglustjórn:				
A. Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál	52,200.	„	45,352.	94
B. Dómgæzla og lögreglustjórn	171,072.	38	168,985.	01
C. Ýmisleg útgjöld	136,460.	„	137,319.	57
4. Til útgjalda við læknaSKIPUNINA	84,748.	„	80,266.	98
5. Til útgjalda við póststjórnina	55,800.	„	60,779.	73
6. Til kirkju og kennslumála:				
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar	55,490.	38	59,687.	25
B. Til kennslumálefna	140,128.	„	134,688.	99
C. Ýms útgjöld	11,800.	„	11,788.	„
7. Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna bráðabirgða-lána	10,000.	„	13,823.	21
8. Eptirlaun og styrktarfe	50,000.	„	52,670.	03
9. Til vísindalegra og verklegra fyrirtækja	15,400.	„	13,673.	78
10. Til óvissra útgjalda	4,000.	„	4,536.	59
11. Eptirlaun prestekkna			2,081.	86
12. Fjáráukaveitingar	9,477.	31	7,681.	16
13. Afgangur	27,533.	24	119,816.	09
alls...	884,509.	31	975,327.	79

Innstæða viðlagasjóðs 31. desbr. 1885 964,781 kr. 13 a.

Peningaforði landssjóðs 31. desbr. 1885 113,731 — 69 -

Tekjueptirstöðvar landssjóðs 31. desbr. 1885 ... 63,824 — 19 -

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

II. Udgift.

	Bevilling.		Regnskab		Nr. 16. 4de Novbr.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
1. Til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regjeringens Repræsentation paa Althinget.....	26,800.	"	26,800.	"	
2. Til Althingets Afholdelse i 1885 samt til Revisionen af Landsregnskaberne... ..	33,600.	"	35,376.	60	
3. Til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Justits- og Politivæsenet m. m.:					
A. Administrationen samt Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet	52,200.	"	45,352.	94	
B. Justits- og Politivæsenet.....	171,072.	38	168,985.	01	
C. Forskjellige Udgifter	136,460.	"	137,319.	57	
4. Til Lægevæsenet.....	84,748.	"	80,266.	98	
5. Til Postvæsenet	55,800.	"	60,779.	73	
6. Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:					
A. Til Geistligheden.....	55,490.	38	59,687.	25	
B. Til Undervisningsvæsenet.....	140,128.	"	134,688.	99	
C. Forskjellige Udgifter	11,800.	"	11,788.	"	
7. Udbetaling af Gageforskud til Embedsmænd og løvbestedte Forskud	10,000.	"	13,823.	21	
8. Til Pensioner og Understøttelser.....	50,000.	"	52,670.	03	
9. Til Understøttelser i literære og praktiske Djemed	15,400.	"	13,673.	78	
10. Til uforudsete Udgifter	4,000.	"	4,536.	59	
11. Pensioner til Præstenfer			2,081.	86	
12. Udbetalinger ifølge Tillægsbevilling	9,477.	31	7,681.	16	
13. Overskudet	27,533.	24	119,816.	09	
Salt...	884,509.	31	975,327.	79	

Reservefondens Aktiver beløb den 31te Decbr. 1885	964,781	Kr. 13	Ø.
Landskassens kontante Beholdning den 31te Decbr. 1885 ...	113,731	—	69 —
Landskassens Indtægtsrestancer den 31te Decbr. 1885.....	63,824	—	19 —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 17.

4.
nóvbr.**L ö g**

um

linun í skatti af ábúð og afnotum jarða og af lausafje.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum konnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

Í skatt af ábúð og afnotum jarða og af lausafje samkvæmt lögum 14. desbr. 1877 skal á manntalsþingum árin 1888 og 1889 að eins greiða $\frac{1}{5}$ al. af jarðarhundraði hverju, og að eins $\frac{1}{2}$ al. af lausafjórðungi hverju, hvorttveggja eptir verðlagsskrár meðalverði í hverju lögsagnarumdæmi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

Nr. 17.
4de
Novbr.

om

Nedsættelse af Skat paa Brugen og Benyttelsen af Jordejendom og
paa Løsegodsset.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Skat paa Brugen og Benyttelsen af Jordejendom og paa Løsegodsset ifølge Lov af 14de December 1877 bliver paa Mandtalsthingene i Aarene 1888 og 1889 kun at erlægge med $\frac{1}{3}$ Men for hvert Jordhundrede og kun med $\frac{1}{2}$ Men for hvert Løsegods-
hundrede, begge Dele efter Kapitelstartens Middelpriis i hver Jurisdiktion.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 18.
4.
nóvbr.

L ö g

um

v e ð.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ef skuld, sem handveð er fyrir, er eigi borguð í gjalddaga, eða vextir á ákveðnum tíma, hefur veðhafi rjett til að láta selja veðið á uppboðsþingi, en gjöra skal hann veðsala áður aðvart um það, svo vottfast sje, með 8 daga fyrirvara, og sje veðsali ókunnur eða heimili hans, skal veðhafi stefna hlutaðeiganda með 14 daga fyrirvara til að leysa út veðið, með auglýsingu í þeim tíðindum, sem birta skal í auglýsingar stjórnarvalda.

2. gr.

Eigi missir lánardrottinn kröfu sína, þótt handveð glatist, nema vangæzlu hans sje um að kenna.

3. gr.

Rjett er, að ákvæði það, sem um er getið í tilskipun 18. febr. 1847 um fje ómyndugra á Íslandi 10. gr., sje sett í hvert það veðskuldabryf, er fasteignartrygging veitir.

4. gr.

Engum er heimilt, eptir það að lög þessi öðlast gildi, að veðsetja allt það, er hann á og eignast kann.

Enginn má, eptir það að lög þessi öðlast gildi, setja að sjálfsvörzluveði safn af munum, sem eru samkynja eða ætlaðir til samkynja notkunar, og einkenndir eru einu almennu nafni.

Nr. 18. Lög 4. nóvbr. um veð.

Lov

Nr. 18.
4de
Novbr.

om

Pant.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Altsinnet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar den Gjæld, hvorfor haandsaaet Pant er stillet, ikke ved Forfaldstid betales, eller Renterne ikke i rette Tid erlægges, har Pantaveren Ret til at lade Pantet sælge ved offentlig Auktion efter derom vidnefast at have advaret Pantsætteren med 8 Dages Varjel, eller, dersom denne ikke kjendes, eller hans Bopæl ikke vides, efter med 14 Dages Varjel at have indkaldt Bedkommende til at løse Pantet ved en offentlig Bekjendtgjørelse i den til retslige Bekjendtgjørelser bestemte Tidende.

§ 2.

Kreditor taber ikke sin Fordring, fordi den ham til haandsaaet Pant stillede Ting forkommer, med mindre det skyldes Mangel paa Paapaasenhed fra hans Side.

§ 3.

Den i Anordning angaaende Umyndiges Midler i Island af 18. Februar 1847 § 10 omhandlede Klausul kan retsgyldig vedtages i enhver Panteobligation, hvorved der gives Underpant i fast Ejendom.

§ 4.

Villiesbestemt Pant i Alt, hvad Pantsætteren ejer og ejendes vorder, kan, efter at denne Lov er traadt i Kraft, ikke retsgyldig stiftes.

Gj heller kan villiesbestemt Underpant i Løsøre, efter at denne Lov er traadt i Kraft, gives i Samlinger af ensartede eller til fælles Brug bestemte Ting, der betegnes ved almindelige Benaævnelser.

Nr. 18. Lov 4de Novbr. om Pant.

Nr. 18. þó er leiguliða heimilt að setja landsdrottinn að sjálfsvörzluveði áhöld þau, er hann á til að yrkja leigujörð sína, svo og aturðir bús síns, þeim skuldum til tryggingar, sem hann er kominn eða kann að komast í við landsdrottinn sinn, og af ábúðinni leiða.

4.
nóvbr.

5. gr.

Þegar jörð er sett að veði, er rjett svo um að semja, að jörðinni skuli fylgja auk kúgilda og jarðarhúsa, önnur tiltekin hús á jörðinni, áhöld, búsgögn og heyforði sá, sem á henni er í hvert skipti.

6. gr.

Rjett er þeim, sem veðsetur verksmiðjur eður önnur iðnaðarhýsi, að semja svo um, að vjelar eða önnur iðnaðaráhöld og verkefni skuli fylgja fasteigninni.

7. gr.

Nú veðsetur maður nokkuð af lausafje sínu, en handselur eigi veðið, og skal þess þá ávallt gætt, að veðsali skrifi undir veðskuldabriefið í viðurvist tveggja áreiðanlegra manna, er gæti þess nákvæmlega, að rjett dagsetning sje á því.

Eigi veðsali heimili í Reykjavík, skal lesa veðbrjefið á fyrsta eða öðru þingi eptir að það er dagsett, og fær brjefið, ef útaf er brugðið, eigi veðgildi frá þinglestrardegi, þótt síðar verði lesið.

Eigi veðsali heima annarstaðar en í Reykjavík, skal lesa veðbrjefið á manntalsþingi hinu næsta eptir að það er dagsett, og fer um það sem segir áður, ef út af er brugðið. Hafi það verið þinglesið á rjettum tíma, en áður sýnt til þess að það verði ritað fyrir fram í afsals- og veðmálabókina, svo sem segir í tilskipun 24. apríl 1833 4. gr. og opnu brjefi 28. apríl 1841, nær það veðgildi frá þeim degi, er það var sýnt.

Nú flytur veðsali í aðra þinghá, og skal þá lesa brjefið að nýju á þingi þar og eigi síðar en áður segir frá þeim degi er hann þangað kom.

Svo skal og þinglesa allar veðskuldbindingar, sem þegar hafa gefnar verið fyrir almennu sjálfsvörzluveði í lausafje eður sjálfsvörzluveði í einstökum munum, ella eru þær ógildar. Skal það gjöra á manntalsþingi hinu fyrsta eptir það, að lög þessi öðlast gildi, ef veðsali á annarstaðar heima en í Reykjavík, en sje hann búsettur þar, þá á fyrsta eða öðru þingi eptir það að lög þessi ná gildi.

Það leiðir að öðru leyti af grundvallarreglum nógildandi laga, að engin veðskuldbinding fær, þótt þinglesin sje, nokkurt gildi að því er snertir ríkisskuldbrief, hlutabrief, veðskuldbrief eður önnur slík brjef þeim til tjóns, er þau síðar hafa löglega afhent verið að handveði eður til eignar, nema ritað hafi verið á þessi verðbrjef með ljósum orðum, að veðskuldbindingin nái til þeirra.

Nr. 18. Lög 4. nóvbr. um veð.

Bed Leje af Jord skal Lejetageren dog retsgyldig kunne give Underpant i sine til Nr. 18. Bedriftens Udøvelse hørende Ejendele, samt i Produkterne af Bedriften for de Krav, som ^{4de} Noobr Ublejeren i Anledning af Brugsforholdet maatte have eller faa paa ham.

§ 5.

Bed Pantsætning af Landejendom kan det vedtages, at foruden de til denne hørende Kvilder og Huse ogsaa andre nærmere angivne Huse paa samme, Redskaber og Bohave, samt endvidere den til enhver Tid paa Ejendommen værende Høsfgrøde skal anses som Tilbehør til Ejendommen.

§ 6.

Bed Pantsætning af Fabrikker eller andre Bygninger til industrielle Anlæg kan det gyldig vedtages, at Maskiner eller andet Driftsmateriel og Driftsinventarium skal anses som Tilbehør til paagjældende faste Ejendom.

§ 7.

Naar Nogen ellers pantsætter noget af sit værlige Gods, uden at det som haandfaaet Pant overleveres, skal det stedse iagttages, at det Dokument, hvorved Pantet stiftes, underskrives af Debitor i tvende gode Mænds Nærværelse, der nøje have at agte paa, at rette Udstedelsesdag i samme er anført.

Er Pantsætteren bosat i Reykjavik, bør Pantebrevet derhos thinglæses til første eller andet Thing, saa at Pantsættelsens Gyldighed, naar denne Termin er oversiddet, ikke senere kan indtræde ved Thinglæsning og regnes fra denne.

Udenfor Reykjavik bør under samme Paafølge Pantebrevet thinglæses paa næstpaafølgende Mandtalsthing efter dets Udstedelse. Er det saaledes thinglæste Pantebrev forinden forevist til foreløbig Antegning i Skjeds- og Panteprotokollen overensstemmende med Forordning 24de April 1833 § 4 og Plakat 28de April 1841, bliver dets Retsvirkning at regne fra den Dag, da saadan Forevisning fandt Sted.

Naar Debitor flytter til en anden Jurisdiktion, bør Dokumentet med Sagttagelse af de ovennævnte Fristen fra Flytningens Foretagelse at regne læses ved denne ny Jurisdiktion.

Saa bør og alle de hidtil udstedte Forfkrivninger, der angaa almindeligt eller specielt Underpant i Løsere, om de skulle holdes i Kraft, thinglæses, hvis Pantsætteren bor udenfor Reykjavik, paa det efter denne Lovs Skrafttræden nærmest paafølgende Mandtalsthing, og, om han er bosat i Reykjavik, til første eller andet Thing efter Lovens Træden i Kraft.

Det er iøvrigt en Følge af de gjældende Loves Grundsætninger, at ingen hypothekarist Forfkrivning, om den end behørig er thinglæst, kan med Hensyn til Statspapirer, Aktier, Prioritetsobligationer eller andre deslige Pengeeffekter, komme i Betragtning til Skade for den, der senere paa lovlig Maade har faaet dem til haandfaaet Pant eller tilforhandlet sig samme, med mindre der er givet bemeldte Effekter en Paategning, der tydelig indeholder, at de ere indbefattede under hin hypothekariske Forfkrivning.

Nr. 18.

8. gr.

4.
nóvbr.

Nú verður maður gjaldþrota, og hefur gefið veðbrjef með sjálfsvörzluveði í lausatje, og er það þá ógilt, ef það eigi er dagsett fullum 8 vikum áður en bú hans var tekið til skipta sem gjaldþrota.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Underpanteret i Løsøre bortfalder, naar Pantebrevet er udfærdiget i de sidste 8 Uger før Pantfætterens Bo er taget under Konkursbehandling.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 19.

4.
nóvbr.**L ö g**

um

aðför.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafl.

Almenn skilyrði fyrir aðför.

1. gr.

Aðför má gjöra eptir:

1. dómum og úrskurðum, upp kveðnum af löglegum dómstólum í ríkinu.
2. sáttum, er komizt hafa á fyrir löglegum sáttanefndum í ríkinu, dómstólum eður yfirvöldum þeim, er í lögum er boðið að leita um sættir í þeim málum er ræðir um.
3. þinglesnum veðbrjefum með þeim skilyrðum, sem til eru tekin í lögum nr. 29, 16. desbr. 1885, 15. og 16. gr.

Um lögtak, útburðar- og innsetningargjörðir án undanfarinnar lögsóknar og dóms fer eptir reglum þeim, er til þessa hafa gildar verið.

2. gr.

Aðför skal hlutaðeigandi sýslumaður eða bæjarfógeti gjöra, og nefnist hann þá fógeti.

Hann kveður til aðfarar með sjer tvo áreiðanlega menn sem votta. Þeir eru jafnframt án sjerstaks umboðs rjett komnir til að framkvæma þær virðingar og aðrar álitsgjörðir er fyrir kunna að koma við aðförina. Sjeu þeir ekki færir um að meta það rjett, sem undir virðingu ber, kveður fógeti aðra til þess hæfa. Vottarnir og eins þeir er til virðinga eru kvaddir, skulu í fógetabók rita undir yfirlýsingu upp á æru sína og trú um það, að þeir skuli virðingar af hendi inna eptir beztu sannfæringu.

3. gr.

Nú vill maður aðfarar beiðast, og skal hann snúa sjer um það til fógeta og hafa með sjer eptirrit af dóminum, úrskurðinum, sáttinni eður af frumriti veðbrjefsins og Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

L o v

om

E x e k u t i o n .Nr. 19.
4de
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.**Almindelige Betingelser for Eksekution.****§ 1.**

Eksekution kan ske paa Grundlag af:

- 1) Domme og Kjendelser, affagte af lovlig bestaaende Domstole i Riget.
- 2) Forlig, indgaaede for de i Riget lovlig bestaaende Forligskommissioner, Retter eller Dørligheder, for de sidstnævntes Vedkommende dog kun forsaavidt det ved Lovgivningen er dem paalagt at mæggle Forlig i saadanne Tilfælde.
- 3) Thinglæste Pantebreve under de i Lov Nr. 29 af 16de December 1885 § 15 og 16 fastsatte Betingelser.

Med Hensyn til Udpantning samt Udsættelses- og Indsættelsesforretninger uden foregaaende Lovmaal og Dom forholdes efter de hidtil gjældende Regler.

§ 2.

Eksekution foretages af vedkommende Sagsfelmand eller Bysfoged, der i denne sin Virksomhed benævnes Foged.

Ved Eksekutionsforretningens Foretagelse har Fogden at sørge for, at tvende gode Mænd ere tilstede som Vidner. Disse ere tillige uden anden særlig Bemyndigelse kompetente til at foretage de under Forretningen foreskaldende Burderinger og andre lignende Skjøn. Skulde de ikke være i Stand til retteligen at anslaa de forekommende Gjenstande, har Fogden at tilkalde andre Mænd, som hertil ere skikkede. Saavel Vidnerne som de, der tilkaldes for at udføre Burderinger, have i Fogedprotokollen at underskrive en Forsikring paa Tro og Love om, at de ville udføre Burderingen efter deres bedste Overbevisning.

§ 3.

Den, der vil have en Eksekution foretaget, skal for Fogden fremsætte sin Begjæring herom, ledsaget af Udskrift af Dommen, Kjendelsen eller Forliget eller af det originale Pante-

Nr. 19. Lov af 4de Novbr. om Eksekution.

Nr. 19. jafnframt gefa fógeta allar þær skýrslur, er hann að öðru leyti þarf til þess að kveða á um aðförina.

Ef skuldin sjálf, auk málskostnaðar og vaxta, er bætzt hafa við frá byrjun máls-sóknar, fer fram úr 200 kr. eða virði þess, skal aðfarar beiðast skriflega. Að öðrum kosti nægir munnleg beiðni, er fógeti síðan færir til bókar.

4. gr.

Það er skilyrði fyrir aðför, að dómurinn eða úrskurðurinn sje í lögsmætu formi. Ef svo er, á fógeti eigi að rannsaka það eður dæma um, hvort á kunni að vera þeir gallar eða brestir, er öðrum úrslitum mundi valda, ef áfrýjað yrði.

Fógeti skal því að eins aðfarar synja, að dómurinn eða úrskurðurinn sje eigi upp kveðinn af löglegum dómstóli eður yfirvaldi, er vald hafi til að upp kveða aðfararhæfa úrskurði, eður að honum samkvæmt efni sínu verði eigi fullnægt.

5. gr.

Ef gjöra skal aðför eptir sátt, á fógeti að skera úr um allar varnir, er fram koma gegn gildi sáttarinnar, hvort heldur hún er á komin fyrir sáttanefnd, dómi eða yfirvaldi; þó má úrskurður fógeta, að því er dómsátt snertir, í engu hreifa við gjörðum dómarans.

Nú er í sáttinni frestur veittur kröfunni til fullnægingar, eður hún skilyrði bundin, eður svo er tilskilið, að hvorir tveggju skuli nokkuð af hendi inna, og verður þá eigi af aðför, nema sáttin sjálf eður önnur opinber skjöl beri það með sjer, eður skuldunautur kannist við, að fresturinn sje útrunninn eða skilyrðinu fullnægt, eður að sáttthafi hafi af sinni hálfu innt það af hendi er honum bar, eður við aðförina bjóðist til þess löglega, ef þá er eigi um seinan.

6. gr.

Aðalreglurnar í 5. gr. um sættir eiga og við um veðbrjef, er um getur 1. gr. 3. lið.

7. gr.

Aðför má gjöra eptir dómi og úrskurði, þá er liðinn er fullægingarfrestur sá, er tilert tekinn, enda hafi dóminum eða úrskurðinum eigi verið áfrýjað. Ef enginn frestur er til tekinn í dóminum eða úrskurðinum, má þegar í stað aðför gjöra. Nú hefur tekín verið út stefna til áfrýjunar, og sker þá fógeti úr, eptir núgildandi reglum, hvort varnað geti aðfarar.

8. gr.

Eptir sátt má aðför gjöra, þegar er skuldin eptir henni er komin í gjalddaga. Um aðför eptir veðbrjefum fer eptir 15. gr. í áður nefndum lögum 16. desbr. 1885.

9. gr.

Aðfararrjettur týnist aðeins fyrir 20 ára fyrning. En ef dómhafi lætur meir en eitt ár liða frá því, er aðför gat fram farið, og dómfelldi á heimili á Íslandi, er mönn-Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

brev, ligesom han ogsaa ved samme Lejlighed har at meddele alle de Oplysninger, som iøvrigt ^{4de} Nr. 19. maatte være fornødne, for at Fogden kan tage Bestemmelse om Forretningens Berømmelse. ^{Novbr.}

Begjæringen skal, hvis Fordringen, bortset fra Procesomkostninger og Renter, der ere paalegne siden Processens Begyndelse, overstiger 200 Kr.s Værdi, være skriftlig. I andet Fald kan den fremsættes mundtlig for Fogden, som da har at tage den til Protokollen.

§ 4.

Dommen eller Kjendelsen, som skal udfærdiges, maa være udfærdiget i lovmæssig Form. Er dette Tilfældet, vedkommer det ikke Fogden at undersøge eller afgjøre, om Dommen eller Kjendelsen maatte lide af saadanne Fejl eller Mangler, som kunde medføre en anden Afgjørelse ved Appel.

Kun hvis Dommen eller Kjendelsen ikke er udgaet fra en lovlig bestaaende Domstol eller nogen til at affige exigible Dekreter besøjet Myndighed, eller den ikke ifølge sit Indhold kan fuldbyrdes, har Fogden at nægte Eksekution.

§ 5.

Under Eksekutionen af Forlig, hvad enten de ere indgaaede for Forligskommissioner, Retter eller Dvrigheder, har Fogden at paafjende alle Indsigelser mod Forligets Gyldighed, dog, hvad Retsforlig angaar, kun, forsaavidt Fogdens Kjendelse ikke vilde indeholde en Berømmelse af Rettens Handlinger.

Er den ved Forliget hjemlede Fordring knyttet til en Betingelse eller en Tidsfrist, eller støttes den paa en gjenfaldig bebyrdende Retshandel, maa det ved Forligets eget Indhold eller ved andre offentlige Dokumenter eller ved Skyldnerens egen Indrømmelse være givet, at Betingelsen er indtraadt eller Tidsfristen udløben, eller at Forligshaveren fra sin Side har opfyldt Retshandlen, forsaavidt ikke lovligt Tilbud herom fremkommer under selve Forretningen og da endnu kan betimelig fremsættes.

§ 6.

De i foregaaende Paragraf med Hensyn til Forlig opstillede Grundsætninger finde ogsaa Anvendelse paa de i § 1 Nr. 3 nævnte Pantebreve.

§ 7.

Domme og Kjendelser kunne fuldbyrdes, naar Fuldbyrdelsesfristen er udløben, uden at Paaanke er bleven iværksat. Er ingen Fuldbyrdelsesfrist fastsat i Dommen eller Kjendelsen, kan den udfærdiges strax. Alle Spørgsmaal om, hvorvidt en udtagen Appellstævning kan afværge vedkommende Doms eller Kjendelses Fuldbyrdelse, afgjøres af Fogden efter de hidtil gjældende Regler.

§ 8.

Eksekution efter Forlig kan foregaa, saasnart Fordringen efter Forligets Indhold er forfalden. Med Hensyn til Eksekution efter Pantebreve ville Reglerne i ovennævnte Lov 16de December 1885 § 15 være at iagttage.

§ 9.

Eksekutionskraften tabes kun ved tyveaarig Forældelse. Dog paahviler det den, som har ladet hengaa mere end et Aar fra den Tid, Eksekution kunde være foretaget, at lade Paa-
Nr. 19. Lov af 4de Novbr. om Eksekution.

Nr. 19. um er kunnugt um, þá er hann skyldur til með nótaríaláskorun eður með áskorun
 4.
 nóvbr. er hann lætur hlutaðeigandi stefnuvotta birta dómfellda, að skora á hann að fullnægja dóminum,
 úrskurðinum, sáttinni eður veðbrjefinu; og má þá eigi aðför gjöra fyrr en liðnar eru
 3 vikur frá þessari áskorun.

10. gr.

Ákvæði þau, er hjer fara á eptir um dóma, gilda og um sættir og aðrar aðfarar-
 heimildir, þó með þeim afbrigðum, er af eðli málsins leiða.

II. kafli.

Um aðför eptir dómum, sem eigi dæma menn í peningaútlát.

11. gr.

Nú er maður með dómi til annars skyldaður en peningaútláta, og skal þá, nema þegar svo stendur á, sem segir í 12.—14. gr., til peninga meta, hve miklu það varði dómhafa að fá dóminum fullnægt, og síðan fjárnámi heimta peningagjaldið eptir reglum þeim, er getur um í næsta kafla, enda hafi eigi, eptir að dómur var upp kveðinn, ómögulegleiki eða önnur atvik samkvæmt almennum borgaralegum lögum leyst dómfellda frá því, að fullnægja dóminum, án þess þau jafnframt hafi bakað honum skaðabótaskyldu.

Sje eigi í dóminum ákveðið peningagjald í stað þess, er upprunalega skyldi af hendi inna vegna þess, að engin varakrafa var gjörð um það við rekstur málsins, getur dómhafi við aðförina látið ákveða upphæð þess.

Venjulega skal fógeti ákveða peningagjaldið með aðstoð vottanna (2. gr.); en hafi þeir eigi nægilega þekkingu til þess, getur hann kvatt aðra sjer til aðstoðar, og lætur þá áður vinna sjer eið.

Ef kostur er á, skal fógeti til kalla dómfellda, svo að hann fái komið með hverskonar upplýsingar og yfirlýsingar, áður til tekið sje peningagjaldið.

Sjálfur metur fógeti því næst og til tekur gjald þetta eptir málavöxtum, en þarf eigi að fara eptir álitu vottanna eður þeirra, er í stað þeirra voru til kvaddir. Einkum á hann að annast um, að dómhafi fái fullar bætur, og, ef hann er í efa nokkrum, þá heldur að til taka ríflegar bætur, en eiga það á hættu að dómhafi bíði tjón af því, að dóminum varð eigi fullnægt.

Ef dómhafi höfðar mál til hegningar samkvæmt 16. gr. fyrir það að hinn fullnægir eigi dóminum, má til taka peningagjaldið með dómi í þessu máli í stað þess að gjöra það við aðförina.

12. gr.

Ef maður er dæmdur til að víkja af fasteign eður selja dómhafa nokkur umráð hennar, skal fógeti, ef því verður við komið, með útburði dómfellda og innsetning dómhafa eða á annan hátt því líkan þröngva honum til að hlýðnast dómsákvæðinu.

13. gr.

Ef maður er með dómi skyldaður til að láta einhvern hlut af hendi, á fógeti sömuleiðis að taka hlutinn með valdi, eður með annari líkri þvingunaraðferð að framkvæma dómsákvæðið. Finnist hluturinn eigi, er til skal taka, getur dómhafi heimtað, að
 Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

gjældende, forsaavidt han har bekjendt Bopæl i Landet, ved en Notarialbestikkelse eller Nr. 19. et af vedkommende Stævningsmænd forkyndt Paa trav opfordre til at efterkomme Dommen, ^{4de} 4de Novbr. Kjendelsen, Forliget eller Pantebrevet.

Eksekution kan da ikke ske, førend 3 Uger ere forløbne efter denne Opfordring.

§ 10.

De i det Følgende om Domme givne Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Forlig og andre Eksekutionsgrundlag, dog med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur.

Kapitel II.

Om Fuldbgyrdelsen af Domme, der ikke lyde paa Udredelsen af Penge.

§ 11.

Er der paalagt Domfældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 12—14 nævnte Undtagelser, derved, at Dombhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslaaes i Penge, og at Vederlagsbeløbet inddrives efter de i det Følgende i Kapitel III. opstillede Regler, forsaavidt ikke en efter Dommens Affigelse indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsatninger har befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke, ifølge hertil figtende subsidiære Paaastande under Sagen, i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder istedetfor den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gaar ud, kan Dombhaveren under Fogedforretningen faa fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anslaaes.

I Reglen har Fogden med Bidnernes Bistand at foretage Ansættelsen (§ 2); hvis disse ikke ere tilstrækkelig sagkyndige, kan Fogden udmelde Andre, som, efter for ham at have aflagt Ed, yde den fornødne Bistand.

Fogden har, saavidt muligt, at tilkalde Domfældte, for at han kan afgive sine Oplysninger og Erklæringer, forinden Vederlagssummen bestemmes.

Derefter fastsætter Fogden Pengevederlaget ifølge sit Skjøn over Omstændighederne og uden at være bunden ved Bidnernes eller de i deres Sted trædende Personers Anskuelse. Han har herved fornemlig at drage Omsorg for, at Dombhaveren faar fuldstændig Erstatning, og i Tvivlstilfælde har han hellere at fastsætte denne rigeligt end at udsætte Dombhaveren for at lide noget Tab ved, at Dommen ikke efterkommes.

Anlægger Dombhaveren i Anledning af, at Dommen ikke efterkommes, Straffesag ifølge § 16, kan det ham tilkommende Pengevederlag fastsættes under denne istedetfor under Fogedforretningen.

§ 12.

Skal Domfældte fravige Besiddelsen af en fast Eiendom eller tilstede Dombhaveren en vis Raadighed over den, har Fogden, saavidt gjørligt, umiddelbart at fremtvinge Dommens Efterlevelse ved Domfældtes Udsættelse og Dombhaverens Indsættelse eller paa anden lignende Maade.

§ 13.

Lyder Dommen paa, at Domfældte skal udlevere en værlig Ting, har Fogden ligeledes umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Tingen med Magt eller ved anden lignende Tvangs Anvendelse. Forefindes Tingen ikke under Forretningen, kan Dom-
Nr. 19. Lov af 4de Novbr. om Eksekution.

Nr. 19. fyrir komi peningagjald, svo sem segir í 11. gr., og það því næst tekið
4. fjárnámi.
nóvbr.

14. gr.

Ef maður er dæmdur verk að vinna eður eitthvert slíkt starf af hendi að leysa, getur fógæti leyft dómhafa, ef hann fer fram á það og það þykir hægasti og beinasti vegurinn fyrir hann til að ná rjetti sínum, að fá aðra til að vinna verkið, og því næst að heimta af hinum með fjárnámi það, er hann varð að borga fyrir verkið eptir reikningi, sem fógæti hefur samþykkt. Sje maður dæmdur til að gefa út eða rita undir skjal nokkurt, getur fógæti gjört það með sömu verkun eins og hefði hann til þess haft umboð hans.

Ef manni með dómi er veitt leyfi til að hafast eitthvað að gegn því að bæta tjón það, er af leiðir, eða ef maður er með dómi skyldaður til að vinna eitthvert verk mót því að fá kostnaðinn við það bættan af dómhafa, þá er fógæti skyldur til, ef þess verður krafizt, og ef þörf gjörist með aðstoð þeirra manna, er vit hafa á, að leysa úr spurningum, er snerta framkvæmd slíks dóms, og að ákveða peningagjald það, er greiða skal, þá er dóminum verður fullnægt.

15. gr.

Ef manni með dómi er boðið að láta eitthvað ógjört, getur dómhafi, ef brotið er móti boðinu, og eigi er í dóminum til tekið, hverri ábyrgð slíkt sæti, látið við aðför meta til peninga bætur fyrir brotið svo sem segir í 11. gr. og síðan fjárnámi taka. Ef dómhafi höfðar mál til hegningar samkvæmt 16. gr. fyrir brotið, má með dómi í þessu máli ákveða bætunarn í stað þess að láta fógæta gjöra það.

16. gr.

Nú lætur maður af mótþróa fyrir farast að fullnægja dómi, er leggur fyrir hann að gjöra eitthvað, eða maður af ásettu ráði brýtur á móti dómboði um að láta eitthvað ógjört, og getur dómhafi þá, hvort sem hann fer fram eptir ákvæðum 11.—15. gr. eða eigi, höfðað mál á hendur hinum og fengið hann dæmdan í sektir eða fangelsi. Fullnægi hann síðar dóminum að öllu leyti, fellur hegningin niður, eða stöðvast, ef hann þegar er farinn að út taka hana, og eins er um það, þegar dómhafi með því að fara eptir 11.—15. gr. hefur náð rjetti sínum eður fengið trygging fyrir honum.

Þá er fallinn er hegningardómur, er það skylda löggæzlumanna að veita dómhafa fulltingi sitt til að ná rjetti sínum, ef hann beiðist þess, með því að leita uppi og taka af dómfellda þá hluti, er hann er dæmdur til að láta af hendi, hamla honum í að fremja brot gegn dóminum, ónýta aðgjörðir hans, er koma í bága við rjett dómhafa, og því um líkt.

17. gr.

Með undanfarandi greinum er í engu fyrirgjört rjetti dómhafa til að neyta bráða-birgðar-rjettaraðfara til tryggingar fyrir því, að dóminum verði fullnægt.

Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

haveren fordre sin Interesse ansat til Penge paa den i § 11 omtalte Maade og Beløbet Nr. 19. indbrevet.

4de
Novbr.

§ 14.

Skal Domsfældte ifølge Dommen udføre et Arbejde eller træffe andre lignende Foranstaltninger, kan Fogden efter Domhaverens Paastand tillade denne at lade Saadant foretage ved Andre og derefter inddrive det efter en af Fogden godkjendt Regning hertil medgaaede Beløb, dersom dette efter Omstændighederne findes at være den letteste og hurtigste Maade, hvorpaa Domhaveren kan komme til sin Ret. Er Domsfældte tilpligtet at udstede eller underskrive et Dokument, kan Fogden udfærdige dette med samme Virkning, som om han af Domsfældte var bleven befuldmægtiget hertil.

Er Domhaveren kjendt berettiget til at udføre en Handling mod at erstatte den herved bevirkede Skade, eller Domsfældte kjendt pligtig at foretage Noget imod at faa Udgifterne derved erstattede af Domhaveren, er Fogden pligtig til paa Bedkommendes Forlangende, om fornødent med Sagkyndiges Bistand, at afgjøre Spørgsmaal om Udførelsen af Dommen saavel som at bestemme Størrelsen af den Erstatning, der skal udredes i Forbindelse med Dommens Fuldbgyrdelse.

§ 15.

Lyder Dommen paa, at Domsfældte skal undlade Noget, kan Domhaveren, naar Dommen overtrædes, dersom det ikke i Dommen selv er bestemt, hvilket Ansvar der skal være forbundet hermed, under en Fogedforretning paa den i § 11 bestemte Maade faae den ham i Anledning af Dommens Overtrædelse tilkommende Erstatning anslaaet i Penge og Beløbet indbrevet. Forsaavidt Domhaveren i Anledning af Dommens Overtrædelse anlægger Straffesag i Henhold til § 16, kan Erstatningen fastsættes under denne istedetfor under Fogedforretningen.

§ 16.

Den, der modvillig undlader at efterkomme en Dom, hvorved det er ham paalagt at foretage Noget, saavel som den, der forsætlig overtræder en Dom, hvorved det er ham paalagt at undlade Noget, kan, hvad enten Domhaveren gaar frem efter §§ 11—15 eller ikke, under en af ham anlagt Straffesag dømmes til Straf af Bøder eller Fængsel. Dog skal den idømte Strafs Fuldbgyrdelse og den begyndte Strafs Fortsættelse standses, naar Domsfældte i alle Maader retter for sig, saavel som naar Domhaveren ved Anvendelsen af den i §§ 11—15 foreskrevne Fremgangsmaade har opnaaet sin Ret eller Sikkerhed for den.

Naar Straffedom er affaet over Domsfældte, har det executive Politi paa Domhaverens Begjæring at yde Bistand til hans Rets Gjennemførelse ved at opsoge og fratage Domsfældte de ham frakjendte Ting, hindre ham i at foretage Overtrædelseshandlinger, tilintetgjøre hvad der er foretaget i Strid med Domhaverens Ret og deslige.

§ 17.

Bed de foregaaende Paragrafers Forrifter er der ikke gjort nogen Indskrænkning i Domhaverens Ret til at benytte de foreløbige Retsmidler for at sikre sig i Henseende til Dommens Efterkommelse.

Nr. 19.

4.
nóvbr.**III. kafli.****Um aðför eptir dómum, er dæma menn í peningaútlát.****18. gr.**

Ef maður er dæmdur til að borga peninga, má aðför gjöra með fjárnámi í eignum hans. Að því, er snertir sektir, sem dæmdar eru í einkamálum, þá skal farið eptir reglunum um aðför eptir sektadómum.

Eigi má setja menn í skuldafangelsi.

Hinar sjerstaklegu þvingunarreglur, er gilda um heimtu á framfærslueyri með barni, eða konu, sem yfirgefin er af manni sínum eða skilin við hann að borði og sæng, skulu halda gildi sínu.

19. gr.

Eigi skal fjárnámi taka meir en það, sem eptir virðing vottanna nægir til að fullnægja dóminum, og fyrir því sem dómhafi krefst og fógæti metur að ganga muni til lögbodinna eða annara nanðsynlegra rjettargjalda og kostnaðar, svo sem við flutning á munum, geymslu þeirra til uppboðs m. m., og enda sje áður tekið frá svo mikið sem þörf þykir vera til þeirra, er forgöngurjett kunna að hafa.

20. gr.

Aðför fer fram eptir þeim reglum, sem hjer fara á eptir, annað hvort með því móti að fógæti tekur fjárnámi til sölu við uppboð lausafje eður fasteignir af dómfellda til handa dómhafa, eður skuldir sem dómfelldi á hjá öðrum, eða að fógæti með námsgjörð tekur rjettinda-umráð af dómfellda, og lætur annan hafa þau í hans stað.

Ef lögbönd eru á fjenu eður það hefur áður verið fengið öðrum að fjárnámi, má taka það fjárnámi, er þá stendur hinu að baki.

Ef reiðu peningar eru fyrir, borgar fógæti dómhafa þá umsvifalaust upp í skuldina. Dómhafi getur ekki skorazt undan at taka við borgun í kröfum upp á sjálfan hann, er í gjalddaga eru komnar, og hann kannast við að rjettar sjeu.

21. gr.

Í arði og tekjum fasteigna má fullnægingar leita með svo felldu móti, að fógæti lætur annan hafa umráð eignarinnar dómhafa í hag, og lætur tekjurnar ganga upp í skuldina á sama hátt sem peninga, er koma inn við nauðungaruppboð.

22. gr.

Nú er fjárnám gjört í leigu- eða byggingarrjettindum fasteigna, enda sje eigi með því gengið á rjett eiganda, og skal þá farið eptir því sem segir í næstu grein á undan.

23. gr.

Meta skal fje, er fjárnámi er tekið, til þess, er ætla má að það seljist við uppboð undir venjulegum kringumstæðum að frádregnum uppboðs- og innheimtu-kostnaði. Þá er teknar eru fjárnámi kröfur, rjettindi eða arður og tekjur fasteigna, skal engar virðingar á

Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

Om Fuldbyrdsen af Domme, der lyde paa Uldredelse af Penge.

§ 18.

Domme, der lyde paa Betaling af Penge, kunne fuldbyrdes ved Eksekution i Domsfældtes Formue. Med Hensyn til Bøder, der idømmes i borgerlige Retstrætter, følges de om Eksekution af Bøbedomme gjældende Regler.

Derimod kan Domsfældte ikke underkastes Gjældsængsel.

Bestemmelserne om de særegne Tvangsmidler, som kunne anvendes for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer, vedblive at gjælde.

§ 19.

Eksekution kan kun udstrækkes til saameget af Domsfældtes Gods, som, efter Fradrag af hvad der kan forudses at ville medgaa til Fyldestgjørelsen af Trediemands fortrinligere Krav, i Henhold til Fogedvidnernes Burdering behøves til Dommens Fyldestgjørelse og til Dækning af de Omkostninger, som efter Domhaverens Paastand og Fogdens Skøn om dennes Rigtighed ville medgaa til Retshæbninger eller andre nødvendige Retshæbninger, saasom ved det Udlagtes Flytning, Opbevaring indtil Auktionen m. v.

§ 20.

Eksekution iværksættes under Sagttagelse af de i det Følgende givne Regler, enten derved, at Fogden giver Domhaveren Udlæg til Forauktionering i Domsfældtes rørliche eller urørliche Gods eller i ham tilkommende Fordringer paa Andre, eller derved, at den Rettighed, hvori Udlæg gives, ved Fogdens Foranstaltning udøves i Domsfældtes Sted.

Er Godset behæftet eller i Forvejen udlagt til Andre, kan der gives sekundært Udlæg deri.

Hvis rede Penge forefindes, blive disse umiddelbart af Fogden at udbetale Domhaveren til Dækning af eller Afdrag paa Fordringen. Domhaveren kan ikke vægre sig ved at modtage Betaling i forfaldne Fordringer paa ham selv, hvis Rigtighed anerkjendes.

§ 21.

Domhaveren kan søge Fyldestgjørelse i Frugterne og Indtægterne af faste Ejendomme paa den Maade, at Ejendommen ved Fogdens Foranstaltning administreres til hans Fordel, og Indtægterne af den benyttes til hans Dækning paa samme Maade som ellers de ved Tvangsauktion indvundne Pengebeløb.

§ 22.

Naar Udlæg gjøres i Domsfældtes Leje- eller Byggeskøbsrettigheder over faste Ejendomme, forsaavidt Saadant kan ske uden at krænke Ejersens Ret, bliver der at forholde efter Reglerne i den foregaaende Paragraf.

§ 23.

Udlagt Gods ansættes under Fogedforretningen til den Værdi, hvortil det skønnes under sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes ved offentlig Auktion efter Fradrag af de med Auktionen og Inkassationen forbundne Omkostninger. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Frugterne og Indtægterne af faste Ejendomme finder ingen Burdering

Nr. 19. leggja, en farið eptir álitum um það, hve mikið skuli fjárnámi tekið og jafnframt hart
 4. tilhlýðilegt tillit til gjalda og kostnaðar, er af þeirri aðferð leiða.
 nóvbr.

24. gr.

Dómfelldi eður sá, sem er við aðförina fyrir hans hönd, á rjett á að segja til þeirra muna, er fjárnámi skuli taka, og getur dómhafi eigi haft á móti því, svo framarlega að þessir munir sjeu að mati eður áliti fógætavottanna hæfileg trygging fyrir skuld þeirri, er ná skal inn.

Þó þarf dómhafi hvorki að ganga að fjárnámi í fasteignum, ef lausafje er til eða kröfur honum til fullnægingar, nje í lausum aurum, sem mjög mundi erfitt að geyma eður selja, nje í kröfum, er álíta má umprættar eða óvissar. Ef hægt er að fá fjárnám til uppboðssölu, verður dómhafi eigi skyldaður til að leita fullnægingar á annan hátt. Ef til er annað fje, þarf dómhafi eigi að ganga að fjárnámi í munum, er aðrir hafa fengið að fjárnámi á undan honum, eður einhvern þann rjett yfir, er hann yrði að standa að baki.

25. gr.

Segi dómfelldi eigi til eða einhver fyrir hans hönd, má dómhafi til taka þá muni, er taka skuli fjárnámi.

Þó skal fógæti gæta þess, að þeir munir sjeu fyrst teknir, er dómfelldi helzt megi án vera; skal því hvorki fjárnám gjöra í nauðsynlegri áhöfn jarðar af gangandi peningi, nje í ómissandi vinnuáhöldum, nje í smíðatólum eður öðrum þeim munum, er dómfelldi getur alls eigi án verið í atvinnu sinni, nema eigi sjeu til aðrir þeir hlutir, er hann heldur geti misst.

Ef taka skal fjárnámi hey, áburð, eldsneyti eða byggingarefni, og svo er ástatt, sem segir í 9. gr. laga nr. 1, 12. janúar 1884, þá skal fara eptir fyrirmælum þessarar greinar.

26. gr.

Ef fjárnám skal gjöra eptir því, sem segir í 21. gr., smbr. 22. gr., þá skal fógæti selja hlutaðeigandi eign öðrum til forráða, er hann til þess kveður, og bjóða leiguliða eða hverjum sem er, að greiða honum afgangið öll, og að öðru leyti gjöra þær þvingunar-ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að arður og tekjur eignarinnar komi dómhafa að notum.

Þessi forráðamaður gjörir reikningsskil á þeim tímum, er fógæti til tekur, fyrir tekjum eignarinnar, og skilar fógæta, eins og hver annar innheimtumaður, afganginum að fráðregnum umboðskostnaði, þar með talin þóknun handa sjálfum honum.

Þegar dómhafi hefur fengið skuld sína borgaða með aföllnum leigum og kostnaði, fær skuldunautur eign sína aptur.

Fógæti leysir úr öllum spurningum um reikningsskilin, eignarforráðin og hvenær þeim skuli aptur skilað skuldunaut, þá er um slíkt koma fram kærur eður mótmæli af hálfu dómhafa, skuldunauts eður annara, er hlut eiga að málum.

Sted, men Udlægets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmaade forbundne Udgifter og Omkostninger.

Nr. 19.
4de
Novbr.

§ 24.

Domfældte, eller hvo der giver Møde for ham, er berettiget til selv at paavise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gøre Indvendinger herimod, naar blot de paaviste Gjenstande efter Fogedvidnernes Burdering eller Skøn afgive en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Ejendom, naar der kan paavises værdigt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgjørelse kan faas, saavel som ej heller i Eosøregjenstande, hvis Opbevaring eller Realisation maatte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som maa anses for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgjørelse paa anden Maade, naar der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. Forsaavidt andet Gods kan paavises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Gjenstande, som i Forvejen ere udlagte til Andre, eller hvorover Andre have erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren maa staa tilbage.

§ 25.

Paaviser hverken Domfældte eller Nogen paa hans Begne Gjenstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Gjenstande, hvori han vil søge Fyldestgjørelse.

Dog har Fogden herved at paase, at de for Domfældte mest undværlige Gjenstande først udlægges, saa at altsaa en Ejendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Voldsredskaber saavel som Haandværksredskaber og andre til Domfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Gjenstande forefindes.

Naar Udlæg gjøres i Hø, Gjødning, Brændsel eller Byggematerialier, hvorpaa Bestemmelserne i Lov Nr. 1 af 12te Januar 1884 § 9 finde Anvendelse, blive disse Bestemmelser at iagttage.

§ 26.

Naar Fyldestgjørelse søges paa den i § 21, jfr. § 22, omhandlede Maade, har Fogden at overgive Administrationen af vedkommende Ejendom til en af ham valgt Bestyrer og at paalægge Lejlædinge og Andre at betale deres Afgifter til denne, samt iøvrigt at iværksætte de Tvangsforanstaltninger, som ere fornødne, for at Ejendommens Frugter og Indtægter kunne komme Domhaveren til Nytte.

Den af Fogden indsatte Bestyrer aflægger til de af Fogden bestemte Tider Regnskab for Indkomsterne af Ejendommen og afleverer, i Eighed med hvad der gjælder om Inkassatorer i Almindelighed, Overskudet til Fogden efter Fradrag af Administrationsomkostningerne, derunder hans eget Honorar.

Naar Domhaveren er bleven dækket for sin Fordring med paaløbende Renter og Omkostninger, overleveres Ejendommen igjen til Skyldneren.

Alle Spørgsmaal angaaende Ejendommens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelsen og den tvungne Administrations Ophør afgjøres af Fogden, naar Domhaveren, Skyldneren eller andre i Ejendommen Interesserede i den Anledning fremsøre Klager eller Indsigelser.

Nr. 19.

4.
nóvbr.

27. gr.

Eigi má fjárnámi taka af skuldunaut rúm og sængurföt, er nauðsynleg eru honum, konu hans og börnum, er hjá honum eru, nje heldur lín og íveruföt, er þau mega eigi án vera.

Skuldunautur getur og undan skilið frá fjárnámi hina helztu lífsnauðsynjamuni, eður muni, er nauðsynlegir eru honum við atvinnu hans, ef eigi nema meiru að virðingarverði en 20 kr., eða 120 kr., eigi hann heimili fyrir að sjá. Þó nær þetta eigi til skulda, sem eru til komnar, áður en þessi lög öðlast gildi. Þessa muni er honum sjálfum heimilt frá að taka eptir geðþótta; sje hann eigi við staddur aðförina, skal þeim, er fyrir eru á heimilinu, gefinn kostur á að gjöra það. Þennan rjett til að undan skilja muni fyrir til tekið verð eiga menn þó eigi, þá er skattar eða önnur opinber gjöld eru tekin fjárnámi, og heldur eigi verða munir undanskildir, sem veðsettir eru fyrir skuld þeirri, er fjárnámi skal heimt.

28. gr.

Fjárnám má að eins gjöra í rjettindum, er fengin eru, þegar það fer fram, en eigi í þeim, sem menn síðar kunna að eignast, svo sem í arfi, er menn eiga í vændum.

Fjárnám má gjöra í skuldum, er dómfelldi á að öðrum, þótt skilyrðum sjeu bundnar eða eigi komnar í gjalddaga, ef að eins er hægt að segja til þeirra og ákveða með nægilegri vissu.

Þegar samningur til skilur, að hvorirtveggju aðilar skuli nokkuð af hendi inna, má eigi fjárnám gjöra í því, sem skuldunautur á kröfu til af hinum, ef hann hefur eigi þegar sjálfur uppfyllt samninginn af sinni hálfu, og það, er hann á af hendi að inna, er eigið verk hans eður vinna eða eitthvað annað það, er sá, sem fjárnáms leitar, er eða verður eigi við fjárnámið fær um að láta í tje eða framkvæma.

Þetta skal þó í engu vera því til fyrirstöðu, að menn nú sem fyrr geti haldið sjer til vinnukaups skuldunauts eða annara tekja hans þvílíkra, þegar heimta skal af honum framfærslueyri með barni hans eða konu, sem hann hefur yfirgefið eða er skilinn við að borði og sæng.

29. gr.

Nú er það löglega bundið samningi við annan mann eða ákvæði hans, að lánardrottinnar skuli engrar fullnægingar mega leita í tilteknum munum, og má þá eigi fjárnámi taka, enda þótt rjett væri, ef svo væri eigi til skilið.

30. gr.

Eigi má fjárnámi taka laun embættis-eður sýslunarmanna eða þvílíkar tekjur, eigi biðpeninga, eptirlaun eða því um líkt styrktarfe, er greiðist úr lands- sveitar- eða öðrum opinberum sjóðum, nema í gjalddaga sjeu komin.

31. gr.

Fjárnámi eru ennfremur undan begin:

1) dagpeningar og þvílík gjöld til embættismanna eður annara, er opinberum störfum gegna, svo og ferðakostnaður og kostpeningar, er borgaðir eru tilkvöddum vottum eða virðingamönnum; 2) framfærslueyri með konu eður barni, ef til tekinn er með yfirvaldsúrskurði, sátt eða öðru slíku ákvæði; 3) styrkur til fátækra, er stofnanir eða velgjörðarfyrirtæki veita svo og hverskonar sveitarstyrkur.

Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

§ 27.

Nr. 19.
4de
Novbr.

Udlæg kan ikke gjøres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengklæder samt nødvendigste Pinned og Gangklæder.

Endvidere kan Skyldneren fordrø, at der skal leynes ham Gjenstande, som høre til de vigtigste Livsfornødenheder eller ere nødvendige til hans Næringsvejs Udøvelse, indtil et Børderingsbeløb af 20 Kr. eller, dersom han er Familieforsørger, af 120 Kr. Dog omfatter denne Bestemmelse ikke den Gjæld, der maatte være stiftet inden nærværende Lovs Træden i Kraft. Disse Gjenstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlæget efter eget Valg; har han ikke været tilstede under Eksekutionsforretningen, bør der gives dem, der ellers ere tilstede i hans Hus, Anledning til paa hans Begne at foretage et saadant Valg. Denne Ret til at undtage Gjenstande indtil en vis Værdi fra Udlæget indtræder dog ikke, naar Udlæg gjøres for Skatter eller andre Afgifter til det Offentlige, og kommer heller ikke til Anvendelse med Hensyn til Gjenstande, som ere særligen givne til Pant for den Fordring, i Anledning af hvilken Udlæg søges.

§ 28.

Eksekution kan kun gjøres i Rettigheder, som paa den Tid, Forretningen foretages, alt ere erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet, saasom ventendes Arv.

Eksekution kan iværksættes i Domsældtes Fordringer paa Andre, selv om de ere betingede eller endnu ikke forfaldne, naar de dog kunne angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemthed.

Udlæg kan ikke gjøres i det, som Skyldneren maatte kunne erhverve ifølge gjenfærdig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, naar det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller Andet, som Udlægshaveren ikke er eller ved Udlæggsforretningen sættes istand til at give eller udføre.

Dog skal ovenstaaende Forfærd ikke medføre nogen Indskrænkning i den hidtil bestaaende Afgang til for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer, at holde sig til Skyldnerens Arbejds- eller Tjenesteløn eller lignende Indtægt.

§ 29.

I saadant Gods, som ellers ifølge dets Natur kunde være Gjenstand for Eksekution, kan Udlæg ikke gjøres, naar det ved Retshandler med Trediemand eller ved dennes Bestemmelser retsdyldigen er fastsat, at Kreditorer ikke kunne søge Fyldestgjørelse i Godset.

§ 30.

I endnu ikke forfaldne Embeds- eller Bestillingsløn eller i lignende Indtægter samt i ikke forfaldne Ventepenge, Pensioner og hermed i Klasse staaende Understøttelser, som uddes af Landskassen, Kommunekasser eller andre offentlige Kasser, kan Udlæg ikke gives.

§ 31.

Undtagne fra Eksekution ere fremdeles: 1) Dagpenge og lignende Udredelser til Embedsmænd eller Andre, som udføre offentlige Hverv, samt Rejsseudgifter og Lærepenge, der ere udbetalte til indkaldte Vidner eller Synsmænd, 2) Underholdningspenge, som ifølge Dyrighedsresolution, Forlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Hustruer eller Børn 3) Understøttelse og Hjælp til Trængende, som gives af Stiftelser eller andre veldædige Indretninger saavel som al Fattigunderstøttelse.

Nr. 19. Lov af 4de Novbr. om Eksekution.

Nr. 19.

4.
nóvbr.

32. gr.

Eigi er lífeyrir, forlagseyrir, lífsábyrgðarfjeður þesskonar tekjur, er menn hafa keypt sjer eða öðrum með fjárframlagi, undanþegnar fjárnámi, nema sjertakleg lagaheimild sje fyrir, eður svo hafi löglega verið umsamið eða ákveðið í fyrstu.

IV. kafla.

Um aðförina sjálfa og um rjettarfarið.

33. gr.

Þegar aðfararheimild er fyrir hendi, og fógeti álitur að öðru leyti ekkert því til fyrirstöðu að verða við beiðni um aðför, til tekur hann stund til aðfarar svo sem verða má eptir óskum dómhafa.

Aðför skal að jafnaði hefja að heimili dómfellda, nema þegar fógeta þykir eptir atvikum vera ástæða til út af að bregða.

Ef dómur dæmir mann til að fram selja muni eður af hendi að láta, má aðför hefja þar er þeir eru fyrir.

Nú á dómfelldi eigi heimili á Íslandi, og er þá rjett aðför að hefja þar, er hann verður fyrir, eða munir hans eru, sem til fullnægingar má nota.

34. gr.

Eigi verður af aðför, nema dómhafi sje viðstaddur eða annar löglega um kominn hans vegna.

Eigi tálmar það aðför, þótt dómfelldi sje eigi viðstaddur. En sje heldur eigi neinn viðstaddur í umboði hans, skorar fógeti á konu hans, börn eldri en 18 ára, hjú eður aðra fullorðna heimilismenn að taka málstað hans. Ef engi þessara manna er viðstaddur eða vill takast það á hendur, skal beina líkri áskorun að þeim, er hann býr hjá, húsbónda eða þeim, sem á yfir honum að segja, ef einhver sá er viðstaddur.

35. gr.

Gjörðin hefst með því, að fógeti skorar á hlutaðeiganda að borga skuldina og kostnað þann allan, er dómfellda ber að greiða, svo eigi verði af frekari aðför. Verði það eigi gjört, heldur fógeti gjörðinni áfram eptir beiðni dómhafa samkvæmt reglunum í II. og III. kafla.

36. gr.

Dómfelldi er skyldur að boði fógeta að ljúka upp herbergjum sínum og hirzlum, ef dómhafi fer fram á það, svo að sjeð verði, hvort þar sjeu geymdir munir, sem gjört verði fjárnám í. Skorist dómfelldi undan því, eða ef engi er sá viðstaddur, er geti gegnt boðinu, má fógeti beita valdi. Ef þörf gjörist, getur fógeti og leitað á dómfellda sjálfum, ef ástæða er til að ætla, að hann hafi fjármuni á sjer geymda. Þó skal slík leit vera byggð á rökstuddum úrskurði.

Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

§ 32.

Nr. 19.

4de
Novbr.

Livrenter, Overlevelsesrenter, Livsforsikringssummer og lignende mod Bederlag er hvervede Indtægter ere, forsaavidt ikke Andet ved Retsforholdets Stiftelse retsgyldigen er bestemt eller vedtaget af Parterne, ikke undtagne fra Eksekution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor kan paavises.

Kapitel IV.

Om Eksekutionsforretningens Foretagelse og om Proceduren under samme.

§ 33.

Er det fornødne Eksekutionsgrundlag tilstede, og finder Fogden ikke iøvrigt Noget til Hinder for at efterkomme Begjæringen om Eksekution, berammer han en Tid til Forretningens Foretagelse, saavidt muligt i Overensstemmelse med Domhaverens Ønske.

Eksekutionsforretningen skal i Reglen begynde paa Domfældtes Bopæl, medmindre Fogden skjønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Anledning til Afvigelse herfra.

Naar Dommen lyder paa Udlevering eller Afstaaelse af Ting, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domfældte ingen Bopæl i Landet, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor Domfældte antræffes, eller hvor Ting, som kunne tjene til Fyldestgjørelse, forefindes.

§ 34.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Møde fra Domhaverens Side.

Derimod kan den foregaa, selv om Domfældte ikke træffes tilstede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen Anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domfældte, Fogden opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Tjenestefolk eller andre til Husstanden hørende verne Personer, som ere tilstede, til at varetage hans Tare under Forretningen. Ere saadanne ikke heller at antræffe, eller ere de uwillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Husbonde, eller Forefatte, forsaavidt nogen af disse ere tilstede.

§ 35.

Forretningen begynder med, at Fogden opfordrer Bedkommende til ved Fordringens Fyldestgjørelse og de Domfældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Eder dette ikke, skrider Fogden efter Domhaverens nærmere Begjæring til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Reglerne i denne Lovs Kapitler II og III.

§ 36.

Domfældte er pligtig paa Fogdens Forlangende at aabne sine Værelser og Gjemmer, for at det, naar Domhaveren begjærer det, kan ses, om heri indeholdes Gjenstande, som egne sig til Udlæg. I Bægringstilfælde, saavelsom naar Ingen træffes tilstede, der er istand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogden skride til den fornødne Magts Anvendelse. I fornødent Fald er Fogden ligeledes beføjet til at undersøge Domfældtes Person, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Værdigjenstande paa sig. Dog kan en saadan Undersøgelse alene ske efter en af Grunde ledsaget Kjendelse.

Nr. 19.

4.
nóvbr.

37. gr.

Skyldur er skuldunautur, ef skorað er á hann við aðförina, að segja satt og rjett til um það, hvað hann eigi til tryggingar eður lúkningar skuld sinni, og láta að öðru leyti í tje allar þær skýrslur, er nauðsynlegar eru og að þessu lúta. Sje skuldunautur eigi viðstaddur, getur aðfararbeiðandi fengið gjörðinni frestað og skuldunaut boðað á mót með sjer með fyrirvara, sem fógæti til tekur; þetta mót getur aðfararbeiðandi krafizt að haldið sje á skrifstofu fógæta.

Nú færast skuldunautur undan því að láta í tje skýrslur nokkrar, eða lætur undan fallast án löglegra forfalla, að mæta við framhald gjörðarinnar, og á þá aðfararbeiðandi heimting á, að hann sje settur í einfalt fangelsi og hafður þar, þartil er hann uppfyllir skyldu þessa, þó aldrei lengur en 6 mánuði.

38. gr.

Ef skuldunautur, meðan á aðför stendur eða um það leiti, er hann hlaut að sjá hana fyrir, hefst eitthvað það að af eigingirni til að firra lánardrottinn sinn borgun, er miðar til þess, að koma lögmætum eignum sínum eða kröfum undan fjárnámi, þá varðar það hegning eptir 262. gr. hinna almennu hegningarlaga.

39. gr.

Innan þeirra takmarka, er getur um í 4. gr. mega koma fram varnir af hálfu dómfellda gegn því, að aðför fari fram í heild sinni eða að einhverju leyti eða á þann veg, sem haldið er fram.

Um fram komin mótmæli hefur dómhafi rjett til að láta uppi álit sitt.

Fógæti ræður því, hvort fram megi fara frekari sókn og vörn um ágreiningsefnið.

40. gr.

Ef gjörðin mundi ganga of nærri rjetti annars manns, á hann og rjett á að mótmæla aðförinni. Hann mætir þá við gjörðina, lætur færa til bókar mótmæli sín og biður um úrskurð fógæta; ber þar eptir að skoða hann sem málsaðila í gjörðinni.

41. gr.

Sókn og vörn fyrir fógæta skal fram fara munnlega.

Fógæti leggur úrskurð sinn á þrætumálið samkvæmt framburði og játningu málsaðila, og framkomnum skjölum og öðrum skriflegum skilríkjum. En vitnaleiðslur, skoðunar- og álitagjörðir, máli til sönnunar, mega að jafnaði eigi fram fara.

Fógæti skal leiðbeina málsaðilum samkvæmt grundvallarreglunum í tilskipun 15 ágúst 1832.

42. gr.

Í fógætabók skal til greina:

- a. stað og stund, er gjörðin skal fram fara, nöfn málsaðila og hver sje aðfararheimildin,
- b. nafn fógæta og vottanna,
- c. hvernig gjörðin hafi yfir höfuð að tala farið fram.

Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

§ 37.

Skylbneren er pligtig under Eksekutionsforretningen paa Forlangende at opgive rede-
ligen og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Sikkerhed for eller Fyldest-
gjørelse af Fordringen, samt iøvrigt at meddele alle i saa Henseende fornødne Oplysninger.
Er Skylbneren ikke tilstede, kan Eksekvirenten begjære Forretningen udsat og med et af Fogden
bestemt Varjel lade ham tilfige til Møde, hvilket af Eksekvirenten kan forlanges afholdt paa
Fogdens Kontor.

Bægrer Skylbneren sig ved at fremkomme med Opgivelser og Oplysninger, eller und-
lader han uden lovligt Forsald at møde ved Forretningens Fortsættelse, kan Eksekvirenten for-
lange ham henfat i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i saa Henseende, dog ikke
udover 6 Maanedes.

§ 38.

Naar Skylbneren under en Eksekutionsforretning eller paa en Tid, da han maatte
forudse en saadan, i egenlystigt Hensigt for at unddrage sin Kreditor den ham tilkommende
Fyldestgjørelse foretager Noget, der gaar ud paa, at hans lovlige Gjendele eller Fordringer
skulle unddrages fra at udlægges til paagjældende Kreditor, bliver han at anse med Straf
efter den almindelige Straffelovs § 262.

§ 39.

Fra Domsældtes Side kan der med den i § 4 givne Begrænsning fremsættes Ind-
sigelser imod Eksekutionens Fremme enten i det Hele eller for en Del eller paa den paa-
staaede Maade.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domhaveren høre sig.

Om nogen yderligere Ordveksling skal finde Sted, beroer paa Fogdens Tilladelse.

§ 40.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Eksekutionen, naar dennes Foretagelse paa
den paastaede Maade vilde stride imod hans Ret. Han har i saa Fald blot at møde under
Forretningen, fremsætte sin Indsigelse til Protokollen og ætte Fogdens Kjendelse, hvorefter den
indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 41.

Forhandlingerne for Fogden foregaa mundtlig.

Fogden paakjender den opstaaede Tvistighed i Genhold til, hvad der fra Parternes
Side forklares og indrømmes under Forhandlingerne, saavel som i Genhold til de fremlagte
Dokumenter og andre skriftlige Beviser.

Under Forhandlingerne for Fogden kan i Reglen Bevisførelse ved Vidner eller Syn og
Skjøn ikke finde Sted.

Fogden har at yde Parterne Vejledning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i
Frdn. 15de Aug. 1832.

§ 42.

I Fogedprotokollen optages:

- a) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Eksekutionsgrundlagets
Beskaffenhed;
- b) Betegnelse af Fogdens og Vidneres Navne;
- c) Beretning om Forretningens Gang i Almindelighed.

Nr. 19.
4.
nóvbr.

Verði ágreiningur um fram komnar kröfur, skal tilfæra þær orðrjettar.

Ennfremur skal fógæti bóka eins og honum þykir þörf vera, frásögu málsaðila um það, hversu mál sje skapað, þó eigi orðrjetta, en svo að engu verulegu sje sleppt.

Hið bókaða skal síðan upp lesið og samþykkt.

43. gr.

Frest má að jafnaði engan veita meðan á gjörðinni stendur, nema málsaðilar sjeu ásáttir. En stöðvað getur fógæti sókn og vörn, ef nauðsyn ber til, en án þess að gjörðin þarmeð sje rofin. Fógæti skal þá, ef dómhafi krefst, láta hafa gætur á því, eða á annan veg gera þær ráðstafanir, er nauðsynlegar sjeu til þess, að allt standi í sömu skorðum, þartil er gjörðin aptur verður upp tekin. Skal málsaðilum skýrt frá, hvenær það verður.

44. gr.

Eptir að sókn og vörn er lokið um upp kominn ágreining, leggur fógæti þegar í stað eða svo fljótt sem verða má úrskurð sinn á málið.

Úrskurður skal rökstuddur vera og skal bóka hann orðrjettan.

Eigi hindrar áfrýjun framkvæmd á honum.

45. gr.

Í fógætabók skal rita með nákvæmni hvern einstakan mun, er fjárnám er gjört í og virðingarverð hans við.

Því næst kveður fógæti svo á í bókinni, að hinir uppskrifuðu munir sjeu teknir fjárnám í fjárnámshafa til fullnægingar, og lætur dómfellda vita, að upp frá þessu varði það hegningu að gjöra nokkrar þær ráðstafanir um muni þessa, er komi í bága við rjett dómhafa. Sje dómfelldi eigi viðstaddur, skal þeim, er til kvaddir eru fyrir hans hönd samkvæmt 34. gr., boðið að skýra honum frá þessu, og eptir atvikum má og tilkynna það þeim manni, er fjeð er hjá, er fjárnámi var tekið.

46. gr.

Þegar fjárnám er gjört í fasteign, en eigi í arði hennar og tekjum, heldur hún áfram að vera í umráðum skuldunauts, þar til er nauðungarupphöð fer fram, nema svo reynist, að hún spillist af hans völdum eða rýrni, og getur fógæti þá fengið öðrum forráð hennar.

Fjárnámsgjörðina skal þinglesa, eigi hún að hafa gildi gagnvart öðrum, er með löglegum samningum kynnu að eignast rjettindi yfir fasteigninni. Skal gjörðina lesa á varnarþingi, þar er fasteign liggur undir, eptir reglum þeim, er um veðsetning fasteigna gilda.

47. gr.

Lausafje, er fjárnámi hefur verið tekið, hefur skuldunautur eigi rjett til að hafa í vörzlum sínum, ef sá vill eigi, er að fjárnámi fjekk munina, nema skuldunautur setji viðunanlega trygging fyrir því, að þeir varðveitist hjá honum óskertir; en fjárnámshafa skal

I Tilfælde af Tvist optages i Fogedprotokollen en ordret Angivelse af de fremsatte Nr. 19.
 Paastande. 4de
Novbr.

Derhos lader Fogden i det Omfang, som af ham skønnes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokollere, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold.

Det Tilførte oplæses og vedkjendes.

§ 43.

Udsættelse kan i Reglen ikke gives under Forretningen, medmindre Parterne ere enige herom.

Derimod kan Fogden anordne eller tilstaa en Standsnings i Forhandlingerne, naar Omstændighederne kræve det, men uden at Forretningen afbrydes.

Fogden har da paa Domhaverens Forlangende ved Bevogtning eller paa anden Maade at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter fortsættes. Parterne skulle paa behørig Maade underrettes om Tiden herfor.

§ 44.

I opstaaede Tvistigheder affiger Fogden Kjendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt.

Kjendelsen, der skal være forsynet med Grunde, indføres fuldstændigt i Protokollen. Dens Fuldbgyrdelse kan ikke hindres ved Appel.

§ 45.

I Fogedprotokollen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Gjenstande, hvori Udlæg gjøres ved hver enkelt Gjenstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Fogden erklærer derefter til Protokollen de optegnede Gjenstande for udlagte til Udlægshaverens Fyldestgjørelse og betyder Domfældte, at han fra nu af ikke uden at paadrage sig Strafanvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Udlægshaverens Ret. Er Domfældte ikke tilstede, gives der den eller dem, som i Genhold til § 34 tilkaldes paa hans Begne, Paalæg om at give Domfældte en saadan Betydning, og efter Omstændighederne kan lignende Betydning gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det Udlagte er.

§ 46.

Hvor der gives Udlæg i fast Ejendom, uden at der tillige gives Udlæg i dens Frugter og Indtægter, forbliver den indtil Evangsauktionen i Skyldnerens Besiddelse, medmindre denne findes at ødelægge eller forringe Ejendommen, i hvilket Tilfælde den kan sættes under en af Fogden valgt Mands Bestyrelse.

Udlægforretningen maa for at kunne gjøres gjældende imod dem, der ved Retshandler maatte erhverve Rettigheder over Ejendommen, thinglæses ved dennes Værnething efter de om Pantfætning af fast Ejendom gjældende Regler.

§ 47.

Udlagt Løsøre maa, naar Udlægshaveren modsætter sig det, ikke forblive i Skyldnerens Besiddelse, medmindre denne stiller antagelig Sikkerhed for dets Tilstedeværelse i usforringet Stand, men Udlægshaveren er i Almindelighed berettiget til at tage udlagt Løsøre i sin

Nr. 19. að jafnaði heimilt vera að taka munina til sín til geymslu, en gegn trygging, ef verð þeirra
4. fer að mun fram úr kröfu hans.
nóvbr.

Verði munirnir eigi í vörzlum skuldunauts, og fjárnámshafi tekur heldur eigi við þeim, annað hvort fyrir því að hann má það eigi samkvæmt því er nú var sagð, eður hann vill eigi takast geymsluna á hendur, skal fógeti gjöra nauðsynlegar ráðstafanir til geymslu þeirra á kostnað dómfellða.

48. gr.

Ef skuldabryf eru tekin fjárnámi til sölu við uppboð, skal á þau rita um fjárnámið, ella hefur það eigi gildi gagnvart þeim, er síðar fær þau til eignar eða að veði, og eigi vissi um fjárnámið, eða gagnvart skuldunaut sjálfum, er án þess að vita af fjárnáminu hefur síðan borgað af skuldinni til þess, er fjárnámið var gjört hjá, gegn kvittun hans á sjálft bryfið eður gegn afhending þess.

Ef fjárnámi eru teknar kröfur annarar tegundar, skal skuldunaut skýrt frá því, annars leysist hann frá skuld sinni með því að borga hana í góðu trausti þeim, er fjárnámið var gjört hjá. Hið sama er, ef skuldunautur borgar leigur af skuldabryfi sínu.

49. gr.

Ef sá hlutur, er tekinn var fjárnámi, verður eigi fenginn fjárnámshafa eða þeim, er fógeti hefur til tekið, fyrir því að einhver annar maður hefur rjett til að hafa hann í sínum vörzlum, skal fógeti eptir atvikum, ef fjárnámshafi beiðist þess, tilkynna þessum manni, að skuldunautur eigi ekki rjett á því að taka við honum, þegar að því kemur að hann eigi að skila honum úr sínum vörzlum.

50. gr.

Þegar gætt hefur verið ákvæða þeirra, er að framan getur, þá missir fjárnámshafi eigi þann rjett, er fjárnámið veitir honum til þess að ná með löglegri aðferð borgun í munum þeim, er fjárnámi voru teknir, enda þótt skuldunautur síðar deyi eða verði gjaldþrota, eða aðrir gjöri fjárnám hjá honum, og eigi getur skuldunautur heldur síðar selt nokkrum öðrum manni nein rjettinda-umráð yfir mununum, er á nokkurn hátt megi skerða rjett fjárnámshafa.

Þó missir sá, er fengið hefur lausa aura að fjárnámi, er haldist hafa í vörzlum skuldunauts, fjárnámsrjettinn gagnvart lánardrottnum skuldunauts, verði hann gjaldþrota eða þeir gjöra fjárnám hjá honum, ef fjárnámshafi hefur eigi innan 12 vikna frá því, er fjárnámsgjörð var lokið, komið fram nauðunguruppboði, eða hann með nýrri aðför hefur komið fjenu úr höndum skuldunauts, enda hafi honum eigi verið varnað sölunnar með áfrýjan, eður rjettindi annara verið því til fyrirstöðu.

51. gr.

Ef svo reynist við nauðunguruppboð, að sölu-andvirðið hrökkur eigi fyrir kröfu fjárnámshafa, eður ef fjárnámshafi, er eigi hefur fengið fjárnám fyrir fullri kröfu, getur vísað á muni, er taka megi fjárnámi, má fjárnámið upp taka af nýju, og því fram halda eptir áður greindum reglum. Hinsvegar getur sá, er fjárnám hefur verið gjört hjá, krafizt þess að gjörðin skuli upp tekin af nýju, og fjárnámið látið niður falla að öllu eða einhverju leyti, hafi skuld sú verið borguð að öllu eða nokkru, eptir að fjárnámið fór fram, er það, var gert fyrir.

Nr. 19. Lög 4. nóvbr. um aðför.

Bevaring, dog, hvis det Udlægtes Værdi betydeligt overstiger hans Fordring, kun imod Sikker- Nr. 19.
hedsstillelse.

Hvor udlagt Løsøre ikke lades tilbage i Skyldnerens Besiddelse, og det heller ikke tages i Forvaring af Udlægshaveren, enten fordi denne ikke ifølge ovenstaaende Regel har Ret dertil, eller fordi han ikke vil paatage sig dets Bevaring, har Fogden at træffe de fornødne Foranstaltninger til det Udlægtes Bevaring paa Domsældtes Bekostning.

4de
Novbr.

§ 48.

Naar Gjældsbreve udlægges til Forauktionering, maa de forsynes med en Paategning om Udlæget, hvis dette skal kunne gjøres gjældende imod Trediemand, der senere i god Tro faar Gjælds brevet til Ejendom eller Pant, eller imod Skyldneren, der senere i god Tro har ydet Betaling paa Kapitalen til den, hos hvem Udlæget er stet, mod Kvittering paa eller Udlevering af Gjælds brevet.

Hvor der gjøres Udlæg i Fordringer af anden Vessaffenhed, maa der meddeles Skyldneren Underretning herom, da denne i Mangel heraf befries ved i god Tro at betale til den, hos hvem Udlæget er stet. Det Samme gjælder for Skyldneren efter et Gjælds brev for Rentebetalingers Vedkommende.

§ 49.

Kan den Ting, hvori Udlæg gjøres, ikke overleveres til Udlægshaveren eller den Mand, som efter Fogdens Bestemmelse skal have den i Bevaring, paa Grund af Trediemands Ret til at besidde Tingen, bliver det efter Omstændighederne ifølge Udlægshaverens Begjæring af Fogden at tilkjendegive vedkommende Trediemand, at Skyldneren ikke er besøjet til at modtage Tingen, naar Trediemands Ret til dens Besiddelse ophører.

§ 50.

Naar de i de foregaaende Paragrafer foreskrevne Bestemmelser ere iagttagne, kan den Ret til efter lovlig Omgang at fyldestgøres af det Udlagte, som Udlæget giver, ikke betages Udlægshaveren hverken ved Skyldnerens paafølgende Død eller Konkurs eller ved senere af andre Kreditorer iværksat Udlæg, ligesom Skyldneren ej heller ved senere Retshandler gyl- digen kan overdrage Trediemand nogen mod Udlægshaverens Ret stridende Rettighed over det Udlagte.

Dog taber Udlægshaveren i Løsøre, som er forblevet i Skyldnerens Besiddelse, sin af Udlæget flydende Sikkerhedsret overfor Skyldnerens Kreditorer i Tilfælde af Konkurs eller senere Udlæg, naar han ikke inden 12 Uger efter Udlægssforretningens Slutning strider til Tvangsauktion, eller under en Gjenoptagelse af Fogedsforretningen faar det Udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse, medmindre han ved Appel eller Trediemands Ret har været hindret i at fremme Tvangsforretningen.

§ 51.

Viser den stedsfundne Tvangsauktion, at Udlægshaveren ikke bliver fyldestgjort af det Udlagte, eller kan en Udlægshaver, der ikke har faaet tilstrækkeligt Udlæg til at dække hans Fordring, senere paavise Gods, hvori der kan gjøres Eksekution, er han berettiget til at forlange Eksekutionsforretningen gjenoptaget og fortsat efter de ovenfor givne Regler. Omvendt er den, hos hvem Udlæget er stet, berettiget til at begjære Forretningen gjenoptaget og det stete Udlæg i det Hele eller for en Del hævet, naar den Fordring, hvorfor det er gjort, i det Hele eller for en Del maatte være bleven betalt, efterat Udlæget er stet.

Nr. 19. Lov af 4de Novbr. om Eksekution.

Nr. 19. Svo getur og fógæti eptir beiðni dómhafa upp tekið gjörðina til þess að gjöra nýjar
 4. ákvarðanir um geymslu og umsjón þess, er tekið var, þegar áfrýjun á fjárnámsgjörð veldur
 nóvbr. því, að miklu lengur líður þar til er uppboð fer fram en ella hefði verið, eða þegar
 tilefni þykir til þess vegna meðferðar dómfellda á munum þeim, er teknir voru fjárnámi, en
 látnir vera í vörzlum hans, eða vegna kostnaðar við geymsluna eða annara hluta vegna.

52. gr.

Loks má og upp taka gjörðina af nýju í öðrum tilfellum, en þeim, er nefnd eru
 í 51. gr. smbr. 50. gr., 2. lið, þegar annarhvor málsaðila beiðist þess eða aðrir, og allir
 þeir samþykkja, er hlut eiga að máli.

53. gr.

Um áfrýjun á aðför fer eptir almennum málskotareglum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Ligeledes kan Fogden efter Domhaverens Begjæring gjenoptage Eksekutionsforretningen Nr. 19. og træffe ny Bestemmelse om Bevaringen og Administrationen af det Udlagte, naar Tiden, ^{4de} Novbr. som vil hengaa forinden Auktionen, betydeligt vil blive forlænget paa Grund af Appel af Udlægsforretningen, eller naar Domsældtes Forhold med Hensyn til udlagt Gods, som er forbleven i hans Besiddelse, giver Anledning dertil, eller naar Beføsteligheden ved det Udlagtes Bevaring eller lignende Grunde opfordrer dertil.

§ 52.

Ogsaa i andre Tilfælde end de i § 51, jfr. § 50 2det Stykke, nævnte, kan Eksekutionsforretningen gjenoptages efter Begjæring af Trediemand eller en af Parterne, naar alle Vedkommende samtykke deri.

§ 53.

Med Hensyn til Appel af Eksekutionsforretninger gjælde de almindelige Regler.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 20.
4.
nóvbr.

Lög

um

sveitarstyrk og fúlg.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Vorn:

1. gr.

Sá sem hefur þegið sveitarstyrk, er skyldur að endurborga hann sveitinni sem aðra skuld.

2. gr.

Þegar hlutaðeigandi sveitarstjórn hefur fært þeginn sveitarstyrk inn í sveitarbókina er hún sönnun fyrir skuldinni.

Sveitarstjórnin getur beiðst lögtaks á skuldinni eftir fyrirmælum laga nr. 29, 16. des. 1885.

Lögtaksbeiðnin er gild, þótt síðar komi fram, en fyrir er mælt í 2. gr. hinna nefndu laga.

3. gr.

Sveitarstjórnin getur látið fógeta skrifa upp alla fjármuni þess, er skuldar sveitinni fyrir þeginn sveitarstyrk. Ef þinglýst er tilhlýðilega eptiriti af uppskriftargjörðinni ásamt útdrætti úr sveitarbókinni, að því er styrkinn snertir, leggst veðband á hina uppskrifuðu muni, skuldinni til tryggingar.

4. gr.

Sannist það fyrir amtmanni, að sá, er þiggur eða þegið hefur sveitarstyrk, sem enn er eigi endurgoldinn, fari ráðlauslega með efni þau, er hann hefur undir höndum, skal amtmaður eftir beiðni sveitarstjórnar og tillögum sýslumanns eða bæjarfógeta svipta hann fjárforráðum með úrskurði og setja honum fjárráðamann.

Fjárráðamaður skal þegar í stað sjá um, að úrskurður þessi verði birtur á varnarþingi þess, sem fjárráðum er sviptur.

Sannist það með vottorði frá sveitarstjórninni, að sveitarstyrkurinn sje endurgoldinn, skal amtmaður nema úrskurðinn úr gildi, ef sá beiðist, er sviptur var fjárforráðum.

Fyrir þinglýsingar og aflýsingar, er koma fyrir samkvæmt þessari grein og næstu á undan, skal ekkert gjald greiða.

Nr. 20. Lög 4. nóvbr. um sveitarstyrk og fúlg.

Lov

Nr. 20.
4de
Novbr.

om

Fattigunderstøttelse og Forsørgelse.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ydet Fattighjælp er Modtageren pligtig at tilbagebetale Kommunen som anden Gjæld.

§ 2.

Vedkommende kommunale Myndigheds Tilførsel til Kommuneprotokollen om den ydede Understøttelse er Bevis for Gjælden.

Kommunalbestyrelsen kan begjære Gjælden inddreven ved Udpantning efter Reglerne i L. Nr. 29 af 16 Dec. 1885.

Afgangen til at begjære Udpantning er ikke begrænset til den i nævnte Lovs § 2 fastsatte Frist.

§ 3.

Kommunalbestyrelsen kan hos den, der staar i Gjæld til Kommunen for ydet Fattighjælp, ved Fogden lade optage en Fortegnelse over samtlige hans Ejendele. Naar Udskrift af denne Forretning tilligemed Udskrift af Kommuneprotokollen om den ydede Understøttelse behørig thinglæses, hæfte de registrerede Ejendele med stiltiende Panteret for Gjælden.

§ 4.

Naar det godtgjøres for Amtmanden, at en Person, der nyder eller har nydt Fattighjælp, som ikke er tilbagebetalt, gjør en ufornuftig Brug af det, han har under Hænder, skal han efter Kommunalbestyrelsens Begjæring og Sysselmændens eller Byfogdens Indstilling ved Amtets Dekret umyndiggjøres og en Værge bestilles for ham.

Dekretet skal Værgen uopholdelig foranstalte thinglæst ved den Umyndiggjortes Værnething.

Godtgjøres det ved Kommunalbestyrelsens Attest, at den ydede Fattighjælp er tilbagebetalt, skal Amtmanden paa den Umyndiggjortes Begjæring ophæve Dekretet.

For Thinglæsning og Afslæsning i de i den foregaaende og i denne Paragraf ommeldte Tilfælde, betales intet Gebyr.

Nr. 20. Lov af 4de Novbr. om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse.

Nr. 20.

4.
nóvbr.

5. gr.

Sá sem þiggur af sveit og er þó vinnufær, er skyldur að fara í hverja þá við-
unanlega vist og vinna hverja venjulega vinnu, sem sveitarstjórnin ákveður og honum er
eigi um megn, meðan hann er eigi fær um án sveitarstyrks að framfleyta sjer og þeim,
er hann á fram að færa að lögum.

Ákvæði sveitarstjórnarinnar er hann skyldur að hlýða fyrst um sinn, enda þótt
hann vilji eigi kannast við, að vist sú eða vinna sje viðunanleg, er honum var boðin;
en málið getur hann jafnframt kært fyrir sýslumanni eða bæjarfógeta, er sker úr því eptir
að hafa leitað um það álits tveggja óvilhallra manna.

6. gr.

Óhlýðnist þurfamaður skipun sveitarstjórnarinnar, er getur um í næstu grein á
undan, má kæra hann um það fyrir sýslumanni eða bæjarfógeta, er heldur honum til
hlýðni, ef þörf gjörist með sektum eða fangelsi eptir málavöxtum.

Hýsi maður að nauðsynjalausu þurfamann, sem honum er kunnugt um, að óhlýðn-
ast skipun hreppsnefndar, eða þiggi verk af honum, skal hann sekur um alltað 100 kr.
er renna í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

7. gr.

Nú vill maður flytja af landi burt, en hefur vandamenn, sem eigi eru sjálfbjarga,
og honum ber fram að færa að lögum, og skal hann þá, áður en hann byrjar ferð sína,
ef sveitarstjórnin heimtar, skyldur að setja sveit sinni viðunanlega trygging fyrir því, að
vandamenn hans, er eptir verða, verði eigi sveitarfjelaginu til þyngsla, að minnsta
kosti um næstu 3 ár, nema veikindi eða önnur ófyrirsjáanleg óhöpp valdi, enda banni
sýslumaður eða bæjarfógeti utanförina, nema þessum skilyrðum sje fullnægt.

8. gr.

Mál, sem rísa út af broti gegn lögum þessum, skal fara með sem opinber lög-
eglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 5.

Nr. 20.
4de
Novbr.

Den, der nyder Fattighjælp og er arbejdsdygtig, er, saalænge han ikke uden saadan Hjælp er i Stand til at ernære sig selv og de Personer, som han efter Lovgivningen er pligtig at underholde, forpligtet til efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse at tage enhver forsvaerlig Tjeneste og udføre ethvert almindeligt Arbejde, som ikke overstiger hans Kræfter.

Kommunalbestyrelsens Bestemmelse skal den Paagjældende foreløbig adlyde, selv om han bestrider Forsvarligheden af den Tjeneste eller det Arbejde, der er ham paalagt, men han kan fremsætte sin Bøværing for Sysselmannden eller Byfogden, der, efter derom at have indhentet to uvillige Mænds Skjøn, afgjør Sagen.

§ 6.

I Tilfælde af Ulydighed mod Kommunalbestyrelsens i forrige Paragraf ommeldte Paalæg kan den Paagjældende indklages for Sysselmannden eller Byfogden, der om fornødent holder ham til Ulydighed med Straf af Bøder eller Fængsel efter Sagens Bestaffenhed.

Hvis nogen uden Nødvendighed huser eller modtager Arbejde af en Fattig, der, ham bekjendt, viser Ulydighed imod Kommunalbestyrelsens Paalæg, anses han med Bøder indtil 100 Kr., der tilfalder den Kommunes Kasse, hvor Lovovertrædelsen er begaaet.

§ 7.

Vil en Person, der har Paarørende, som ikke kunne ernære sig selv, og som det paahviler ham at forsørge, rejse ud af Landet, skal han, saafremt det forlanges af vedkommende Kommunalbestyrelse, forinden Rejsen tiltrædes, stille sin Forsørgelseskommune antagelig Sikkerhed for, at hans i Landet tilbageblivende Paarørende ikke, med mindre Sygdom eller andre uforudsete Ulykker indtræde, ville falde Kommunen til Byrde idetmindste i de næste 3 Aar, og skal Sysselmannden eller Byfogden, hvis denne Betingelse ikke opfyldes, forbyde ham at rejse.

§ 8.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 21.
4.
nóvbr.

Lög

um

að stjórninni veitist heimild til að selja nokkrar þjóðjarðir.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungar,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski.
Láenborg og Aldinborg,

Görum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. grein.

Ráðgjafanum fyrir Ísland veitist heimild til að selja ábúendunum eptirfylgjandi þjóðjarðir fyrir það andvirði, sem að minnsta kosti nemur þeirri upphæð, er tilfærð er við hverja þeirra:

1. Seglbúðir í Kleifahreppi fyrir.....	1,050 kr.
2. Möðrufell í Hrafnagilshreppi með hjáleigunum Hraungerði og Torfum fyrir	6,000 —
3. Gilsbakka í sama hreppi fyrir.....	1,800 —
4. Efri Sandvík og Neðri Sandvík í Grímsey fyrir.....	1,500 —
5. Skúta í Glæsibæjarhreppi fyrir.....	1,700 —
6. Hnjúk í Vallnahreppi fyrir.....	2,500 —
7. Flögu í Skriðuhreppi fyrir.....	2,500 —
8. Eyði-jörðina Efriströnd í Rangárvallahreppi fyrir.....	150 —
9. Árnastaði í Loðmundarfirði fyrir.....	1,100 —
10. Kirkjuból í Grunnavíkurehreppi fyrir.....	150 —
11. Breiðabólstað í Sveinsstaðahreppi fyrir.....	2,400 —
12. Hemru í Skaptártunguhreppi fyrir.....	1,100 —
13. Borgarfell í sama hreppi fyrir.....	1,100 —
14. Hvol í Dyrhólahreppi fyrir.....	3,600 —

Nr. 21. Lög 4. nóvbr. um að stjórninni veitist heimild til að selja nokkrar þjóðjarðir.

Lov

Nr. 21.
4de
Novbr.

om

Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde nogle Landskassen tilhørende Torder.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeren for Island bemyndiges til at afhænde til Brugerne efternævnte Landskassen tilhørende Torder for en Kjøbesum, der idetmindste andrager det ved hver enkelt anførte Beløb:

1. Seglbudir i Kleifa Rep for	1,050 Kr.
2. Mødrufell i Grafnagils Rep med Hialejerne Graungerdi og Torfur for	6,000 —
3. Gilsbakk i samme Rep for	1,800 —
4. Efri Sandvik og Nedri Sandvik paa Grimsey for	1,500 —
5. Skutar i Glæfibæjar Rep for	1,700 —
6. Snjukur i Ballna Rep for	2,500 —
7. Flaga i Skridu Rep for	2,500 —
8. Odejorden Efri-Strönd i Rangarvalla Rep for	150 —
9. Arnastadir i Lodmundarfjörð for	1,100 —
10. Kirkjuból i Grunnavíkur Rep for	150 —
11. Breidabólstað i Sveinastada Rep for	2,400 —
12. Hemra i Skaptartungu Rep for	1,100 —
13. Borgarfell i samme Rep for	1,100 —
14. Svöl i Dyrhóla Rep for	3,600 —

Nr. 21. Lov af 4de Novbr. om Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde nogle Landskassen tilhørende Torder.

Nr. 21.

2. grein.

4.
nóvbr.

Um sölu þessa skal farið eftir ákvæðum þeim, er gjörð eru í 2. og 3. gr. í lögum
nr. 26, 8. nóvbr. 1883.

3. grein.

Heimild sú, sem veitt er til sölu þessarar, gildir aðeins til 31. desbr. 1892.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 2.

Nr. 21.

Afhændelsen sker under Sagttagelse af Reglerne i Lov Nr. 26 af 8de Novbr. 1883^{4de} Novbr.
 §§ 2 og 3.

§ 3.

Bemyndigelsen til denne Afhændelse staar kun i Kraft til 31te December 1892.

Svorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 22.

4.
nóvbr.**Lög**

um

að umsjón og fjárhald Flateyjarkirkju og Ingjaldshólskirkju skuli fengin hlutaðeigandi söfnuðum í hendur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Stjórninni veitist heimild til að selja söfnuðunum í hendur umsjón og fjárhald þessara landssjóðs kirkna:

1. Söfnuðinum í Flateyjarsókn í þönglabakka-prestakalli í norður- og austur-umdæminu umsjón og fjárhald Flateyjarkirkju með þeim kjörum, að skuld kirkjunnar við landssjóð falli burt, að hún sje afhent með hæfilegu álagi samkvæmt löglegri skoðunargjörð eða úttekt og að henni fylgi 86 kr. 21 e. í sjóði.

2. Söfnuðinum í Ingjaldshólssókn í Nesþinga-prestakalli í vesturumdæminu umsjón og fjárhald Ingjaldshólskirkju með þeim kjörum, að henni fylgi 3,000 kr. álag.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Fredensborg, 4. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

LovNr. 22.
4de
Novbr.

om

Overdragelse af Tilsynet med og Bærgemaalet for Flato Kirke og
Ingjaldshol Kirke til vedkommende Sognemenigheder.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Brenders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

Regjeringen bemyndiges til at overdrage Tilsynet med og Bærgemaalet for følgende
Landskassen tilhørende Kirker:

1. Tilsynet med og Bærgemaalet for Flato Kirke i Thonglabakki Præstekald inden Nord-
og Østamtet til Menigheden i Flato Sogn paa de Vilkaar, at Kirkens Gjæld til Lands-
kassen bortfalder, at Afleveringen sker med passende Nabod ifølge lovlig Besigtigelses- eller
Udtægtsforretning, samt at der med Kirken følger en Beholdning af 86 Kr. 21 Dre.

2. Tilsynet med og Bærgemaalet for Ingjaldshol Kirke i Næstvinga Præstekald inden
Bestamtet til Menigheden i Ingjaldshol Sogn paa Vilkaar, at der med Kirken følger en
Nabod af 3,000 Kr.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 4de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 23.
7.
nóvbr.

Auglýsing

um

rjett kvenna til að njóta kennslu á prestaskólanum og um próf fyrir þær
í guðfræði að loknu námi á skóla þessum.

Samkvæmt 2. gr. í tilskipun 4. desbr. 1886 um rjett kvenna til að ganga undir próf hins lærða skóla í Reykjavík, prestaskólans og læknaskólans m. m., skulu hjer settar reglur um það, að hve miklu leyti námskonum er heimilt að taka þátt í kennslunni á prestaskólanum, og um námslokapróf fyrir þær.

1. gr.

Konum er heimilt að njóta kennslu á prestaskólanum í öllum þeim námsgreinum, sem þar eru kenndar, smbr. bráðabirgðar-reglugjörð fyrir skólann 30. júlí 1850 2. gr., nema í þjedikunarlist, kennimannlegri guðfræði og kirkjurjetti.

2. gr.

Námslokapróf skulu hinir föstu kennarar prestaskólans halda, og skal þá reyna námskonur í biblíubýðingu, trúarfræði, siðafræði og kirkjusögu, svo ítarlega sem segir í áður greindri reglugjörð, 8. gr. Prófið er bæði munnlegt og skriflegt í hinum þrem fyrst-töldu námsgreinum, en í kirkjusögu aðeins munnlegt. Námskonur ganga og undir próf í barnaspurningafræði eptir því, sem prestaskólinn ákveður það nákvæmar.

Um prófið skal til tekin ein aðaleinkunn: 1. eða 2. einkunn. Námskonan hefur eigi staðizt prófið, nema hún hafi hlotið 2. einkunn að minnsta kosti.

Nr. 23. Augl. 7. nóvbr. um rjett kvenna til að njóta kennslu á prestaskólanum m. m.

Bekjendtgjørelse

Nr. 23.
7de
Novbr.

om

Kvindens Deltagelse i Undervisningen ved Dannelsesanstalten for vordende Gejstlige i Island samt om en Afslutningsprøve i Religion for kvindelige Studerende sammesteds.

I Overensstemmelse med Anordning af 4de Decbr. 1886 angaaende Kvinders Afgang til at underkaste sig Examinering ved den lærde Skole i Reykjavik, Dannelsesanstalten for vordende Gejstlige i Island m. m. § 2 fastsættes herved følgende Regler om det Omfang, i hvilket kvindelige Studerende skulle kunne deltage i Undervisningen ved Pastoralseminariet samt om en Afslutningsprøve for saadanne kvindelige Studerende.

§ 1.

Kvinder kunne deltage i Undervisningen i samtlige de Fag, der doceres ved Dannelsesanstalten for de vordende gejstlige Embedsmænd i Island jfr. Provisorisk Regulativ 30te Juli 1850 § 2, med Undtagelse af Homiletik, Pastoral-Theologi og Kirkeret.

§ 2.

Ved Afslutningsprøven, der afholdes af Pastoralseminariets faste Lærere, prøves Examinanderne i det Omfang, som er foreskrevet ved det nævnte Regulativs § 8, i Gregese, Dogmatik, Moral og Kirkehistorie. Prøven er i de 3 førstnævnte Fag saavel skriftlig som mundtlig, i det sidstnævnte Fag kun mundtlig. Examinanderne underkaste sig derhos efter Læreanstaltens nærmere Foranstaltning en kateketisk Prøve.

Udfaldet af Prøven betegnes ved en samlet Hovedkarakter: første eller anden Karakter. Kan den sidstnævnte Karakter ikke opnaas, er Prøven ikke bestaaet.

Nr. 23. Betj. 7de Novbr. om Kvinders Delt. i Underv. ved Dannelsesanst. for vordende Gejstl. i Isl. m. m.

Nr. 23.

3. gr.

7.
nóvbr.

Það er skilyrði fyrir því að mega ganga undir próf það, er um getur í 2. gr., að námskonan hafi áður notið kennslu í forspjallsvísindum, leyst próf það af hendi, sem fyrir skipað er í þeirri grein og fengið einkunnina »vel« að minnsta kosti.

Þetta birtist hjermeð öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 7. nóvember 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

§ 3.

Nr. 23.
7de
Novbr.

For at kunne indstille sig til den i § 2 omhandlede Prøve maa Bedkommende forinden have deltaget i Undervisningen i filosofisk Propædeutik og ved den heri anordnede Prøve have opnaaet idetmindste Karakteren „godt“.

Hvilket herved bejendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Ministeriet for Island, den 7de November 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 24.
10.
nóvbr.

Lög

um

að nema úr gildi lög 16. desbr. 1885, er banna niðurskurð á hákarli í sjó milli Geirólfsagnúps í Strandasýslu og Skagatáar í Húnavatnssýslu á tímabilinu frá 1. nóv. til 14. apríl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Frá 1. jan. 1888 skulu lög 16. desbr. 1885, er banna niðurskurð á hákarli í sjó milli Geirólfsagnúps í Strandasýslu og Skagatáar í Húnavatnssýslu á tímabilinu frá 1. nóv. til 14. apríl, numin úr gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 10. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 24,
10de
Novbr.

Ophævelse af Lov af 16de December 1885 om Forbud imod Udkastning af Havkalv i Søen mellem Geirolfsognupur i Stranda Syssel og Skagata i Hunavatu Syssel i Lidsrummet fra 1ste November til 14de April.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov af 16de December 1885 om Forbud imod Udkastning af Havkalv i Søen mellem Geirolfsognupur i Stranda Syssel og Skagata i Hunavatu Syssel i Lidsrummet fra 1ste November til 14de April skal være ophævet fra 1ste Januar 1888.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 10de November 1887.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

L ö g

Nr. 25.
10.
nóvbr.

um

vegi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungar,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenborg og Aldinborg,

Görum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um skiptingu á vegum.

1. gr.

Vegir á Íslandi eru: aðalpóstvegir, sýsluvegir, fjallvegir, og hreppavegir.

2. gr.

Aðalpóstvegir eru þeir vegir, þar sem aðalpóstleiðir liggja. Sýsluvegir eru þeir vegir, sem liggja sýslna á milli og um hverja sýslu, þar sem mest er þjóðbraut, svo sem vegir í kaupstaði og almenn fiskiver, enda sjeu það eigi aðalpóstvegir eða fjallvegir. Fjallvegir eru vegir yfir fjöll og heiðar, þar sem hvorki eru aðalpóstvegir, sýsluvegir eða hreppavegir. Hreppavegir eru þeir vegir hreppa milli og um hreppa, sem eigi eru aðalpóstvegir, fjallvegir eða sýsluvegir.

3. gr.

Aðalpóstvegir eru undir umsjón amtsráðanna og yfirumsjón landshöfðingja, og greiðist kostnaður til þeirra yfir höfuð úr landsjóði. Ef aðalpóstvegur liggur um sýslu endilanga, skal alltað helmingi sýsluvegagjalds í því hjerði ganga til aðalpóstvega.

Vegagjörð og vegabót á fjallvegum skal landshöfðingi ráðstafa eftir tillögu vegfróðs manns og amtsráða; en fje það, er til þess gengur, skal veita í fjárlögum hvers fjárhagstímabils.

Sýsluvegir, vegir í kaupstaði og almenn fiskiver eru undir umsjón sýslunefnda og yfirumsjón amtsráða. Þeir eru kostaðir af sýslufjelögum.

Hreppavegir eru undir umsjón hreppsnefnda og yfirumsjón sýslunefnda, og kosta hreppafjelögin þá.

Nr. 25. Lög 10. nóvbr. um vegi.

L o v

om

Bejvæsenet.

Nr. 25.
10de
Novbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vittterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Affnit.**Om Bejenes Inddeling.****§ 1.**

Beje paa Island ere: Hovedpostveje, Sysselveje, Fjeldveje og Keppeveje.

§ 2.

Hovedpostveje ere de Beje, hvor Hovedpostrouterne ligge. Sysselveje ere de Beje, der uden at være Hovedpostveje eller Fjeldveje, forene Sysseler eller føre gennem et Syssel, hvor Færdselen er størst, saasom Beje til Handelssteder og almindelige Fiskepladser. Fjeldveje ere Beje over Fjelde og Heder, der ikke ere Hovedpostveje, Sysselveje eller Keppeveje. Keppeveje ere de Beje, der forene Kepper eller føre gennem en Kep, forsaavidt de ikke ere Hovedpostveje, Fjeldveje eller Sysselveje.

§ 3.

Hovedpostveje staa under Amtsrådenes Tilsyn og Landshøjdingens Overtilsyn, og Omkostningerne til dem udredes i det Hele taget af Landstassen. Derjom en Hovedpostvej fører gennem et Syssel i dets hele Længde, skal indtil Halvdelen af Syssels Sysselvejpenge gaa til Hovedpostveje.

Landshøjdingen træffer Foranstaltninger til Bej anlæg og Vejforbedringer paa Fjeldveje efter Indstillinger fra en vejfyndig Mand og vedkommende Amtsråd, men det Beløb, som anvendes hertil, bevilges i Finantsloven for hver Finantsperiode.

Sysselveje, Beje til Handelssteder og almindelige Fiskepladser staa under Sysselforstanderskabets Tilsyn og Amtsrådets Overtilsyn. De bekostes af Sysselskommunerne.

Keppeveje staa under Kepsforstanderskabets Tilsyn og Sysselforstanderskabets Overtilsyn og bekostes af Kepperne.

Nr. 25. Lov 10de Novbr. om Bejvæsenet.

II. kafli.

Um aðalpóstvegi.

4. gr.

Aðalpóstvegir skulu, þangað til öðruvísi er ákveðið með lögum, vera:

1. Frá Reykjavík til Ísafjarðar,
2. — — — Akureyrar,
3. — Akureyri — Seyðisfjarðar,
4. — Reykjavík að Prestsbakka.
5. — Prestbakka til Eskifjarðar.

5. gr.

Ákveða skal í fjárlögunum, hve miklu skuli verja til vegagjörða og aðgjörða á aðalpóstvegum á hverju fjárhagstímabili. Skal það vera aðalregla, að fyrst sjeu bættar þær torfærur, sem gjöra mestan farartálma. Að öðru jöfnu skal fyr bæta torfærur á fjölförnustu vegum.

6. gr.

Landshöfðingi ákveður eptir tillögum sýslunefnda, amtsráða og vegfróðra manna, hvar aðalpóstleið skuli liggja um hjerað hvert.

7. gr.

Vegir á aðalpóstleiðum skulu, þar sem því verður við komið, vera að minnsta kosti 6 álna breiðir. Eigi skulu þeir að jafnaði hafa meiri halla en sem svari 3—4 þuml. á hverri alin.

8. gr.

Landshöfðinginn ræður verkstjóra til vegagjörða á aðalpóstleiðum. Sýslunefndir ráða verkmennt eptir samkomulagi við verkstjóra, hver í sínu hjeraði, þar sem vegagjörð á að fara fram. Fela mega þær oddvita eða öðrum, er situr í sýslunefndinni, þennan starfa á hendur. Ávallt skal vegagjörð tekin út af dómkvöddum mönnum, sem sýslumenn kveðja, hver í sínu hjeraði, og skal álit þeirra um það, hvernig verkið er unnið og hvort allrar hagsýni hafi verið gætt, sent landshöfðingja.

III. kafli.

Um sýsluvegi.

9. gr.

Sýslunefndir semja tillögur um, hverjir skuli vera sýsluvegir í sýslu hverri, en amtsráð leggur á það samþykki sitt.

10. gr.

Kostnaður við sýsluvegi greiðist af sýslufjelaginu, þannig að hvert hreppsfielag greiðir $\frac{1}{2}$ dagsverk fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum, frá 20—60 ára, í hverri stöðu sem er.

II. Affnit.

Om Hovedpostveje.

Nr. 25.
10de
Novbr.

§ 4.

Hovedpostveje skulle, indtil anderledes bestemmes ved Lov, være:

1. Fra Reykjavik til Saffjard.
2. - — - Akureyri.
3. - Akureyri til Seydisfjard.
4. - Reykjavik til Prestsbakki.
5. - Prestsbakki til Eskifjard.

§ 5.

I Finantsloven fastsættes, hvor stort et Beløb der for hver Finantsperiode skal anvendes til Anlæg og Istandsættelse af Hovedpostveje. Det skal være en Hovedregel, at de mest usarbare og for Færdselen mest generende Steder først udbedres. Naar andre Omstændigheder ere lige, skulle usarbare Steder paa de mest befarne Veje først udbedres.

§ 6.

Landskhøvdingen bestemmer efter Indstillinger fra Sysselforstanderskaber, Amtsraad og vejlyndige Mænd, hvor Hovedpostvejen skal gaa gennem hvert Distrikt.

§ 7.

Hovedpostvejene bør, hvor det lader sig gjøre, have en Brede af mindst 6 Alen. Hældningen skal i Almindelighed ikke overstige 3-4 Tommer paa hver Alen.

§ 8.

Landskhøvdingen engagerer en Bærstyrer til at forestaa Bejarbejder paa Hovedpostvejene. Sysselforstanderskaberne antage, hver i sit Distrikt, hvor Bejarbejder skulle udføres, Arbejdere efter Samraad med Bærstyreren. Dette Hverv kunne de ogsaa overdrage til Formanden eller til en anden af Sysselforstanderskabets Medlemmer. Bejarbejder skulle altid godkjendes ved Udtægtsforretning af Mænd, der for Retten ere udmeldte af vedkommende Sysselmand, hvorefter deres Skjon om Arbejds Udførelse, og om der ved er anvendt al mulig Sparommelighed, indsendes til Landskhøvdingen.

III. Affnit.

Om Sysselveje.

§ 9.

Efter Indstilling fra vedkommende Sysselforstanderskaber vedtage Amtsraadene, hvilke Veje der skulle være Sysselveje i hvert Syssel.

§ 10.

Omføstningerne ved Sysselveje udbedres af Sysself kommunerne, saaledes at der af hver Rep svares et halvt Dagsarbejde for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i en Alder fra 20 til 60 Aar, i hvilken Stilling han end er.

Nr. 25. Lov 10de Novbr. om Vejvæsenet.

Nr. 25. Hreppstjórar skulu á ári hverju fyrir lok marzm. senda sýslumanni nafnaskrá yfir
 10. alla verkfæra menn í hreppnum á þeim aldri, sem nú var sagt, og skal sýslumaður eptir
 nóvbr. því ákveða, hve mikið tillag hver hreppur eigi að greiða. Gjald þetta skal tekið af
 sveitarsjóðnum og greitt sýslumanni á manntalsþingum.

11. gr.

Fela má sýslunefndin hlutaðeigandi sýslunefndarmanni eða hreppsnefnd umsjón og vinnu að sýsluvegum, hverjum í sínum hreppi, og ber þeim sem umsjón er falin, að ráða þann verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

12. gr.

Sýsluvegir skulu [vera að minnsta kosti 5 álna breiðir; að öðru leyti gilda um viðhald og gjöf á þeim hinar sömu meginreglur, og greindar eru um aðalpóstvegi, sbr. 7. gr.

13. gr.

Oddviti sýslunefndar skal ár hvert senda amtsráði aðalskýrslu og aðalreikning yfir sýsluvegagjörðir.

IV. kafli.

Um fjallvegi.

14. gr.

Því að eins skal bæta fjallvegi, er eigi eru aðalpóstvegir eða sýsluvegir, að brýna nauðsyn beri til.

V. kafli.

Um hreppavegi.

15. gr.

Hreppsnefnd ákveður, hvar hreppavegir skuli liggja í hreppi hverjum, og leggur ákvæði sitt undir samþykki hlutaðeigandi sýslunefndar.

Skyldur er hver búandi að láta vinna að hreppavegum $\frac{1}{2}$ dagsverk fyrir hvern verkferan mann 20—60 ára, er hann hefur haft á heimili sínu til næsta hjúaskildaga á undan, og leggja til, auk fæðis, nauðsynleg áhöld til vinnunnar. Heimilt er þó búanda að leysa sig undan skylduvinnu þessari, og greiði hann þá innan loka hvers fardagaárs svo mikið í peningum, sem nemi hálfu dagsverki eptir verðlagsskrá fyrir hvern verkferan mann, í sveitarsjóð.

16. gr.

Nú er lítið að vinna að hreppavegum í hreppi, má sýslunefnd þá ákveða, að allt að helmingi hreppavegagjalds greiðist í peningum í sýslusjóð til sýsluvega. Sje aptur á móti hreppavegavinna mikil í einhverjum hreppi, af því að aðalpóstvegir eru þar engir eða
 Nr. 25. Lög 10. nóvbr. um vegi.

Repsthyrerne skulle inden Slutningen af Marts Maaned hvert Aar tilstille Sysselmanden en Fortegnelse over alle arbejdsføre Mænd i Reppen i den nævnte Alder, og har Sysselmanden derefter at beregne Bidragets Størrelse for hver Rep. Beløbet udredes af Kommunens Kasse og erlægges til Sysselmanden paa Mandtalsstinget. Nr. 25.
10de
Novbr.

§ 11.

Sysselforstanderskabet kan overdrage Tilsynet med Bejarbejder paa Sysselveje i hver Rep til vedkommende Sysselforstanderskabsmedlem eller Repsforstanderskab, og har den, hvem et saadant Tilsyn overdrages, at engagere en paalidelig Bærkstyrer.

§ 12.

Sysselvejene bør have en Brede af idetmindste 5 Alen; angaaende Vedligeholdelse og Anlæg af disse gjælde iøvrigt de med Hensyn til Hovedpostvejene fastsatte Grundregler, jfr. § 7.

§ 13.

Sysselforstanderskabets Formand skal aarlig tilstille Amtsraadet Indberetning om og Regnskab over Arbejder paa Sysselvejene i deres Helhed.

IV. Affnit.

Om Gjældveje.

§ 14.

Gjældveje, der ikke ere Hovedpostveje eller Sysselveje, udbedres kun, forsaavidt det er paatrængende nødvendigt.

V. Affnit.

Om Reppeveje.

§ 15.

Repsforstanderskabet bestemmer, hvor Reppevejene skulle ligge i hver Rep, og indstiller sine Bestemmelser desangaaende til Sysselforstanderskabets Approbation.

Enhver Husbond er forpligtet til at yde et halvt Dagsarbejde til Reppeveje for hver arbejdsfører Mand, i en Alder fra 20 til 60 Aar, som har haft hjemme paa hans Bopæl indtil sidste Tyende-Skiftetid, og at forsyne enhver Arbejder foruden med Kost med de nødvendige Arbejdsredskaber. Dog er det enhver Husbond tilladt at fritjæbe sig for nævnte Pligtarbejde ved inden Slutningen af hvert Fardagsaar i Kommunkassen at indbetale et Beløb, der svarer til et halvt Dagsarbejde for hver arbejdsfører Mand, beregnet efter Kapitelstarten.

§ 16.

Naar der er ringe Arbejde at udføre paa Reppevejene i en Rep, kan Sysselforstanderskabet bestemme, at indtil Halvdelen af Bidragene til Reppevejene indbetales med Penge i Syssellkassen til Sysselvejene. Er der derimod meget Arbejde at udføre paa Reppevejene i en Rep, idet ingen Hovedpostvej eller Sysselvej fører derigjennem, medens Vejene Nr. 25. Lov 10de Novbr. om Bejvæsenet.

Nr. 25. sýsluvegir, en vegir um hreppinn langir og torfærir, má sýslunefndin ákveða, að helmingur
10. á móts við hreppavegagjald hreppsins greiðist úr vegasjóði sýslunnar.
nóvbr.

17. gr.

Hreppsnefndin hefur umsjón um vinnu og aðgjörð á hreppavegum, og skal hún skipa umsjónarmenn, einn eða fleiri, til að sjá um vinnuna, og er henni heimilt að greiða þeim í dagpeninga allt að 3 kr. fyrir hvern dag, sem þeir eru við vinnuna.

18. gr.

Skyldur skal hver verkmaður að koma á þeim tíma, sem umsjónarmaður eða verkstjóri tiltekur, og að fara eptir fyrirætlum hans; gjaldi húsbóndi ella hið ákveðna kaup og að auk, nema forföll hafi bannað, 1—5 kr. sekt, er renni í vegasjóð, sem stofna skal fyrir hvern hrepp, og hreppsnefndin geymir og hefur ábyrgð á.

19. gr.

Hreppavegir skulu að minnsta kosti vera 3 álna breiðir; að öðru leyti skal, þar sem nýr vegur er gjörður, fylgja sömu aðalreglum og teknar eru fram um sýsluvegi.

20. gr.

Skyldir skulu hreppsþúar að láta boðskap umsjónarmanns um vegavinnu berast bæja á milli tafarlaust.

21. gr.

Hver hreppsnefnd skal gefa sýslunefnd skýrslu um vinnu að hreppavegum á hverju ári fyrir árslok.

VI. kafli.

Almenn ákvæði.

22. gr.

Brýr skal gjöra yfir ár og læki, þar sem þörf er á, þegar efni og kringumstæður leyfa.

23. gr.

Hver landeigandi er skyldur að leyfa, að vegur sje gjörður um land hans, og efni tekið þar sem næst er, án endurgjalds, ef eigi er skemmt tún, engi, yrkt land eða umgirt land. Þyki nauðsyn að leggja veg um tún, engi, yrkt land eða umgirt land, skulu fullar bætur fyrir koma úr landssjóði, sýslusjóði eða hreppsjóði, — eptir því hvort vegurinn er aðalþóstvegur, sýsluvegur eða hreppavegur, — eptir mati dómkvaddra manna. Svo skulu og bætur fyrir koma úr landssjóði, sýslusjóði eða hreppsjóði, ef vegarefni er tekið landeiganda til skaða.

24. gr.

Borgun fyrir vegagjörð skal þá greiða að fullu, er verkinu er lokið, og matsgjörð eða úttekt hefur fram farið.

Nr. 25. Lög 10. nóvbr. um vegi.

gjennem Reppen ere lange og ufremkommelige, kan Sysselforstanderskabet bestemme, at der Nr. 25.
af Sysselskabs Vejstasse udbetales det Halve imod Reppens Bidrag til Reppervejene.

10de
Novbr.

§ 17.

Repsforstanderskabet fører Tilsyn med Arbejde paa og Istandsættelse af Reppervejene og skal antage en eller flere Opsynsmænd til at føre Opsyn med Arbejdet, hvilke Opsynsmænd Repsforstanderskabet kan lønne med indtil 3 Kr. for hver Dag, som de tilbringe ved Arbejdet.

§ 18.

Enhver Arbejder har at møde til den af Opsynsmanden eller Værkstyrreren bestemte Tid og at adlyde hans Befalinger. I modsat Fald skal hans Husbond udrede den fastsatte Dagløn, samt desuden, ifald intet Forsald er tilstede, betale en Bøde af 1—5 Kr. i en Vejstasse, der skal oprettes for hver Rep og opbevares af Repsforstanderskabet paa dettes Ansvar.

§ 19.

Reppevejene skulle have en Brede af idetmindste 3 Alen; forøvrigt skulle de angaaende Sysselvejene fastsatte Hovedbestemmelser gjælde med Hensyn til Anlægget af nye Veje.

§ 20.

Bøerne af Reppen skulle være pligtige til at lade Opsynsmandens Tilføjelse angaaende Bejarbejde ufortøvet ombære mellem Gaardene.

§ 21.

Enhvert Repsforstanderskab skal tilstille Sysselforstanderskabet Beretning om Arbejder paa Reppervejene hvert Aar inden dettes Slutning.

VI. Afslut.

Almindelige Bestemmelser.

§ 22.

Forsaavidt de forhaanden værende Midler og andre Omstændigheder tillade, bør Broer bygges over Elve og Bække, hvor det er fornødent.

§ 23.

Enhver Ejer er pligtig til uden Erstatning at tilstede, at der lægges Vej over hans Grund, og at der paa det nærmeste Sted tages Materialier til Vejen, saafremt Hjemmemark, Slaamark, dyrket Jord eller indhegnet Mark ikke bestadiges. Findes det uundgaeligt at anlægge Vej over Hjemmemark, Slaamark, dyrket Jord eller indhegnet Mark, skal fuld Erstatning udredes af Landskassen, Sysselskassen eller Repskassen, — efter som Vejen er Hovedpostvej, Sysselvej eller Reppovej — efter en af for Retten udmeldte Mænd foretagne Skønsforretning.

§ 24.

Betaling for Bejarbejder skal først fuldtud erlægges, naar Arbejdet er færdigt, og Skøns- eller Udtægtsforretning er foretaget.

Nr. 25. Lov 10de Novbr. om Vejvæsenet.

Nr. 25.
10.
nóvbr.

25. gr.

Hvervetna þar sem mikil umferð er á vetrum, skal byggja nægilegar vörður og við halda þeim, og sömuleiðis sæluhús. Á aðalpóstleiðum greiðist kostnaðurinn úr landsjóði, á sýsluvegum úr sýslusjóði, og á hreppavegum úr hreppsjóði.

26. gr.

Eptir tillögum verkfróðra manna semur landshöfðingi reglugjörð, er hefur inni að halda nánari ákvæði um vegagjörðir.

27. gr.

Hver sem af ásettu ráði skemmir veg, vörður, ferjur eða sæluhús, skal sæta hegningu samkvæmt 296. gr. alm. hegningarl. 25. júní 1869.

28. gr.

Brot gegn lögum þessum skal fara með sem almenn lögreglumál.

29 gr.

Með lögum þessum er tilsk. 15. marz 1861 og lög nr. 19, 15. okt. 1875 úr gildi numin.

30. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. dag janúarm. 1888.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Fredensborg, 10. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 25.

Nr. 25.
10de
Novbr.

Alle vegne, hvor der er stor Færdsel om Vinteren, skal opføres og vedligeholdes tilstrækkelig mange Barde og ligeledes Fjeldstuer. Omkostningerne herved udredes paa Hovedpostvejene af Landskassen, paa Sysselvejene af Sysselskassen og paa Kippevejene af Kippekasen.

§ 26.

Efter Indstillinger fra vejkyndige Mænd affatter Landshøvdingen et Reglement indeholdende nærmere Bestemmelser om Vejarbejder.

§ 27.

Befindes Nogen forsætlig at bestræbe sig at besejre Veje, Barde, Færger eller Fjeldstuer ifalder han den i almindelig Straffelov af 25. Juni 1869 § 296 fastsatte Straf.

§ 28.

Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 29.

Med denne Lov ophæves Forordning 15. Marts 1861 og Lov Nr. 19 af 15. Oktober 1875.

§ 30.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1888.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 10de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 26.
18.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 18. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amalíuborg, 18. nóvember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 26.
18de
Novbr.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 18de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 18de November 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 27.
2.
desbr.

L ö g

um

að skipta Barðastrandarsýslu í tvö sýslufjelög.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungar,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenborg og Aldinborg,

Görum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Að því, er stjórn sveitarmálefna snertir, skal Barðastrandarsýslu skipt í tvö sýslufjelög.

Í öðru sýslufjelinu eru þessir hreppar: Geiradalshreppur, Reykhólahreppur, Gufudalshreppur, Múlahreppur og Eyjahreppur.

Hitt sýslufjelið nær yfir vesturhluta sýslunnar og eru í því þessir hveppar: Barðastrandarhreppur, Rauðasandshreppur, Tálknafjarðarhreppur, Dalahreppur og Suður-fjarðarhreppur.

Hvort sýslufjelið hefur sinn fjárhag og sveitarmálefni fyrir sig.

2. gr.

Í hvoru sýslufjelinu skal vera sýslunefnd, er hafi á hendi stjórn sveitarmálefna þeirra, sem varða sýslufjelið, samkvæmt tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maím. 1872. Í sýslunefndum þessum eiga sæti auk sýslumanns sem oddvita nefndanna, einn maður úr hverjum hreppi, er sje kosinn eptir reglum þeim, sem settar eru í nefndri tilskipun um kosningu sýslunefndarmanna.

3. gr.

Sjóðum eða skuldum sýslufjelsins, eins og það er nú, skal skipt milli hinna nýju sýslufjelaga eptir samanlagðri tölu fasteignarhundraða og lausafjárhundraða hvors um sig.

Nr. 27. Lög 2. desbr. um að skipta Barðastrandarsýslu í tvö sýslufjelög.

Lov

Nr. 27.
2den
Decbr.

om

Deling af Vardastrands Sysfel i to Sysfelfkommuner.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I kommunal Henseende skal Vardastrands Sysfel deles i to Sysfelfkommuner.

I den ene Sysfelfkommune ere følgende Repper: Geiradals Rep, Reykhola Rep, Gufudals Rep, Mula Rep og Gjia Rep.

Den anden Sysfelfkommune strækker sig over Sysfelets vestlige Del og indbefatter følgende Repper: Vardastrandar Rep, Raugasands Rep, Takkafjardar Rep, Dala Rep og Sudurfjardar Rep.

Hver af disse to Sysfelfkommuner skal have sin særskilte Formue og Kommune-anliggender for sig selv.

§ 2.

I hver Sysfelfkommune overtager et Sysselforstanderskab Bestyrelsen af de kommunale Anliggender i Overensstemmelse med Forordningen om de islandske Landkommuners Styrelse af 4de Mai 1872. Foruden Sysselformanden som Sysselforstanderskabets Formand har et af hver Rep, efter de i nævnte Forordning fastsatte Regler angaaende Valg af Sysselforstanderskabs-Medlemmer, valgt Medlem Sæde i bemeldte Sysselforstanderskaber.

§ 3.

Hver af de heromhandlede Sysfelfkommuners Aktiver og Passiver bør, saaledes som de nu ere, deles i Forhold til det sammenlagte Antal af saavel Tordegodshundreder som Sofegodshundreder i de nye Sysfelfkommuner.

Nr. 27. Lov af 2den Decbr. om Deling af Vardastrands Sysfel i to Sysfelfkommuner.

Nr. 27.

4. gr.

2.
desbr.

Landshöfðingi gjörir ráðstafanir til þess að koma lögum þessum í verk, svo fljótt
sem verða má.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 2. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 4.

Landskøbingen træffer de fornødne Foranstaltninger til saasnart som muligt at gennemføre nærværende Lov. Nr. 27.
2den
Decbr.

Svorefter alle Bedkommende fig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den December 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 28.
2.
desbr.

L ö g

um

verzlun lausakaupmanna.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Lausakaupmaður, sem enga fasta verzlun rekur hjer á landi, getur fengið heimild til að verzla á skipi annarstaðar en á löggiltum höfnum, ef hann fær til þess leyfisbrjef hjá sýslumanni eða bæjarfógeta. Fyrir slíkt leyfisbrjef skal lausakaupmaður gjalda 100 kr.: í landsjóð, og veitir leyfisbrjefið honum rjett til að verzla á skipi, hvar sem hann vill við strendur landsins, en að eins það almanaksár, sem leyfið er gefið. Þó er honum óheimilt að verzla með áfenga drykki nema á löggiltum höfnum.

2. gr.

Skyldur er lausakaupmaður að fullnægja ákvæðum laganna um tollgreiðslu og sóttvarnir, o. fl.

3. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum allt að 2000 kr., og sæta sömu meðferð, sem á er kveðið í 6. gr. laga 7. nóvbr. 1879 um breyting á eldri lögum um siglingar og verzlun á Íslandi.

4. gr.

Hjer með er numin úr gildi 1. málsgrein 4. greinar fyrnefndra laga 7. nóv. 1879.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. dag aprílmánaðar 1888.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 2. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

I nafni konungs

Frederik,
krónprinz.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Lov

om

Spekulanthandel.Nr. 28.
2den
Decbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althiinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

En Spekulant, der ikke har et fast Handelsetablisement her i Landet, kan dog ved hos vedkommende Sysselmannd eller Byfoged at løse en Bevilling, opnaa Ret til at handle fra Skib andetsteds end paa autoriserede Havne. For en saadan Bevilling skal Spekulanten^e erlægge 100 Kr., der tilfalder Landskassen. Bevillingen giver ham Ret til at handle fra Skib, hvorsomhelst han ønsker ved Landets Kyster, men kun i det Kalenderaar, hvori Bevillingen er udstedt. Dog indbefattes ikke heri Ret til Handel med Spirituosa udenfor de autoriserede Handelssteder.

§ 2.

En Spekulant er pligtig til at fyldestgjøre Kongens og Karantænebestemmelser.

§ 3.

Overtrædelse af nærværende Lov medfører Bøder indtil 2,000 Kr. og behandles paa den i § 6 i Lov af 7de November 1879 om Forandring af ældre Love om Skibsfart og Handel paa Island bestemte Maade.

§ 4.

Herved ophæves § 4 1ste Punktum i fornævnte Lov af 7de November 1879.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1888.

Gjorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den December 1887.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 29.
2.
desbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar á Vík í Vestur-Skaptafellssýslu.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Vík í Vestur-Skaptafellssýslu innan Dyrhólahrepps skal vera löggiltur verzlunar-
staður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 2. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

J. Nellemann.

LovNr. 29.
2den
Decbr.

om

Autorisation af et Handelssted paa Vif i Vester-Skaptafells Syssel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Vif i Vester-Skaptafells Syssel inden Dyrhola Nep skal være et autoriseret Handelssted.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den December 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,
Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 30.
2.
desbr.

L ö g

um

stækkun verzlunarstaðarins á Eskifirði.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alpingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Hjer eptir skal land það, er reisa má á verzlunarhús á Eskifirði, aukið um ströndina frá Snæhvammsá út að Innri Lambeyrará, 70 faðma á land upp frá stórs-
straumsflóðmáli.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 2. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,
krónprinz.

(L. S.)

J. Nellemann.

LovNr. 30.
2den
Decbr.

om

Udvidelse af Handelsstedet paa Esfjærd.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den til Handelsanlæg paa Esfjærd bestemte Grund skal herefter være forøget med
Kyststrækningen fra Snæhvamsaa til Innri-Lambeyraraa i en Brede af 70 Favne fra
Soen ved Springflodtid.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den December 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 31.
2.
desbr.

Lög

um

breyting á landamerkjälögum 17. marz 1882.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru

Frestur sá, sem eigendum og umráðendum jarða er gefinn í 5. gr. landamerkjala-
ga 17. marz 1882 til að fullnægja ákvæðum tjeðra laga, skal lengdur um 2 ár.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 2. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Í nafni konungs

Frederik,
krónprinz.

(L. S.)

J. Nellemann.

LovNr. 31.
2den
Decbr.

om

Forandring i Lov om Markeskjel af 17de Marts 1882.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Forders Gjere og Tilsynsmænd i Lov om Markeskjel af 17de Marts 1882
§ 5 tilstaaede Henstand med Fyldestgjørelsen af nævnte Lovs Bestemmelser forlænges med
2 Aar.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den December 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,
Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 32.
2.
desbr.

Lög

er

nema úr gild konungsráð 22. apríl 1818.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Konungsráð 22. apríl 1818, um 60 ríkisdala árlegan styrk úr jarðabókarsjóði
til hins íslenska bíblíufélags, er úr lögum numinn.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 2. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

J. Nellemann.

LovNr. 32.
2den
Decbr.

om

Ophævelse af kongelig Resolution af 22de April 1818.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kongelig Resolution af 22de April 1818 om en aarlig Understøttelse af 60 Rigsdaler af Fordebogskassen til det islandske Bibelselskab ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den December 1887.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,
Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 33.
16.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunnngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, som Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 18. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprínzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á Amaliuborg, 16. desember 1887.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste KundgjørelseNr. 33.
16de
Decbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Underfaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgjørelse af 18de f. M i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Amalienborg, den 16de December 1887.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 34.
30.
desbr.

Auglýsing

um

að menn hafi gulan lit á sóttvarnar-veifum.

Þaræð flestar aðrar siglinga-þjóðir hafa gulan lit á sóttvarnar-veifum sínum, hefur dómismálastjórnin með auglýsingu 20. júní þ. á. skorað á alla, er hjer eiga hlut að máli, að nota framvegis aðeins gula sóttvarnar-veifu á skipum og farkostum hins danska verzlunarflota í stað hinnar grænu veifu, er hingað til hefur tíðkagt. Fyrir því er hjermeð skorað á alla, er hlut eiga að máli, að gjöra hið sama, að því er snertir skip og farkostu, er heima eiga á Íslandi og skrásett eru sem dönsk eign.

Í stjórnarráði Íslands, 30. desember 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

Nr. 34.
30te
Decbr.

angaaende

Benyttelsen af gult Flag som Karantænesflag.

Da de fleste andre søfarende Nationer benytte gult Flag som Karantænesflag, og der derfor af Justitsministeriet ved Bekjendtgjørelse af 20de Juni d. A. er rettet en Opfordring til alle Vedkommende om paa de til den danske Handelsflaade hørende Skibe og Fartøjer i Stedet for, hvad der hidtil har været det almindelige, at benytte grønt Flag fremtidig udelukkende at anvende gult Flag som Karantænesflag, skal Ministeriet herved, for saa vidt angaar paa Island hjemmehørende som dansk Ejendom nationaliserede Skibe og Fartøjer, henvende den samme Opfordring til alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 30te December 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 35.
30.
desbr.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Svíþjóðar um, að danskir og sænskir þegnar skuli í löndum hvors annars vera undanþegnir því, að setja trygging fyrir málskostnaði og skaðabótum, þá er þeir leita rjettar síns hjá dómstólunum.

Í stjórn utanríkismálanna hefur 7. júlí þ. á. verið ritað undir svofelldan samning:

Samningur

milli Danmerkur og Svíþjóðar um, að danskir og sænskir þegnar skuli í löndum hvors annars vera undanþegnir því, að setja trygging fyrir málskostnaði og skaðabótum, þá er þeir leita rjettar síns hjá dómstólunum :

Hans hátign Danmerkur konungur, og hans hátign konungur Svíþjóðar og Noregs hafa gefið oss undirrituðum umboð til að gjöra svofelldan samning:

Ef sænskur þegn lögsækir danskan þegn fyrir dönskum dómstóli, þá er hann eigi skyldur til þess, að fá ábyrgðarmann eða setja aðra trygging fyrir málskostnaði þeim eða skaðabótum, er dæmdar kunna að verða stefnda. Meðan þetta ákvæði er í gildi, eru hinsvegar danskir þegnar lausir við þá skyldu, er hvílir á útlendingum samkvæmt sænskum lögum 19. nóvbr. 1886, að fá ábyrgðarmenn eða setja aðra trygging fyrir málskostnaði og skaðabótum, er þeir lögsækja menn fyrir sænskum dómstólum, og skulu þeir í þessum efnum eigi vera öðrum skyldum háðir en þeim, er á sænskum þegnum hvíla.

Þessi samningur öðlast gildi 1. septbr. 1887, og skal halda gildi sínu þangað til þr er liðið frá þeim degi, er annað hvort ríkjanna segir honum slitið.

Nr. 35. Augl. 30. des. um samning milli Danmerkur og Svíþjóðar.

Bekjendtgjørelse

Nr. 35.
30te
Decbr.

angaaende

en mellem Danmark og Sverige affluttet Deklaration angaaende danske og svenske Undersaatters gjensidige Fritagelse for i Tilfælde af Rettergang at stille Sikkerhed for Procesomkostninger og Skadeserstatning.

Under 7de Juli d. A. er der i Udenrigsministeriet blevet undertegnet følgende Deklaration:

Deklaration

mellem Danmark og Sverige angaaende danske og svenske Undersaatters gjensidige Fritagelse for, i Tilfælde af Rettergang, at stille Sikkerhed for Procesomkostninger og Skadeserstatning.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge have bemyndiget Undertegnede til at afflutte følgende Overenskomst:

Svensk Undersaat, som ved dansk Domstol vil sagsøge dansk Undersaat, er ikke pligtig at stille Borgen eller anden Sikkerhed for Procesomkostninger eller Skadeserstatning, som maatte blive tilkjendt Indstævnte. Saalænge denne Bestemmelse er gjældende, skal ligeledes dansk Undersaat være fritagen for den ifølge svensk Lov af 19de November 1886 Udlændinge paahvilende Forpligtelse til ved Rettergang ved svensk Domstol at stille Borgen eller anden Sikkerhed for Procesomkostninger eller Skadeserstatning, og skal saaledes i denne Henseende ikke være undergivet andre Forpligtelser end dem, der paahvile svenske Undersaatter.

Denne Overenskomst skal træde i Kraft fra og med den 1ste September 1887 og forblive i Kraft indtil Udløbet af et Aar fra den Dag, da den af et af Rigerne maatte være bleven oplagt.

Nr. 35. Bekj. 30te Decbr. om en mellem Danmark og Sverige affluttet Deklaration.

Nr. 35. Þessu til staðfestingar höfum vjer ritað undir samning þenna í tvennu lagi og
 30. sett undir innsigli vor. Gjörðist þetta í Kaupmannahöfn 7. júlí 1887.
 desbr.

Hans hátignar Danmerkur konungs utanríkismálaráðherra

(undirr.) O. D. Rosenørn-Lehn.

(L. S.)

Hans hátignar Svíþjóðar og Noregs konungs sjeistaklegur sendiherra og ráðherra
 með fullu valdi

(undirr.) Lave Beck-Friis.

(L. S.)

Þetta gjörðist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 30. desember 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet denne Deklaration i to Exemplarer og forsynet disse med deres Segl, hvilket skete i Kjøbenhavn, den 7de Juli 1887. ^{30te} Decbr. Nr. 35.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister.

(undert.) D. D. Rosenørn-Lehn
(L. S.)

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges overordentlige Gesandt og
befuldmægtigede Minister.

(undert.) Lave Ved-Friis.
(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 30te Decbr. 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 36.
30.
desbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning millum konungsríkisins Danmerkur og keisara-
dæmisins Austurríkis-Ungarns.

Hin konunglega danska stjórn og hin keisara- og konunglega stjórn Austurríkis-
Ungarns hafa 14. marz þ. á. gjört með sjer svofelldan verzlunar- og siglinga-samning:

Samningur:

Það er sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi, og hans hátign Austurríkis keisara, konungi í Böhmen o. sv. frv., og postulalegum konungi Ungarns, að styrkja vináttuböndin milli ríkja sinna og auka verzlunar- og siglinga-viðskiptin, þá hafa þeir ákveðið að gjöra með sjer samning í þessu skyni, og hvatt til þess umboðsmenn sína:

Hans hátign Danmerkur konungur: hr. Otto Ditlev Baron Rosenörn-Lehn, stórkross af Dannebrog og Dannebrogsmann, stórkross af Leopoldsorðu Austurríkis o. sv. frv., hans hátignar utanríkismálaráðherra og kammerherra; og hans hátign Austurríkis keisari, konungur í Böhmen, o. sv. frv. og postulalegur konungur Ungarns: hr. Carl Baron Franckenstein, virkilegt leyndarráð og kammerherra, riddara af Leopoldsorðu Austurríkis, stórkross af Dannebrog m. m., hans hátignar sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi hjá hans hátign Danmerkur konungi; og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Skip hinna tignu semjenda eiga hvor um sig jafnlega að njóta hinnar sömu meðferðar sem þjóðflaagið nýtur í öllu því, er skip og farn áhrærir, bæði í Austurríki-Ungarn og í konungsríkinu Danmörku (Ísland er þar talið með og Færeyjar).

Nr. 36. Augl. 30. des. um verzlunar- og siglinga-samning milli Danmerkur og Austurríkis.

Befjendtgjørelse

Nr. 36.
30te
Decbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og det østerrig-ungarske Monarki affluttet
Handels- og Skibsfarts-Konvention.

Under 14de Marts d. A. er der imellem den Kongelige Regjering og den Kejserlig-Kongelig østerrig-ungarske Regjering blevet affluttet følgende Handels- og Skibsfarts-Konvention:

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Østerrig, Konge af Bøhmen osv. osv. og Apostoligt Konge af Ungarn, have, i lige Grad bejærede af Ønsket om at fæstne Venftabsbaandene og udvide Handels- og Søfartsforbindelserne mellem deres respektive Stater, besluttet at indgaa en Overenskomst med dette Formaal, og have de udnævnt til Deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Hr. Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Storkors af den østerrigiske Leopoldsorden osv., Allerhøjstfammes Udenrigsminister og Kammerherre, og Hans Majestæt Kejseren af Østerrig Konge af Bøhmen osv. osv. og Apostoligt Konge af Ungarn: Hr. Carl Baron Frandenstein virkelig Gehejmeraad og Kammerherre, Ridder af den østerrigiske Leopoldsorden, Storkors af Dannebrog osv., Allerhøjstfammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, hvilke, efterat have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der ere befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1.

Den Behandling, som det nationale Flag nyder med Hensyn til Alt, hvad der vedrører Skibe eller deres Ladning, skal gjensidig være tilfikkret de tvende Høje kontraherende Parter Skibe saavel i det østerrig-ungarske Monarki som i Kongeriget Danmark (deri indbefattet Fjæland og Færøerne).

Nr. 36. Befj. af 30. Decbr. om en mell. Danmark og Østerrig-Ungarn affl. Handels- og Skibsfarts-Konvent.

Nr. 36.

30.
desbr.

2. gr.

Hinir tignu semjendur ábyrgjast hvor öðrum, að þegar þeirra skuli jafnrættis njóta á við þegna þeirrar þjóðar, er beztum kjörum á að sæta, bæði að því er áhrærir innflutninga, útflutninga og gegnumflutninga og yfir höfuð allt, er að verzlun lýtur, og að því er kemur til siglinga, reksturs verzlunar og iðnaðar og gjalda, er á honum hvíla. Hafi því einhverri annari þjóð verið veitt, eður hún síðar öðlast linun í innflutningstollum í löndum annars hvors hinna tignu semjenda, eða paraðlútandi hlunnindi, einkaleyfi, frelsi, undanþágur eða undantekningar, þá skulu þegar hinnar þjóðarinnar jafnskjótt öðlast sama rjett endurgjaldslaust.

Frá þessari ákvörðun eru þó undan skildar strandsiglingarnar og fiskiveiðarnar, þær skipar hvor þjóðin hjer eptir sem hingað til fyrir um með sjerstöðkum lögum sínum.

3. gr.

Krafan um jafnrætti á við þjóð þá, er beztum kjörum á að sæta, nær heldur eigi yfir:

1. þau hlunnindi, er veitt hafa verið eða veitt kunna verða nágrannaríkjum til þess að ljetta fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum, nje heldur til þeirrar linunar í tollgreiðslum eða undanþágna frá þeim, er aðeins er veitt á tilteknum landamærum eða íbúum einstakra hjeraða.

2. þær skyldur, sem annar hvor hinna tignu semjenda hafa tekizt á hendur með því að fara inn í tollsamband milli annara þjóða, er þegar er á komið, eða síðar kemst á:

4. gr.

Ákvæði 1. og 2. greinar hafa ekki gildi á hinum vestindísku eyjum Dana nje á Grænlandi. Grænlenska verzlun og siglingar áskilur ríkið sjer.

5. gr.

Hinum tignu semjendum er heimilt að skipa hvor hjá öðrum í bæjum og hjeruðum aðalfulltrúa, fulltrúa, varafultrúa og erindreka; en rjett er að hvor áskilji sjer að taka undan staði í ríki sínu, þar er eigi megi vera þesskonar embættismenn; en þessar undantekningar má hann þó eigi gjöra, nema þær komi jafnt fram við allar aðrar þjóðir. Allir fulltrúar og erindrekar hinna tignu semjenda skulu í hvors annars ríkjum, að því er rjettindi snertir, undanþágur og einkaleyfi, njóta jafnrættis á við samsvarandi embættismenn með sömu tign þeirrar þjóðar, er mestra hlunninda nýtur.

6. gr.

Heimilt er hvorum semjenda að segja samningi þessum slitið, hvenær sem er; samningurinn öðlast gildi, þegar er skipzt hefur verið á fullgildingum, og fellur úr gildi 12 mánuðum síðar en honum var upp sagt.

7. gr.

Samning þenna skal fullgilda, og skal skipzt á fullgildingum í Kaupmannahöfn, svo fljótt, sem auðið er.

Nr. 36. Augl. 30. desbr. um verzlunar- og siglinga-samning milli Danmerkur og Austurríkis.

Art. 2.

Nr. 36.
30te
Decbr.

De Høje kontraherende Parter tilfikkre hinanden Behandling som mest begunstigede Nation, saavel med Hensyn til Indførsel, Udførsel, Gjennemførsel og overhovedet Alt, hvad Handelsvirksomhed angaar, som med Hensyn til Skibsfart, Udøvelse af Handel og Industri og Erklæggelsen af de dertil hørende Afgifter. Saaledes vil enhversejers Retsfættelse, Begunstigelse, Privilegium, Frihed, Fritagelse eller Undtagelse, som med Hensyn til Erklæggelse af Indgangstold paa en af de Høje kontraherende Parter's Territorium maatte have været tilstaaet eller senere tilstaaes en anden Nation, ipso facto og uden Bederlag blive anvendelig paa den andens Undersaatter.

Dog gøres der en Undtagelse fra denne Bestemmelse med Hensyn til Kystfarten og det nationale Fiskeri, hvis Ordning vedblivende er undergivet de respektive Landes Love.

Art 3.

Ligeledes finder Behandlingen som mest begunstiget Nation ikke Anvendelse paa;

1) De Begunstigelses, der for Tiden ere tilstaaede eller yderligere kunne blive tilstaaede Nabostater for at lette Grændsehandelen, saalidt som paa Retsfættelsen eller Fritagelsen for Toldafgifter, der kun indrømmes for visse bestemte Grændier eller tilstaaes visse Distrikters Beboere.

2) Forpligtelser, som paahvile en af de tvende Høje kontraherende Parter som Følge af Indtrædelsen i en Toldforening, der allerede er oprettet eller senere maatte blive oprettet.

Art. 4.

Bestemmelserne i Artiklerne 1 og 2 komme hverken til Anvendelse paa de danske vestindiske Der eller paa Grønland. Paa Grønland ere Skibsfarten og Handelen forbeholdte Staten.

Art. 5.

Enhver af de Høje kontraherende Parter skal have Ret til at ansætte Generalkonsuler, Konsuler, Vicekonsuler eller Konsularagenter i den anden Parts Byer og Pladser; de to Høje kontraherende Parter forbeholde sig imidlertid Retten til at udpege de Steder, hvor det ikke maatte passe dem, at Konsulærembedsmænd ansættes, et Forbehold, som imidlertid ikke vil kunne anvendes paa den ene af de Høje kontraherende Parter, uden at det ligeledes finder Anvendelse paa alle de andre Magter. Enhver af de Høje kontraherende Parter's Konsulærembedsmænd skulle i den anden Parts Stater nyde de samme Rettigheder, Fritagelser og Privilegier, som ere tilstaaede de mest begunstigede Nationers Konsulærembedsmænd af samme Rang.

Art. 6.

Enhver af de Høje kontraherende Parter skal have Ret til til ethvert Tidspunkt at opsigte den nærværende Overenskomst, som vil træde i Kraft strax efter Ratifikationernes Udveksling og udløbe tolv Maanedes efter den Dag, da den er opsiget.

Art. 7.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udveksles i Kjøbenhavn, saa snart de kan.

Nr. 36. Besl. af 30. Decbr. om en mell. Danmark og Østerrig-Ungarn affl. Handels- og Skibsfarts-Konvent.

Nr. 36. Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir samninginn og
 36. desbr. sett þar merkisinnsigli sín.

Gefið út í Kaupmannahöfn í tvennu lagi, 14. marz 1887.

(undirr.)

O. D. Rosenörn-Lehn.

(undirr.)

Franckenstein.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, eftir að samningurinn hefur fullgiltur verið
 og fullgildingum skipzt á hjer í bænum 23. júní 1887.

Í stjórnarráði Íslands, 30. desember 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede underskrevet nærværende Nr. 36.
 Traktat og påtrykt den deres Baabensegl.

30te
 Decbr.

Skeet i Kjøbenhavn, i dobbelt Udfærdigelse, den 14de Marts 1887.

(Undertegnet)

(Undertegnet)

D. D. Rosenorn-Lehn.

Fraudenstein.

Hvilket, efterat Konventionen er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 23. Juni
 d. A. ere blevne udveklede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 30te Decbr. 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

